

The Social Cohesion Paradox:
A Case Study of the Neighbourhood Vinkhuizen, Groningen

by

Pim Terpstra (s2306158)

Supervisor: Dr. Wind
Date of Submission: July 10, 2019
Word Count: 18.511
Master Thesis Social and Spatial Planning
Faculty of Spatial Sciences
University of Groningen

Abstract

This research is concerned with the implementation of socio economic diversity into neighbourhoods which in theory would result into the creation of an improved social cohesion within in the neighbourhood. In cases where there already is social cohesion, this would mean breaking up the social cohesion in order to create a new cohesive neighbourhood. However, this relationship between socio economic diversity and social cohesion is not straightforward at all. This research, therefore, narrows down how this relationship can exist and investigates which mechanisms are at play. It will examine different characteristics of groups within a neighbourhood like lifestyle, age, and ethnicity to see if they can explain why certain groups do not blend. The research then proposes a model which explains how the social distance between groups can prevent a neighbourhood from building social cohesion. To validate these characteristics, this research conducted ten interviews with inhabitants living in Vinkhuizen, a neighbourhood in Groningen which underwent spatial renovation between 2000 and 2007 where the concept of social mixing was applied. In this research, five people were interviewed who have lived in Vinkhuizen since before the renovation and five people who moved to Vinkhuizen after the renovation. The results of these interviews will be shown as different quotes are picked out to indicate several statements about groups. This research concludes that social mixing might lead to social cohesion if the right groups with similar characteristics and low social distance are used for mixing.

Keywords: Social Cohesion, Social Mixing, Socio Economic Diversity, Neighbourhood Renovation, Social Distance, The Netherlands.

Table of Contents

Abstract.....	1
Table of Contents	2
List of Figures	3
1. Introduction.....	4
2. Theory.....	6
2.1 Socio economic diversity	6
2.2 Social cohesion.....	8
2.3 Social mixing and social cohesion.....	10
2.4 Mechanics and conditions	12
2.5 Conclusion.....	14
2.6 Case study	15
2.7 Government policies for neighbourhoods	19
3. Method.....	21
4. Results	24
4.1 Increase in diversity	24
4.2 Social cohesion.....	27
4.3 Socio economic diversity versus social cohesion	29
4.4 Mechanisms to create social cohesion.	32
5. Discussion.....	35
6. Reflection.....	37
Literature	38
Appendix	42

List of Figures

Figure 1: Phases of Neighbourhood Improvement.....	13
Figure 2: Conceptual Model	14
Figure 3: Areas Designated for Renovation in Vinkhuizen in 1999.....	17
Figure 4: Vinkhuizen in 2010 After the Renovations Were Completed.....	18

1. Introduction

This research examines in which way socio economic diversity is able to contribute to the social cohesion of a neighbourhood. Policies surrounding the improvement of social cohesion can be considered a “hot topic” because social cohesion is viewed a key concept when it comes to “improving disadvantaged urban districts” (Van Kempen & Bolt, 2009, p. 457). Social cohesion is supposed to solve many problems of neighbourhoods since a large amount of social cohesion would make sure that people keep each other in check and create better liveability in a neighbourhood (Faludi, 2010)(Forrest & Kearns, 2001)(Ranci, 2011). One way that is supposed to improve social cohesion in a neighbourhood is the increase of diversity (Van Kempen & Bolt, 2009, p. 457). Diversity in social economical background should create social cohesion, but is this relationship as straightforward as planners suggest? At first sight, this relationship may come across as strange, since implementing diversity would mean that one breaks up the local neighbourhood, and thus the local cohesion, in order to create diversity. But does not this create a paradox where breaking up social cohesion, through neighbourhood renovation that creates socio economic diversity, should lead to an improvement of social cohesion? Therefore, this relationship between diversity and social cohesion cannot be seen as something given and should not be considered as granted. Perhaps there are other factors at play which would explain why this relationship is so popular and considered as an effective way of creating social cohesion.

This research will investigate which mechanisms are involved or can even be considered as conditions in order to make this relationship work. These mechanisms will be used to see if they can explain why diversity and social cohesion are connected with each other. In order to investigate this relationship and its mechanisms, a research will be conducted in the neighbourhood of Vinkhuizen in the city of Groningen. Vinkhuizen underwent a renovation in the early 2000s in which the principles of diversity and creation of social cohesion were central (Gemeente Groningen, 2007). Several of the, at the time, popular stamp structures, where certain patterns of blocks are repeatedly placed throughout the neighbourhood, were broken up and replaced with more open spaces and other kinds of buildings. These buildings were created to support homeownership in the neighbourhood and were more expensive than the older buildings. Also the local shopping centre was renovated which created more open space (see figure 3 and 4). Even before the renovation was fully executed, there came a new plan for the neighbourhood of Vinkhuizen, which still entailed the breaking up of the repeated structure of the stamp (Gemeente Groningen, 2007). Of course it is not erroneous to plan the future of a neighbourhood but this seems rather optimistic to already have plans for the future while the effects of the last renovation are not yet carefully investigated since many of the social changes in a neighbourhood take time to evolve.

It is important for planners to know whether or not their renovations were successful because this might have implications for future projects. In addition, researchers should be curious to know whether projects like these have the intended consequences. If the theory plays out differently in the real world, then perhaps the theory should be overhauled or at least be corrected. The main question this research attempts to answer here is: How did the spatial policy of creating socio economic diversity influence the social cohesion in the neighbourhood of Vinkhuizen in the city of Groningen between 2000 and 2018? The main focus here will be on how this policy worked out rather than the instruments the municipality used to execute this policy. The question is undoubtedly too hard to answer in one go, so in order to get a solid answer to this question, it is important to answer the following sub-questions:

- How did the diversity of social economical composition in Vinkhuizen change between 1990 and 2018?

- How did the social cohesion in Vinkhuizen change between 1990 and 2018
- How do inhabitants, who settled in Vinkhuizen before or after the renovation, perceive the neighbourhood after the renovation?
- What kinds of policies were implemented to create socio economic diversity and social cohesion during and after the renovation of Vinkhuizen between 2000 and 2018?
- What mechanisms are involved in the relation between socio economic diversity and social cohesion?

When these sub-questions are answered, it is possible to formulate an answer to the main questions and also analyse what mechanisms influence this relation as well. To investigate these questions, first a literature research will be undertaken to see if other researchers found any evidence that either proves or disproves the main- and sub-questions, and then second, this research will conduct interviews with people living in Vinkhuizen for a long time as well as people who started living in Vinkhuizen after the renovation. These data will be analysed and will provide more insight in the questions.

2. Theory

Central to this research are the concepts of diversity and social cohesion, but before we can research whether these two are related, this research will first provide definitions of both concepts on which we can build on. This research will also critically evaluate different literature surrounding these concepts with the emphasis on diversity and social cohesion. The second section of the theoretical framework will look at the relationship between these concepts and also examine what mechanisms are involved in this relation. Finally, this research will put forward a conceptual model which in turn will be utilised in this research. But first, literature will be discussed surrounding the different concepts and the different methods that are used.

2.1 Socio economic diversity

Neighbourhoods that have a socio economic composition with primarily impoverished people are often regarded as undesirable and problematic because it creates a form of spatial segregation and might contribute towards a negative spiral. The segregation of the impoverished is problematic since it creates a situation where inhabitants do not have the resources nor the contacts to get out of this situation (Wagmiller, 2007). In order to change this, the concept of social mixing made its way into spatial planning to prevent a relatively destitute neighbourhood from spiralling down, something a more affluent neighbourhood apparently does not require. Wealthy people are generally more likely to maintain their situation because they often have the resources and connections which prevent them from spiralling down. The connections of wealthier people are likely to be successful or powerful people. Absolute numbers of connections are therefore not interesting since it is the kind of connection that matters. Underprivileged people seem to lack these important connections which could help to improve their situation, so it seems reasonable to mix these people into the same neighbourhood in order to improve these kinds of connections. Kleinhans (2004) suggests that improving these connections might be “fruitful concept”(2004, p. 386), which underprivileged people need in order to improve their situation.

There are many different definitions that often overlap when it comes to the concept of social mixing. Some, such as Kleinhans, claim that the concept “applies to almost every neighbourhood” and “refers to different spatial scales, such as the street, neighbourhood, or groups of the neighbourhood” (p.874). It therefore includes a variety and combination of indicators that relate to the characteristics of the population (2004). Others, such as Musterd and Anderson, state that social mixing is mainly “a mix of households according to their socioeconomic position” and has the potential to “create better social opportunities for individuals” (2005, p. 762). This is also in line with what Lees argues as she states that social mixing can mostly be seen as “moving middle-income people into lower-income inner-city neighbourhoods” (2008, p. 2451), but she notes that “social mixing is a one-sided strategy that is seldom advocated in wealthier neighbourhoods” (p. 2460). As can be noted from these definitions, there is no universal agreement what social mixing is on what scale, let alone what exactly the consequences of social mixing are.

All of these definitions point out the importance of a mixed socio economic position, and while Kleinhans’ definition is rather broad, it does point out a rather important fact, namely that not one neighbourhood consists of people that are all from the same socio economic background. This implies that every neighbourhood is already socially mixed. This does seem to be mostly a theoretical issue though as the definitions of both Musterd and Anderson and Lees point out how social mixing is most often viewed, namely as the practice of further encouraging and improving the social mixing of people and households of different socio economic statuses. Kleinhans’ points out that the fact that all neighbourhoods are already mixed is still important though, as this is not always discussed nor

specified in all literature and often contributes to the vagueness and ambiguity in the definition of social mixing, which in turn causes ambivalence in the academic debate that surrounds it. This contradictory in academic debate has effect on the implementation of social mixing as well since clear policies are harder to make because it is not clear what kind of mixing is appropriated in each situation.

For the sake of this research, social mixing will be used in the sense of the practice of social mixing rather than the situation of a social mix and therefore follow local governmental distinctions in socio economic position to indicate differences in diversity, but one must be aware of the unclear use of the term by some. However, this research will take Lees definition one step back by claiming that social mixing is not only achieved by an influx of middle-income people but also by the increase of high-income people and is not limited by the inner city which is better known as gentrification. This nuisance is important since every socio economic group brings its own amenities with it and therefore creates more diversity. This would also mean that the creation of amenities for higher-socio economic groups would induce those people to settle in that neighbourhood. Therefore, the creation of amenities for specific groups can be seen as a tool to increase diversity. Lees (2008) endorses this idea and puts it forward in her own words as 'defending the neighbourhood' which means that people with middle and high incomes have the means and the power to keep amenities they need in the neighbourhood.

In this way people with lower incomes will also profit since they can still use those amenities which would otherwise be gone. For example, a swimming pool can exist when people with high and middle incomes still use it. But when those people are gone, it becomes harder for the swimming pool to stay open since the people with lower incomes cannot keep it open when the swimming pool will not get enough visitors. However, the creation of those amenities is not enough to lure those people if they cannot get the proper accommodation which those groups desire.

To create these proper accommodations which would stimulate social mixing, one could do two things which will be described accordingly. Firstly there is the creation of a building mix and secondly one could opt for a mix in tenure and homeownership. According to Jane Jacobs (1961), it is necessary to mix buildings according to age and condition which would make it possible for everybody, from every socio economic background, to find a place they seek. Nyström (2006) acknowledges that the lack of this diversity of age of buildings is one of the reasons that people with the same socio economic status are clustered and thus creates segregation. Therefore, the creation of new buildings between older buildings can be considered a tool for planners when it comes to creating diversity. Assuming the new buildings will be in the same style but with, for example, more technologically advanced appliances, these newer buildings will be more expensive than the older buildings. Therefore mixing different styles of buildings creates a possibility for people with more money to purchase a proper building in a relative poor area which in turn results in social mixing.

Moreover, diversity in ownership and tenure of buildings can help attract different kinds of people. Middle and high income families are more likely to own a house rather than renting one and therefore mixing tenure and ownership can be considered as a way of mixing different social classes. In areas with large amount of social renting, social mixing can be easier. Municipalities can make a deal with the social rental corporation instead of making deals with each landlord in the area. Therefore demolition and replacement with home ownership is easier to do in neighbourhoods composed of mainly social rent housing. Neighbourhoods with mainly social rent housing are likely to be inhabited by the same, lower socio economic group as well. Making them move would then automatically lower the percentage of the lower socio economic group. Changing tenure and ownership composition therefore, leads to another composition in socio economic background of the inhabitants.

These ways of social mixing however, is not without bad consequences. Jacobs (1961), however, warns that too much diversity can be self-destructive for a neighbourhood (p.255), since the

creation of too much diversity pushes out most of the original inhabitants because the area becomes too expensive to live in, which relates to the negative consequences of gentrification.

Both these ideas should create a bigger 'amount' of diversity, yet, the 'amount' of diversity is quite arbitrary, especially when it comes to the discussion about what the right balance of diversity is. And while there are methods to measure diversity, many papers use diversity to measure the amount of international migrants compared to the native inhabitants (Benhamou & Peltier, 2007)(Bullen & Onyx, 2000). Freeman (2009), however, uses a combination of income and education level to measure socioeconomic diversity. Freeman considers 4 different groups and therefore argues that a diversity of 25 percent per group can be argued as ideal. Still, this is quite artificial and therefore can be questioned. Having a diversity of 25 percent per group, even though every group is evenly represented, does not mean it is optimal. It is quite questionable to argue that every group performs best if all groups are evenly represented. Therefore, a common answer to the question what amount of diversity is optimal seems to be lacking in literature.

The literature, however, agrees that the concept of social mixing is bringing in people with a higher socio economic background into neighbourhoods with lower socio economic backgrounds and thus that will be the definition for this study. Still, this research keeps in mind that there is no clear consensus on what amount of social mixing is optimal or desirable, nor what the consequence of these actions are. This research will therefore follow the reasoning of the practice of social mixing by investigating the ways the municipality has tried to create socio economic diversity rather than arguing whether this amount of diversity is correct or not. By exploring the implementations done by the municipality, the research is able to focus on the mechanics behind social mixing and see if these mechanics result in the desired results.

2.2 Social cohesion

Social cohesion is a concept which has a problem with its operationalisation. Many papers and theories use it to describe certain aspects of a neighbourhood and adopt it as an indicator of how a neighbourhood performs (Van Kempen & Bolt, 2009)(Faludi, 2010)(Forrest & Kearns, 2001)(Ranci, 2011). However, there is no common definition for social cohesion and therefore there is a multitude of different opinions on how social cohesion should be described and consequently how it should be measured. Cassiers & Kesteloot (2012) show this when they mention "it is striking to observe that they usually include just a limited number of variables that do not fully represent the theoretical concept of social cohesion"(2012, p. 1910), which exposes the variety of interpretations of social cohesion. Schmeets & Te Riele (2014) describe social cohesion as "the kind of glue holding society together" (2014, p. 792), which is too broad a definition to do any research on since it does not provide any variables to do research with. Forrest & Kearns (2001) go deeper with their definition which also provides mechanisms of social cohesion. They give five dimensions which provide a better insight into what social cohesion is made of. They name:

1. Social networks and social capital, based on a high degree of social interaction within communities and families.
2. Common values and a civic culture, based in more common moral principles and codes of behaviour.
3. Place attachment and an intertwining of personal and place identity.
4. Social order and social control, based in an absence of general conflicts between groups at large (i.e. Muslims versus Christians).
5. Social solidarity and reductions in wealth disparities, based in equal access

to services and welfare benefits, redistribution of public finances and opportunities, and ready acknowledgement of social obligations. (Forest & Kearns, 2001)

These dimensions serve to establish a clearer grasp of the concept of social cohesion and also show that social cohesion consists of many different elements which in turn all influence social cohesion. Miciukiewicz et al. (2012) and Cassiers & Kesteloot (2012) endorse this view that social cohesion has this multitude of elements which can all be considered as constituents of social cohesion.

However, even though these dimensions lead to an improved insight of the concept of social cohesion, one must also realise that these dimensions are interlinked. Common values and civic culture (dimension two) can easily result in social network and social capital (dimension one), because it logically sparks the social interaction between the communities. The same train of thought can be followed when dimension two and four are compared. Social order and social control naturally follow from common values and a civic culture which is based on the moral codes of behaviour. The dimensions on their own are clear but partly overlap making it unclear in which way each dimension is linked to and influences another dimension.

Another problem, which dimension four addresses, is the problem with social control and social order. In a community with strict social control and social order it is harder to integrate and therefore people are easily considered an outsider. Other people therefore can hardly join this community, let alone change it. In the same way it is also harder to leave the group as well. Groups with a strong social order and social control make it difficult to lay contact with people outside this group. People within the group do have strong ties and connections with each other in the group but not outside the group indicating a strong bonding social capital but a low bridging social capital. This results in that people get fixed within their own community without having the opportunities to grow outside this group and improve their lives.

Dimension two also proposes a problem by implicitly arguing that strong social cohesion has common values and a civic culture based on the moral principles and codes of behaviour. These common values and civic culture give identity to the group and can be considered unique for that community. However, these values and culture also indicate differences between other groups. These differences can lead to conflict if these differences are too much to handle for one of the groups. According to Park (1924), the social distance between the groups is in that case too substantial. These groups cannot live side by side and connect because they differ too much in their values and culture. Blending these hostile groups would therefore naturally not lead to social cohesion. One could conclude that it matters what kinds of groups are blend and how extensive their social distance is, in order to create common ground where values and culture can be shared and social cohesion can arise.

This would mean that social cohesion between groups can only arise if the groups have a lower social distance than a certain threshold. However, following Allport (1954) one could also try to bring the different groups into contact with one another. By having contact, the groups will change their prejudice and find common ground. This would ultimately lead towards a situation where the social distance between these groups is lowered and where they are therefore capable of living together and building a community. This vision of bringing groups into contact with each other and therefore lowering the social distance is criticised as well. Most often it is argued that contact between the groups would only amplify the differences between these groups and therefore would lead to even more conflict. However, both theories are handling groups where the differences between them could be called extreme. A large social distance between groups does not necessarily lead to conflict and violence. Groups can also live together but have no contact whatsoever. In those cases one could not speak of social cohesion developing between the groups but there is no conflict either.

It is in exactly those cases where there is no conflict but large social distance where details matter. One can wonder not only which groups have what kind of social distance, but also what would

bring those groups together to create social cohesion. Following Allport's reasoning (1954), those groups should get into contact with each other, since this will lead to a reduction in social distance. This research considers this more plausible than the idea that bringing groups together would create conflict. This research is not exploring the differences between extreme groups that disagree and might even develop a degree of animosity towards one another, but looks to groups with different aspects and examines what blends and what does not and how these differences can be bridged. Therefore, looking into theories about conflicts will not help to examine solutions for these different groups.

Concluding, this research considers investigating the dimensions of Forrest & Kearns (2001) useful for looking into differences between different groups, even though the dimensions are flawed and could be improved. The connection between social cohesion, social capital and social interaction, for example, comes back in multiple papers as well (Van Kempen & Bolt, 2009)(Faludi, 2010)(Lees, 2008). If social cohesion is indeed connected with social capital and social interaction, then this also has implications for the supposed relationship between the diversity of people with different socioeconomic status and social cohesion. This research will also look into the concept of social distance, to see what groups do blend easily and which groups do not blend at all. From the concept of social distance, it is possible to establish what ways can be conducted to bridge the large gap between groups in order to create social cohesion.

2.3 Social mixing and social cohesion.

As mentioned before, a direct link between bringing in diversity of socio economic background, which for convenience sake will be referred to as social mixing since the concepts closely relate, in order to create social cohesion, cannot be as straightforward as it seems. This research will now put forward two arguments which endorse the use of social mixing for creating social cohesion and three arguments against the use of social mixing for the creation of social cohesion. Finally, this research will conclude whether the policy of social mixing has the intended results and after that it will investigate if social mixing can be considered valid on moral grounds.

First of all, using social mixing could arguably even damage the current social cohesion since it can, following the dimensions of Forrest & Kearns (2001), break up current common moral principles, common values and civil culture, which in turn could influence the other four dimensions. A positive impact on social cohesion, therefore, seems rather curious. However, one should realise that social cohesion is not always perceived as something positive. Schmeets & Te Riele (2014) describe that cities can suffer from strong social cohesion in neighbourhoods since "strengthened social cohesion within neighbourhoods can lead to a situation in which a city consists of neighbourhoods that have little to do with each other: a city can consist of socially cohesive but increasingly divided neighbourhoods" (p. 792). This would be a good reason for a municipality to intervene, since they have the power to break up the current status quo and change the cohesion into the city's favour.

Secondly, as mentioned before, Lees refers to Nicholas Schoon's *The Chosen City* in which he mentions three ways of thinking about social mixing. The first is "the 'defending the neighbourhood' argument" (2008, p. 2451), which is focused on the need for middle class people in neighbourhoods as they demand, and often receive, more public resources for the area where they live. The second is "the 'money-go-round' argument," which claims that "tenurially and socio economically mixed neighbourhoods are able to support a stronger local economy than areas of concentrated poverty" (p. 2451).

Yet, it is the last of Schoon's arguments that Lees mentions but does not further discuss, which is most interesting. This argument "draws on Putnam's (2005) influential account of bridging

and bonding social capital to promote social mixing as the way to generate social cohesion and economic opportunity” (p. 2451). Bolt et al. effectively point out the difference between these two forms of social capital, as bonding capital “refers to the strong ties within ethnic or social groups,” while bridging capital “describes weaker bonds between different social groups” (2010, p. 131). They argue that in segregated and low income neighbourhoods there is often a lot of bonding social capital present, but that the amount of bridging social capital is lacking. Strong bonding capital is seen as limiting “social mobility as it inhibits access to new, potentially useful information, such as employment or housing opportunities” (p. 131). Strong ties within a neighbourhood may be viewed as beneficial from an individual’s perspective, but it has the potential to actually weaken ties within the rest of the city and even the society (Healy, 1997, qtd. in Beckhoven & Van Kempen, 2003).

One could therefore argue that neighbourhoods with a lower socio economic structure might actually have a high amount of bonding social capital which in turn, if one follows the dimensions of Forrest & Kearns (2001), means that there is also a strong social cohesion. However, it is exactly this strong bonding social capital which municipalities try to break to prevent a neighbourhood from continuing to decline in a negative spiral. Therefore, there have been many “strategic interventions to counter the potentially divisive effects of ‘too much’ bonding capital” (p. 131). However, these interventions are often experienced by citizens and communities as disruptive and while they do break down the bonding capital, there is hardly any increase in bridging social capital. This is also why Bolt et al. call this method of desegregation to create social capital “overly optimistic” (p. 132) and mention two reasons for why many mixing policies do not have the anticipated effects.

The first is that “tenure mixing policies do not always increase social mix,” while the second is that “ethnic segregation cannot be merely seen as the consequence of socio economic segregation” (p. 133), which thus establishes an explicit distinction between socio economic segregation and ethnic segregation. People who are new to a neighbourhood do not yet know the norms nor what is common for that neighbourhood. This also explains why it takes newcomers longer to integrate, form new social contacts, and bond with their neighbours. This then limits the chances of people gaining new social contacts, which in turn limits the advance in social capital. According to Bolt et. al (2010), a more widespread distribution of information could therefore lead to a better and faster integration of newcomers in the neighbourhood.

Another reason for mixing policies to not directly increase social cohesion might be found in the high social distance between groups, a term coined by Park (1924). Social distance basically indicates the distance between groups in society. Groups which have a high social distance do not blend well and therefore the creation of social cohesion is obstructed. In order to make diversity work, the amount of social distance between the groups should be small enough, so that conversation and bonding between groups is possible. A low amount of social distance can therefore be seen as a prerequisite.

Finally, one can say that the disruption of the current social order leads to the resistance of local people to give up what they currently have. The social order, meaning the current stable status quo of norms, beliefs and other cultural features which are imbedded in the behaviour of the group (Frank, 1944), is something that connects people and therefore creates a social cohesion. Removing or adjusting the social order too much therefore results in resistance of the group that lives in this social order. If the current social order is disrupted and broken, people are less likely to build up social cohesion, something that comes back in the second dimension of social cohesion of Forrest & Kearns (2001), which relies on common cultural norms and values. Changing too much of the current social order can therefore disrupt the current social cohesion and explain why certain groups do not blend as well with each other.

If one follows the dimensions of Forrest & Kearns (2001), then one can conclude that social capital and social interaction both influence the concept of social cohesion. These components can

provide one with some tools to examine if social mixing can influence social cohesion in another way. Interpreting social interaction can be rather straightforward since we can define it as the process by which people act and react to each other. The second dimension of Forrest & Kearns (2001) is embedded in social interaction since values and moral principles determine how people react in certain situations. Having common values therefore dictates how people react to each other which in turn contributes to an increase in social cohesion. Since these common values are deteriorated by social mixing and therefore impact social cohesion, one can conclude that social interaction in this new social mix is affected as well. If people do not interact with each other the same way as before, the social cohesion is deteriorating as well.. This research therefore considers that the policy of social mixing does not meet its ends if the goal is to create social cohesion. However, one cannot only look at the impact that social mixing has on social cohesion. The neighbourhood as a whole can still improve from social mixing. Lees (2008) acknowledges the increase in amenities resulting from social mixing and the improvement of safety in the neighbourhood. These aspects do improve the living standards for the people living in the neighbourhood. But many of these inhabitants by then are people who recently moved to this neighbourhood. Therefore, the people who were moved out do not benefit from this change.

That will leave us with the question if the policy of social mixing can be legitimised. If many people have to move to make room for new houses, and therefore do not benefit from the new amenities, then who is this renovation meant for? The struggle of the people in the original neighbourhood is not solved and since the new neighbourhood does not increase its social cohesion either, one could wonder why this policy is implemented at all. This research questions the legitimacy for this implementation but will not deeply analyse the moral grounds and therefore cannot conclude whether social mixing is morally justified.

2.4 Mechanics and conditions

As established before, different groups do not blend with each other if the social distance between the groups is too large and if the new group disrupts the current social order too much. Therefore, the creation of socio economic diversity does not necessarily mean that people like each other and thus creates social cohesion. People with a different socio economic background quite likely have a difference in norms and values and therefore the different socio economic groups have a large social distance.

Still, municipalities are eager to disrupt the current social cohesion and bonding social capital if the neighbourhood is reported as badly maintained, unsafe and unsuccessful as becomes clear from the development plans of the neighbourhood of Vinkhuizen (Gemeente Groningen, 2007). Creating a new socio economic diversity to create a better social cohesion and therefore a better neighbourhood is not as straightforward as established before. Therefore, it is crucial to take a closer look at what happens when a neighbourhood gets renovated to create this social mixing. Figure 1 shows the view of the municipality when it comes to the different phases the neighbourhood needs to go through in order to make the relation between social mixing and social cohesion work.

Phase 1	→	Phase 2	→	Phase 3	→	Phase 4	→	Phase 5
Status quo with bad reputation neighbourhood		Neighbourhood renovation - Rent versus Ownership - New buildings		High social distance leads to a disrupted social order		Social interventions		New status quo
✓ Social cohesion		↓ Social cohesion		x Social cohesion		↑ Social cohesion		✓ Social cohesion
✓ Social interaction		↓ Social interaction		x Social interaction		↑ Social interaction		✓ Social interaction
✓ Bonding social capital		↓ Bonding social capital		x Bonding social capital		↑ Bonding social capital		✓ Bonding social capital
x Bridging social capital		x Bridging social capital		x Bridging social capital		↑ Bridging social capital		✓ Bridging social capital
x Socio-economic diversity		↑ Socio-economic diversity		✓ Socio-economic diversity		✓ Socio-economic diversity		✓ Socio-economic diversity

Figure 1: Phases of neighbourhood improvement.

Phase one describes the situation of the neighbourhood before renovation with a relatively high social cohesion and low socio economic diversity. Phase two beholds the renovation of the neighbourhood where social cohesion is dropping and socio economic diversity is climbing because a mixture of tenure and homeownership is brought into the neighbourhood and new kinds of buildings are mixed between the old buildings by the municipality. This creates the situation of phase three where the socio economic diversity peaks and the high social distance between the groups disrupt the social order. Therefore, social cohesion is low in phase three and needs improvement. In phase four social interventions and initiatives occur, such as neighbourhood barbeques or neighbourhood parties, which are responsible for an improvement in social cohesion because people get to know each other and start developing a common identity. Finally, in phase five, people know each other and different groups share the same neighbourhood identity. Social cohesion in the neighbourhood is back to either its original level or even higher and the neighbourhood also consists of a high diversity in socio economic composition.

However, problems arise when a neighbourhood cannot climb out of phase three which leaves it in a situation where there is a high diversity of socio economic background but no social cohesion, social capital nor social interaction whatsoever. Apparently, it is important to either have a diversity which has a low social distance which will not break the current social order or to have many and strong social interventions which would break the lack of social cohesion, social interaction and social capital.

If figure 1 shows that social distance can be an obstacle if this social gap between groups is too big, then it is important to re-examine this concept and to compare the different concepts with each other. Figure 2 shows the conceptual model where these concepts are linked Spatial interventions make sure that socio economic diversity is present, but if there is diversity, there is also a social distance between the groups in this diverse area. The social distance is dependent on the different qualities of the groups, for example, age and ethnicity. If the social distance is too substantial, social cohesion and social capital will be reduced as well, so social interventions are there to lower the social distance. In this way, it is possible for a socio economic diverse area to increase its social cohesion as

well. Mechanics that influence this process can be found in the group qualities which more or less predefine the social distance.

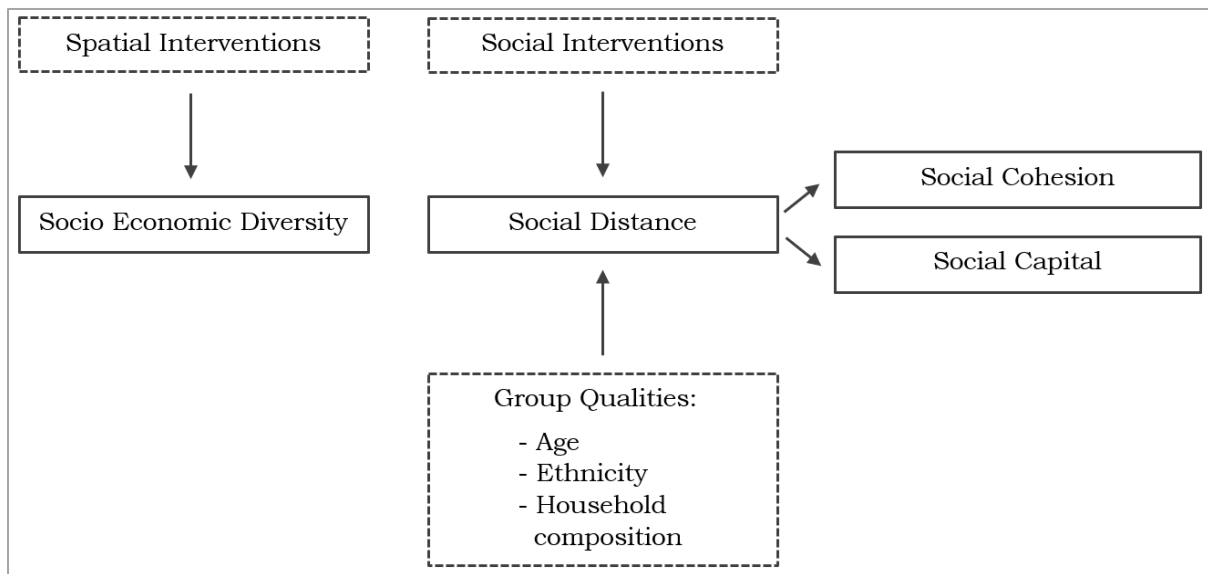

Figure 2: Conceptual model.

2.5 Conclusion

Policy makers often regard the mixing of policies as a good instrument in revitalising neighbourhoods. The literature shows us that there are indeed a lot of perceived benefits of mixing policy, especially for low income groups. The most mentioned perceived benefits are: improvement of the living environment, more employment opportunities for unemployed people, falling crime rates, better facilities and services, and an improvement in social cohesion. By implementing a mixture of tenure and homeownership and the creation of new buildings between the old buildings, a diversity of people with a different socio economic background can be ensured.

By investigating the literature, which used different research methods at different locations and settings, this research endeavoured to grasp the actual effects of mixing policies, especially focussing on the assumed effects on social cohesion. As has become apparent and has been mentioned by Kleinhans (2004): “whether ambivalent or not, most research literature partly or completely refutes several policy assumptions” (p.384). This research comes to the same conclusion based on the development plans for the neighbourhood of Vinkhuizen. Several important concepts like social capital, social distance, social order and social interaction are missing, but the document still assumes that social mixing will lead to the improvements anyway (Gemeente Groningen, 2007).

It is important to recognise that people with different backgrounds will not interact with each other merely since they live next door. More is needed to ensure social cohesion, but this is the hardest challenge policy makers face: it is not uncomplicated to let people interact with each other when they have different lives, and thus it is difficult to create a new community from scratch. Differences in employment, education, ethnicity, and social contacts are frequently mentioned reasons that impede the social interaction between people. The social distance is just too extensive.

The divergent lifestyles between different groups is an accurate explanation for why bonding social capital is more difficult to realise. Relating to Forrest & Kearns (2001) dimensions of social cohesion, the different values and moral principles between people are not corresponding and thus the creation of social cohesion will be lacklustre. This does not mean though, that restructuring

interventions were pointless. They brought about the renovation of neighbourhoods and changed the composition of the population in some cases (van Beckhoven & van Kempen, 2003). Bolt et al. (2010) and Lees (2008) mention the concept of gentrification in their papers. This might be a danger of restructuring; when the physical environment improves, the neighbourhood can become more attractive for higher income classes, which can result in a departure of lower income groups in the neighbourhood.

The problem for neighbourhoods which underwent this renovation seems to be that they are stuck in phase three of figure 1. The large social distance broke up the social order and cannot be restored with the current quality of social interventions. To break this stalemate, there should either be a larger investment in social interventions, or a creation of more diversity with groups that have a lower social distance towards each other. One can, for example, look at sub groups like diversity in the age or ethnicity of the people, while still creating diversity in socio economic background. Only then can the intended phase five be attained.

2.6 Case study

In order to find out what mechanisms are involved in the relationship between social cohesion and socio economic diversity, this research will examine a neighbourhood which underwent a renovation in which social mixing was used. Vinkhuizen, located in the city of Groningen in the north of the Netherlands, is one of those neighbourhoods. The city of Groningen has become the fifth largest city in the Netherlands after merging with two smaller municipalities that already bordered the city at beginning of 2019 (GIC, 2019). The city itself had already grown significantly in the years before that, going from 170.658 citizens in 1995 to 202.810 in 2018, approximately an 18% growth (Alle Cijfers, 2019) Vinkhuizen is one of the neighbours that has also experienced that growth in the last two decades, in particular after the renovation.

Finishing in 1968, Vinkhuizen was planned following the stamp structure where certain patterns of building placements were repeated across the neighbourhood. The neighbourhood was also meant to function as a village on its own, having multiple amenities like a shopping centre, schools and sporting facilities while still connected with the ring road (see figure 3). When compared with other neighbourhoods in the city of Groningen, Vinkhuizen has on average an older population, but with a small population of students concentrated in the north of the neighbourhood (Onderzoek Informatie Statistiek Groningen, 2018). This has its implications on how a neighbourhood should be shaped. When the population on average is older, other amenities are needed to meet the demands of this older population. This has happened to Vinkhuizen as the inhabitants rate the amount and the quality of the amenities as sufficient (Onderzoek Informatie Statistiek Groningen, 2018). However, there are some categories in which Vinkhuizen scores worse in comparison with other neighbourhoods in Groningen. One of those is the healthcare category, which is not surprising considering the older population. Chances are higher for older people to get ill or to be in need of care. Yet, Vinkhuizen also scores badly on integration, poverty, participation and social cohesion (Onderzoek Informatie Statistiek Groningen, 2018). The unsatisfactory integration score can be explained due to an influx of immigrants in the last decade, but it is interesting to see whether Vinkhuizen was always lacking in all these categories or that perhaps something has changed.

The data which is used to analyse the current day Vinkhuizen is lacking for the earlier stages of the neighbourhood but this research will attempt to describe the situation from information which is shown in early policy documents. The neighbourhood of Vinkhuizen in its early stage became populated with people from mainly the working class (Gemeente Groningen, 2007) and therefore became a concentration of people with a lower socio economic status. However, the inhabitants did have a strong sense of social cohesion. The strong social cohesion can be explained by the common

values and a civic culture which is a direct consequence of the shared low socio economic status. Following the second dimension of Forrest & Kearns (2001), the social cohesion in Vinkhuizen must have been strong. This is reflected by the common name for the neighbourhood as “volksbuurt” (Gemeente Groningen, 2007), which is freely translated to neighbourhood of the people and stands for a neighbourhood with a low socio economic profile and high social cohesion. Generally, the term “volksbuurt” is used in a negative way, indicating that the neighbourhood’s quality is in decline and where you do not belong if you do not have the same socio economic background. The barrier results in that the neighbourhood does not attract middle and higher income citizens who can invest in the area and keep the decline at bay.

It is in the 1990s that the municipality decided that renovation was needed, for one because the appearance of the neighbourhood was considered outdated, and for another because Vinkhuizen was known for its bad reputation and the high amount of criminal activity (Gemeente Groningen, 2007). This sparked the willingness for renovation by the municipality, but the plans were not welcomed by the local community claiming that they would be removed from their homes for the sake of wealthier people. In the end, in 2003, the renovation was initiated anyway by breaking up the stamp structure which provided every part of the neighbourhood with its own identity (see figure 4).

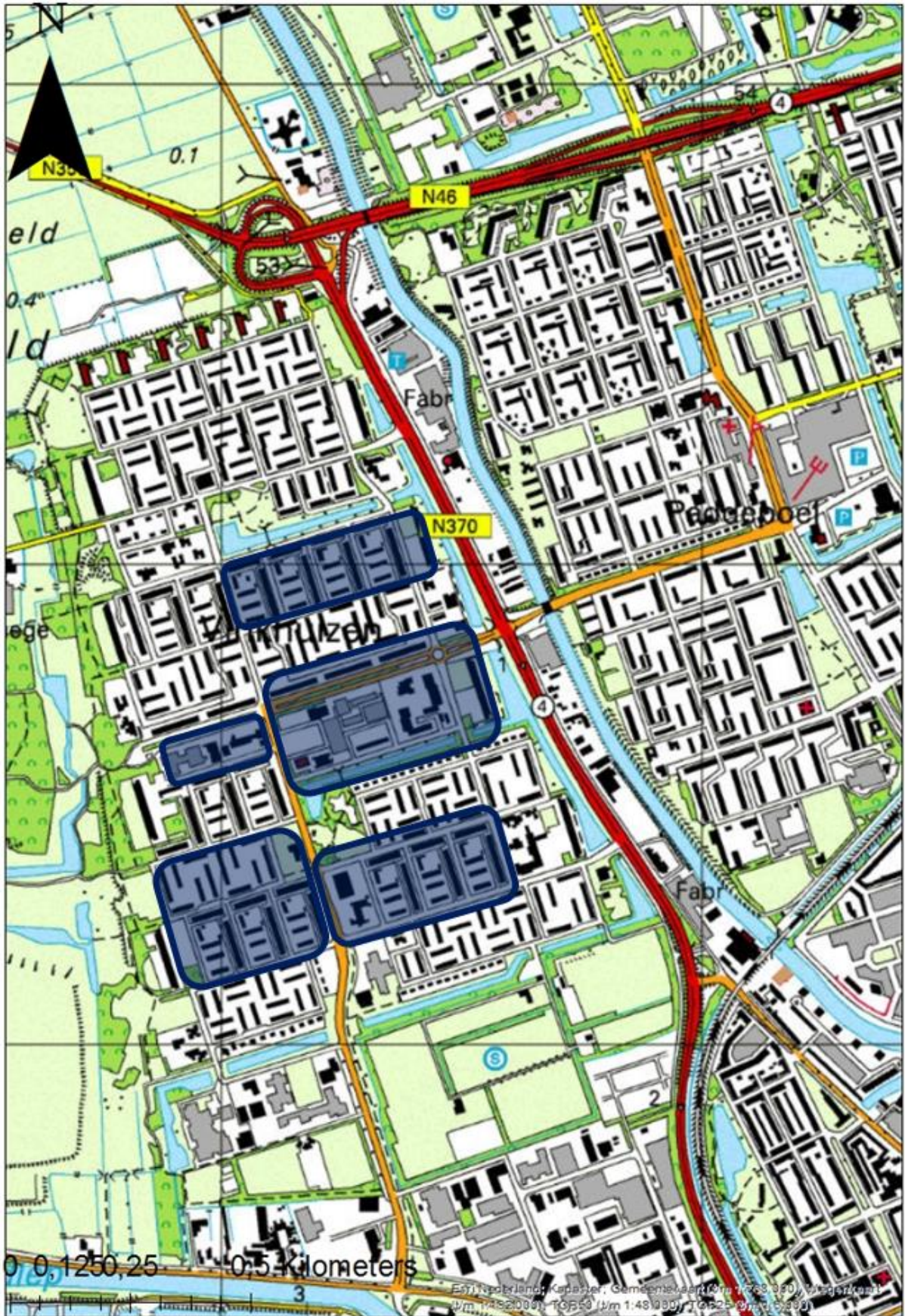

Figure 3: Areas designated for renovation in Vinkhuizen in 1999.

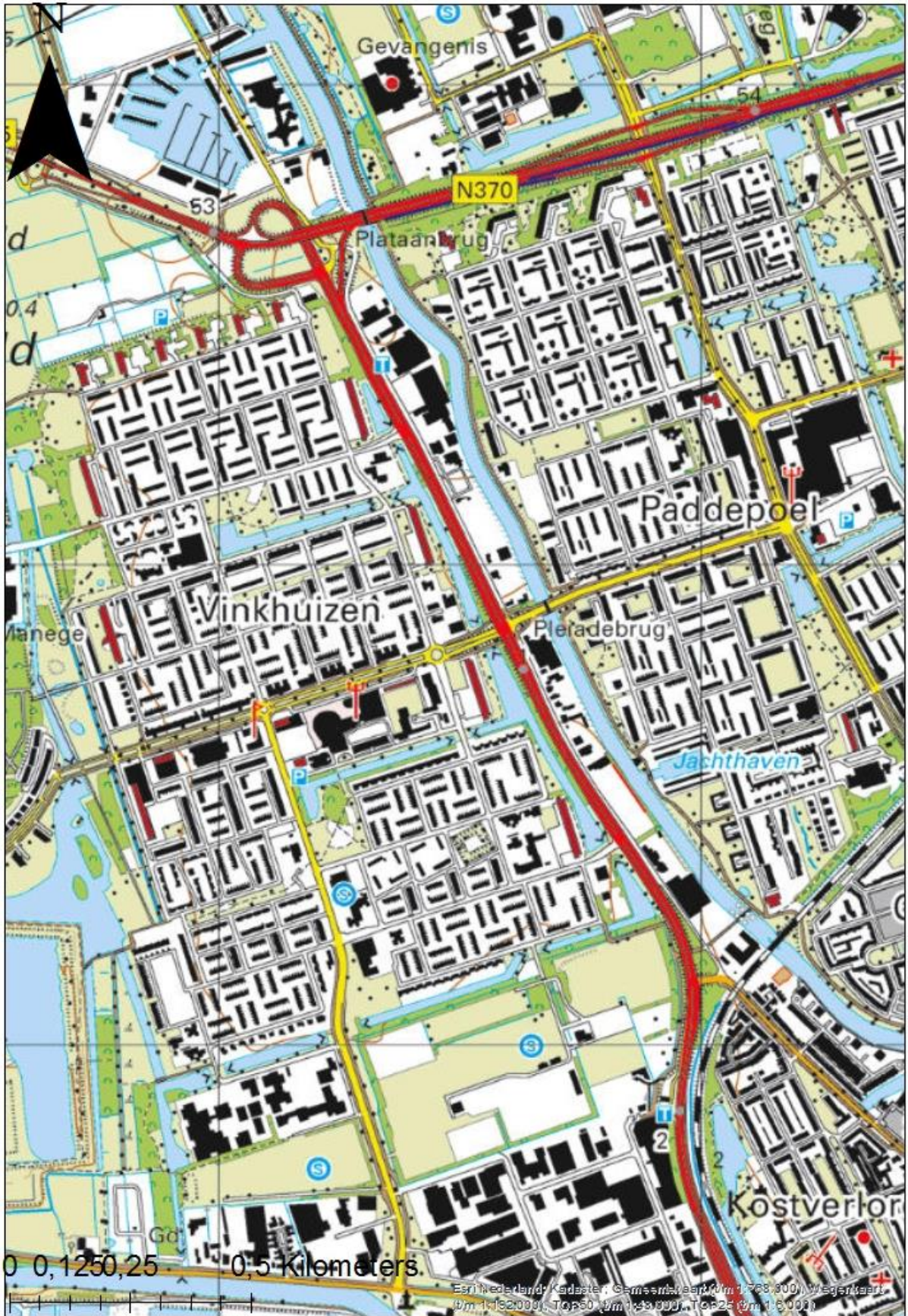

Figure 4: Vinkhuizen in 2010 after the renovations were completed.

2.7 Government policies for neighbourhoods

In order to see where it goes amiss in the process of gaining social cohesion through socio economic diversity, this research will now explore what governmental policies are in place that sustain this faulty process. First, this research will investigate the national policies which have an influence on neighbourhood renovation. After establishing the national focus, this research will look into the municipal policies and visions of Groningen. From there it is possible to narrow our scope down to the neighbourhood of Vinkhuizen and see what the implications of all these policies are for this neighbourhood.

Contrary to prior national housing policies, the national government focuses heavily on the inclusion of every citizen when it comes to formulating neighbourhood policies. Whereas earlier the national government would appoint specific areas in the Netherlands that needed improvement, like “Vogelaarswijken” which the national government addressed as problematic neighbourhoods, now these tasks are decentralized towards the lower ranks of government. Together with knowledge institutions, they produced the “nationale omgevingsvisie” which states the following four priorities: Room for climate adaptation and energy transition, sustainable economic growth potential for the Netherlands, strong and healthy cities and regions, and, finally, future proof development of agricultural areas (Rijksoverheid, 2019). These four priorities set up borders in which local municipalities can operate. Besides the attention for climate change, there is only one priority which is vital for neighbourhood development, which is strong and healthy cities and regions. Neighbourhood development is key in creating these strong and healthy cities and regions and thus it is important to understand what is considered strong and healthy. However, it is the task of the municipality to fill in these definitions.

The municipality of Groningen defines this strong and healthy city priority by focussing on the quality of life as a coherent theme (Gemeente Groningen, 2018). This definition is still quite vague and therefore the municipality further describes the importance of social cohesion and small scale in order to improve the quality of the neighbourhood and increase participation as a whole. The ambition of increasing social cohesion is not new since the previous policy “Stad op Scherp” also mentions the importance of participation and the influence it has on liveability (Gemeente Groningen 2008). Even the mixing of identities and inhabitants is mentioned in both policy documents, but there is a difference in how both policies try to achieve it. The vision of 2008 entails the expansion of neighbourhoods in Groningen towards the outer borders of the city. An example is given by investing in the neighbourhood of Meerstad, a neighbourhood just outside of the city of Groningen. It is believed that this neighbourhood will attract middle and higher income households which in turn can invest in the city of Groningen. This way of incorporating middle and higher income households in the city is not considered social mixing since these households are not combined with lower income households. The timing of this vision is interesting as well since it published right after the renovation of Vinkhuizen was finished. It does not become clear why this vision suddenly changed from a social mixing point of view towards segregation. This sudden turn in neighbourhood policy is interesting since the social mixing policy of Vinkhuizen was well known because Vinkhuizen was chosen specifically to undergo this transformation (Dijkema & Koppens, 1998). The renovation focusses around the demolition of mainly rental housing and the creation of housing for home ownership. Even though there is a difference in the kind of housing built in Meerstad and the more expensive housing in Vinkhuizen, it is still surprising to see a shift towards neighbourhood building with the focus on only middle and higher end income.

The current vision of “The Next City” goes back to building inside the city fringes rather than expanding outwards (Gemeente Groningen 2018). Councilman Van der Schaaf validates this policy by claiming that segregation will occur if the municipality does not invest in neighbourhoods (Van der

Schaaf, 2018). This vision resembles the idea behind the renovation in Vinkhuizen. With this vision in mind, it is not surprising that the new neighbourhood renovation project “Wijkvernieuwing 3.0” (Neighbourhood Renewal 3.0) is focussing on neighbourhoods with the same socio economic background. This time around, it is not Vinkhuizen but the neighbourhood of Selwerd which will undergo a renovation (Van der Schaaf, 2018). Selwerd is quite comparable, when it comes to socio economic background, with Vinkhuizen before its renovation. Van der Schaaf (2018) mentions that this time the municipality will not only restrict itself to housing and public space but will also look into sustainability and liveability. Besides the ambiguity of the concepts of liveability and sustainability, it is rather misleading to claim that these concepts were not taken into account in previous renovations, like the one of Vinkhuizen. Ultimately, the renovation of Vinkhuizen was meant to counter the social problems in the neighbourhood. Sustainability was indeed not the main problem here, yet the improvement of liveability through the creation of social cohesion was very much so a goal of the renovation.

The creation of a social mix is still an important tool for the municipality in neighbourhood renovation (Van der Schaaf, 2018). Van der Schaaf mentions that the outcomes of social mixing are still not scientifically proven, but social mixing does create new impulses. These impulses are meant to create new opportunities for inhabitants to start a career. The combination of networks within a mixed neighbourhood makes it possible for people to improve their situation (Van der Schaaf, 2018). It is interesting to see that the councillor mentions that the effects of social mixing are not scientifically proven while there is a lot of scientific literature which is focussing on social mixing. It shows that the municipality is not aware of the consequences that social mixing brings, let alone the different ways in which social mixing can be created. However, the situation now is not completely similar to the situation of Vinkhuizen in 1998. The municipality is presently heavily investing time and effort into talking and deciding with the inhabitants of Selwerd. Schnabel (2018), former director of the social and cultural planning agency, mentions the importance of this intense cooperation with the inhabitants of Selwerd to create a stronger and more liveable neighbourhood. The downside of this approach is that it is time consuming to listen to every inhabitant. People appreciate the attention, according to Schnabel, which makes it more likely that the neighbourhood will be improved for every inhabitant.

The national and local policies as mentioned, however, do not have much influence on current day Vinkhuizen. In the vision of the local municipality Vinkhuizen is not mentioned as an area for development, meaning that Vinkhuizen will not undergo large changes in the coming years. The main difference, when the current vision and the vision of Vinkhuizen in 1998 are compared, can be found in a more intensified contact between the municipality and local inhabitants of neighbourhoods which will undergo a renovation. This can be considered an improvement and has resulted in a neighbourhood that is suited to the values of its inhabitants. However, the way of social mixing stayed the same by bringing in more middle and higher income people into lower income neighbourhoods by destroying mainly rental housing and replacing them with home ownership. The municipality keeps implementing social cohesion without knowing what the exact consequences of these renovations will be. The municipality envisions an improved social cohesion but does not provide the mechanisms which are needed to create the social cohesion which makes this investigation of Vinkhuizen even more important and relevant.

3. Method

This study examines under which conditions socio economic diversity can lead to social cohesion. The neighbourhood of Vinkhuizen is a good candidate for analysing this since the neighbourhood was renovated more than ten years ago, which makes it possible for social concepts to settle down in order to be observed. If this research was carried out the moment the renovation was finished, then the social consequences could hardly be noticed, since barely any new inhabitants had yet relocated to the neighbourhood. Therefore, doing the investigation now can produce viable information of the processes which took place in the last couple of years.

Social cohesion is, in contrast to socio economic diversity, difficult to measure. Even though researchers found ways to indicate changes in social cohesion by asking people what the relationship with their neighbours is like, oftentimes people needed to give the social cohesion a ranking. This can be considered suboptimal since social cohesion is also a feeling people have and feelings are hardly quantifiable. Therefore, this research proposes to initiate interviews instead of questionnaires with the people who have lived in Vinkhuizen before the renovation and still live there, and people who settled down after the renovation. Interviews provide more room for people to present more comprehensive and substantiated answers, and express their feelings towards their neighbours and neighbourhood in more detail. As Irving Seidman has claimed, interviews “affirm the importance of the individual without denigrating the possibility of community and collaboration” (2006, p.14). To gain more depth in the interviews, this research uses semi structured interviews rather than structured interviews since structured interviews provide not enough room for the interviewees to express their ideas and feelings. Structured interviews take away the possibility to gain extra knowledge about the neighbourhood since “important issues are uncovered that eventually can guide future inquires” (Klenke 2008) and which could prove useful when answering the primary- and secondary questions. The disadvantages of using semi-structured interviews are that there is more focus on the experiences of people and therefore possibly be less factual and that semi-structured interviews are more time consuming (Klenke, 2008).. Therefore, it will also be more challenging to pick out the useful elements and to keep the interview on track. Keeping the interview on track might be possible if the questions are specific and unambiguous. Also, if the interviewee provides an answer which he or she has already given, then the interviewer will cut in and attempt to get the interviewee to give a different example or the interviewer will ask the next question. The drawback of time, however, might well be worth the investment since the interviewees will feel more comfortable to talk about their neighbours when they have already been talking for some time and it will allow the interviewer to “probe complex issues” (Klenke, 2008, p. 130) and go into more depth.

Finding the people who are willing to do an interview can be challenging, since many people do not want to be interviewed or are too busy since the interview takes time that these people do not have. Moreover, when going door to door, it is possible that the data gets skewed because one street might be willing to respond to the interview while another street does not, in particular if one street coincidentally has a great deal of good contact between neighbours and another has not. Therefore, this research will interview people spread across Vinkhuizen. This still makes it difficult to find people willing to be interviewed. To solve this inconvenience, this research visited the local community centre, ‘t Vinkhuys, where many activities are organised. Citizens visiting these activities presumably are more willing to be interviewed since they are also willing to participate in neighbourhood activities. This influences the outcomes of the interviews as well, since these citizens do have an opinion and are willing to share it. However, people living in Vinkhuizen who do not participate in the neighbourhood activities are then excluded. To counteract this bias, this research asked the visitors of the shopping centre whether they would be willing to be interviewed. This led to some extra respondents who might not be into the activities of the community centre. Finally, a

member of a local neighbourhood committee was asked as a respondent since this person might provide even more insight in what is going on in Vinkhuizen. This interview was conducted with another researcher who was doing research in the same area with similar topics. All other interviews were conducted in a one-on-one conversation. Having two researchers conducting an interview at the same time has the consequence that the interviewee might feel pressured to give the researchers the answer that they wish to hear. However, from a member of the neighbourhood committee it can be expected that he or she is willing to talk freely since having an opinion is necessary in the committee as well.

To get a complete picture, five people will be interviewed who have lived in Vinkhuizen before the renovation and still do, in addition to five people who settled in the neighbourhood after the renovation. While this means that the sample size is quite small, this is often the case in qualitative research. Lewis and Ritchie claim that one of the reasons for this, is that for qualitative research there is “no requirement to ensure that the sample is of sufficient scale to provide estimates or to determine statistically significant discriminatory variables” as would be necessary when conducting quantitative research (2003, p. 83). However, more importantly, they argue that “the type of information that qualitative studies yield is rich in detail” (Lewis & Ritchie, 2003, p.83) and therefore provides a complete different type of data. It would also be desirable to interview people from different socio economic backgrounds, but asking people about their position on the social ladder can prevent them from giving honest answers and can result in them only providing answers which they believe are desired. Finally, this research tried to interview as many different people as possible, meaning citizens with different characteristics like age, household composition or ethnic background. This variety of respondents would give insight in different group mechanics and will give answers regarding social distances between groups. However, having this variety of backgrounds, results in fewer respondents from the same group, which makes it more likely that the answers of one person are not representative for the rest of the group. Having a larger sample size would significantly reduce the chance that the answers that are given were mere coincidence.

To protect the privacy of the interviewees, it is necessary to make the interviews anonymous. Besides the questions about the neighbourhood, the interviewee is also asked some personal questions about, for example, their age and household composition. This information can provide additional insight if certain groups feel more distant towards other groups with different ages or household compositions. The interviewees will be asked for their permission to record the interview in order to reduce the chances of misinterpretation when the information is analysed. This recording will be made by phone instead of a professional recording device because phones nowadays have similar sound quality compared to professional recording devices. Therefore, the addition of recording devices is superfluous. It takes less preparation to use a phone in that case instead of making an appointment for another time and finding someone with such device.

The interviewees will be notified of the aim of the research in advance so that there will be no confusion about the purpose of the interview. Also, the interviewees are notified about their right to refrain from answering questions and that they can stop the interview at any time. As mentioned before, the interview is not anonymous but it is confidential, since the answers are not retraceable to the interviewees, except by the researcher who “is able to identify a given person’s responses, [yet] promises not to do so” (Babbie & Rubin, 2008, p. 76). The researcher and interviewee both sign a signature to enforce this agreement and after that, the researcher is responsible for not sharing the recordings with another individual.

The information gathered from these interviews will be transcribed and analysed through the program Atlas.ti. This program helps to discover common answers between the different interviewees to see if they agree on some topics, or if they have completely different opinions. In order to structuralise the interviews, codes were made to categorise quotes with the same meaning. The codes

which were mainly used were: background information interviewee, mechanic, social cohesion, social distance, effects neighbourhood renovation, possible improvements, and differences between old and new inhabitants. Coding, however, contains the possibility for a researcher to make mistakes in the interpretation of a quote. To counter this problem, the researcher can always listen once more to the recordings in order to get a better understanding of the context. However, it is not possible to trace back any facial expressions which could have led to a better understanding of the context in which something is said. This research chose to only do sounds recordings, since it still provides a great deal of context and even though facial expressions might not be notable, the context is still clear from the recordings in almost all cases. From there, quotes will be used to see if the interviewees can confirm the theory which is used to describe the relation between socio economic diversity and social cohesion. The most interesting quotes will be selected for analysis in the results section. This also means that there is a bias in the researcher selecting several quotes while there might be some other interesting information left in the transcriptions. In order to be as transparent as possible, the transcriptions are provided in the appendix where other researchers can see for themselves if the quotes have validation or if there is other valuable information in the transcriptions to consider.

4. Results

In order to investigate the relationship between socio economic diversity and social cohesion, this research conducted ten semi-structured interviews with inhabitants of Vinkhuizen. Five of those interviews were with inhabitants who already lived in Vinkhuizen before the neighbourhood renovation started and five interviews were held with people who settled in Vinkhuizen after the renovation. This part of the investigation will show the results of those interviews by quoting different aspects from the interviews in which the respondents show how they view several aspects of their neighbourhood. The aspects that will be quoted are the parts that show the message, which multiple interviewees agree with, in the best way. This will make it easier to gain an understanding of what the interviewees have said and what their main message is. Transcripts of all the interviews can be found in the appendix for maximal transparency.

4.1 Increase in diversity

Looking at the reactions given by the respondents, one can see that all respondents think that Vinkhuizen can be called diverse. They claim that not only the inhabitants are diverse but also the characteristics of the buildings and amenities. One woman, interviewee number ten, made a collage of pictures for elderly, to illustrate the neighbourhood. In order to do that, she walked through the whole neighbourhood and took pictures of everything that shows the variety in Vinkhuizen, meaning differences in buildings, greenery and amenities. After she had finished her tour through the neighbourhood, she was surprised by the amount of diversity within the neighbourhood, claiming that:

“We actually have a really nice neighbourhood, if you know where everything is located. We have police, firefighters and a lot of schools. We even have an international school, which I did not know before.”

- Interviewee ten: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

Looking at these amenities more closely, one can say that respondents mainly knew about the amenities that they use. Interviewee number ten, quoted above, for example, did not know about the existence of an international school until she had to go through the whole neighbourhood. This is a trend that is also noticeable when looking at other respondents. Respondents with children are oftentimes aware of the different schools in the neighbourhood and do know specific activities for their children like playgrounds or parties, but the activities for adults are not mentioned. Admittedly, generally the younger respondents do not live in Vinkhuizen as long as the older respondents do, so one could forgive them for not knowing everything about the neighbourhood. However, all respondents did recognise the diversity in building style and also generally had an idea which housing was meant as social housing. Especially the citizens living in Vinkhuizen for a long time did acknowledge the increasing diversity of buildings and the shift from tenure towards more home ownership. These changes are, according to the interviewees, indissolubly linked with the neighbourhood renovation of Vinkhuizen which is in accordance with the literature. The interviewees were all satisfied with the spatial renovation since they consider the neighbourhood more aesthetically pleasing with more green and good looking housing. These changes were mainly noticed by the older inhabitants since they were more likely to live in Vinkhuizen for a longer period of time.

However, it is interesting to note this difference, because apparently chances are higher for younger people to live in Vinkhuizen for a shorter time. Almost all respondents under the age of 50 years have not experienced the renovation of Vinkhuizen. Also there is a very large group within this category of young people who have lived in Vinkhuizen for a short time (excluding students), that also have children. Looking back at the policy of creating social mixing, one could see that at least

mixing in starters and youngsters has been a success. However, it is not only the group of starters and youngsters, according to the respondents living in Vinkhuizen before the renovation, who entered the neighbourhood of Vinkhuizen.

The interviewees that lived in the neighbourhood Vinkhuizen before or during the renovation were asked how the neighbourhood has changed. Besides the changes in the kinds of buildings, like the renovation of the shopping area and the homes, they also indicated the change in the kind of inhabitants. When asked about the changes of Vinkhuizen since the renovation ended in 2007, interviewee number five, someone who has lived in Vinkhuizen for twenty five years, noted on this aspect:

“You see that more and more people with a different skin colour came to live here. It was much more a “volksbuurt” back in the day with mainly, white people but there is much more variation now.”

- Interviewee five: 73 years old, retired, married woman living in Vinkhuizen for 25 years.

There will be a further explanation of the concept of “volksbuurt” below when the concept of social cohesion is more closely investigated, but for now it is interesting to note the increase of diversity in ethnicity. This is an observation made by more respondents who have lived in Vinkhuizen since before the renovation. Citizens moving to Vinkhuizen after the renovation also recognise the diversity in ethnic background existing in the neighbourhood even though they did not experience the neighbourhood before the renovation. Even though the increase in diversity is mentioned in the renovation plans, the diversity in ethnicity is not mentioned in those plans. The idea was to give every piece of neighbourhood its own identity but this identity is not predetermined. The goals of the renovation were focussed on creating social mixing, but, besides the socio economic background, there was no specification on who should be brought into the neighbourhood.

Other interviewees acknowledge this diversity in inhabitants but also say it is not limited to the difference in skin colour. Other aspects inhabitants mention as well, like an increased difference in education levels, cultural backgrounds, age and life period. Life period here means the specific stage of life which someone is experiencing right now. This can be, for example, being a student, starting family, or retired elderly. This is also partly related to the age of a person since elderly are less likely to be a student and students are in all probability not a retired elderly. Making these divisions in life stages also creates a diversity of population in the neighbourhood. That there is an increase in diversity, not only in skin colour, but also in life stages is also noted by interviewee number eight when asked about what has changed in the neighbourhood:

“I think it is a shame that many of the old houses are gone. Now there are just young people and also a large portion of foreigners. Many people I knew do not live here anymore and the new houses are just inhabited by youngsters.”

- Interviewee eight: 66 years old, retired, widowed woman living in Vinkhuizen for 37 years.

By mentioning young people and foreigners the interviewee shows that diversity is not just restricted to a change in ethnic composition. According to the different interviewees there is an increase in the amount of younger people in the neighbourhood. These youngsters are not only students who temporarily live in a house and leave after they are done with their college or university studies, but also young people who want to start a family or buy their first house. These people generally want children in the short run or have already started to expand the family, and the space, silence and favourable housing prices were reasons for them to settle in Vinkhuizen. Also their work is relatively nearby and the amenities in Vinkhuizen are considered close by as well.

Inhabitants who know the neighbourhood remember that the neighbourhood was not that quiet at all. Vinkhuizen had a bad name with several bad streets where criminal activity was not out of the ordinary but apparently this is no longer the case. Interviewee one acknowledges the bad reputation of Vinkhuizen back in the day but also thinks that this is no longer the case because of the neighbourhood renovation.

“Yes, it was of course an infamous neighbourhood, several streets were quite infamous where things happened. But the rotten apples are absolutely gone now.”

[Interviewer] *“Because?”*

“Because of the neighbourhood renovation.”

- Interviewee one: 46 years old male living in Vinkhuizen for 2 years, but had family living in Vinkhuizen for 20 years.

In this piece the interviewee relates the improvement of the neighbourhood directly to the neighbourhood renovation. This is interesting because it suggests that the policy of social mixing seems to have worked. The interviewee thus specifically mentions the renovations as a solution for the earlier high rate of criminal activity of the neighbourhood. It shows that the effects of social mixing are not limited to an influence, but also had an impact on the liveability of a neighbourhood as a whole. Respondents who have lived in Vinkhuizen for a long time have mentioned the increase in safety and the decrease of “bad” streets as a positive effect of the renovation. Bad streets are considered streets with a great deal of criminal activity. Comparing these answers to the aims of the renovation, one can see that the renovation did succeed in improving liveability since it improved the safety as a whole.

Later on, interviewee one was also asked about the diversity in the neighbourhood. There it was also noted that the composition of the population has changed and that you have more higher educated inhabitants, different cultural backgrounds, differences in age, and more variation in household compositions. The higher educated also made sure that there was an increase in the diversity of socio economic background. However, other respondents refer to the higher education from another perspective. Many respondents mention the amount of students living in the neighbourhood. This research will discuss the social implications of those later on, but for now it is important to highlight that many respondents mention this specific group. Since the neighbourhood of Vinkhuizen is closely located to the Zernike campus of the University of Groningen, many students settle into Vinkhuizen. The respondents in the north of Vinkhuizen mentioned this group most often since the students are, according to the respondents, concentrated over there. Interviewee number ten mentions the concentration of students as a part of Vinkhuizen. She provided the following insight:

“There are a lot of students here. Half of this street is a student. It is idiotic and it got completely out of hand... The norm of 15% students in the neighbourhood got totally out of hand.”

- Interviewee ten: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

Despite her opinion of the students, she does describe them as a significant portion of the neighbourhood. Even though students cannot be seen as a middle class that comes to the rescue of the lower class, they still form a part of the neighbourhood and thereby contribute to diversity. This group coming to Vinkhuizen was not planned in the renovation, but this group does have its impact on the street.

4.2 Social cohesion

To see whether or not the interviewees have any social cohesion in the neighbourhood of Vinkhuizen, they were asked if they felt any connection towards the neighbourhood of Vinkhuizen at all.

Inhabitants of Vinkhuizen who already lived there before the renovation generally answered that they really felt connected to the neighbourhood. They would call themselves a 'Vinkhuizer' which is a noun for a person who lives in Vinkhuizen. Interviewees who came to Vinkhuizen after the renovation, however, generally claim that they do not feel connected to the neighbourhood even though they like living in Vinkhuizen:

"I like living here. But I don't have a strong feeling attached to that. I like this house and that is the most important thing for me."

- Interviewee nine: 55 years old, divorced male, living in Vinkhuizen for 1 year

This lack of sentiment is not only present in the answers of people living relatively shortly in Vinkhuizen, but also some people living in Vinkhuizen for a long time do not necessarily identify themselves as Vinkhuizer. This is interesting since it is this group that lived in Vinkhuizen in the time that Vinkhuizen was known for its strong social cohesion. Some of the older respondents claim that they did not have good connections throughout the neighbourhood even in those times. Interviewee ten, for example, who has lived in Vinkhuizen for 30 years, never knew much more than just the people in the street. The near neighbours are familiar to her but she has no further contact through the street or neighbourhood. She also claims that in her vicinity:

"The people were always really on their own, at least here. That what is really normal now, was already here for some time."

- Interviewee ten: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

She nuanced this statement by saying that this is explicitly the case for her street but that this might be different throughout the neighbourhood, showing that even in the times with high social cohesion, there were still areas that did not want to participate in it. This is confirmed by interviewee number eight by claiming that there really was this tight social cohesion in her neighbourhood. Interviewee number eight lived in the opposite side of the neighbourhood indicating differences within Vinkhuizen even before the renovation.

One could argue that this would indicate that there is a sense of social cohesion within Vinkhuizen with some people who have lived there for some time and that this, depending on the location within Vinkhuizen, did not change because of the neighbourhood renovation. However, feeling connected to your neighbourhood does not necessarily mean that you have a good relationship with your neighbours, which means that there does not have to be a large social cohesion. Therefore, the interviewees were also asked what their relationship is towards other inhabitants of the neighbourhood. It is only then that we see interesting differences when it comes to social cohesion. The interviewees claim that they indeed have quite close relations with the people living next to them or at least close by. Especially the interviewees who have not lived in Vinkhuizen for a long time, like interviewee number two, who mentioned after being asked how spread out her connection with the neighbourhood is:

"At the moment it is just the street. I rarely travel through whole Vinkhuizen and mainly visit the shopping centre. Sometimes I meet people on the street when I'm on my way to my work but I do not really have contact with people from Vinkhuizen-Zuid."

- Interviewee two: 28 years old woman, living together with her boyfriend in Vinkhuizen for 2,5 years.

After asking if she does want contacts in other parts of Vinkhuizen, she answered:

“Vinkhuizen is big, and I like to explore the local neighbourhood. But I can imagine myself having contacts with other people because my children make friends on school and then my connection to this neighbourhood will grow as well.”

- Interviewee two: 28 years old woman, living together with her boyfriend in Vinkhuizen for 2,5 years.

This answer not only provides information about her ambition to know her local neighbourhood but also shows that she imagines herself having contact with other people having children as well. Therefore, she shows affinity with other people who have the same characteristics. From her answers, it becomes clear that she is open for more contacts and yet she mentions people with some sort of similarities. This becomes even more clear when she is asked about ways to improve connections. There she mentions :

“I think maybe something like more places for walking the dog because now this is not really appropriated in a park. And maybe people encounter other people with dogs and start to talk.”

- Interviewee two: 28 years old woman, living together with her boyfriend in Vinkhuizen for 2,5 years.

Interviewee two has a dog herself which makes it more interesting that she suggested a place for walking the dog. Here, she uses another way where she envisions better connection but only with people who have similarities. Admittedly, having a dog is not limited to one age group, something that is in contrast likely to be the case with the children, but still, it shows the willingness for connection, if there are some kinds of similarities. Looking at it from a broader perspective, one could say that interviewee number two is only interested in extra contact with groups that have children on the same school or with the group of dog owners. Besides the groups she mentions, her only contacts in the neighbourhood are in the street.

Cohesion within the neighbourhood of Vinkhuizen seems to be limited to the street or just the local vicinity. This sentiment seems to be shared with the other inhabitants in Vinkhuizen who came after the renovation. But even the inhabitants, who have lived there before the renovation and claim that they feel like a Vinkhuizer, do not seem to be happy with the current situation of the social cohesion even though they should have the connections in the neighbourhood of which social cohesion exists. Because of the renovation, people also left Vinkhuizen and they have been replaced by people who do not have the connections in the neighbourhood and might also have another lifestyle compared to the people who have lived there for a long time. As interviewee number three says:

“There are some new neighbours. But oftentimes those are starters and they are busy with their jobs. But if I see them on the street I will greet them.”

- Interviewee three: 54 years old, divorced man, living in Vinkhuizen for 21 years.

This quote shows that people who have lived there for some time do not despise people who came new to the neighbourhood but they do not feel connected to them either. It is ,however, interesting to note that interviewee three does mention another group, namely the starters, and describes them as busy and that therefore better contact is not possible. He mentions the difference and therefore indicates why they do not have contact. This indicates that the group of starters are not likely to get in contact with older people. This means that age can be considered an important factor for the likelihood of people connecting with each other. Interviewee two, as mentioned before, was interested in contacting people with children from the same school which are likely to have the same age as

well. This view is also endorsed by interviewee ten when she was asked if she knew any way in which contacts between elderly and younger people could be enhanced. She replied with:

“No, I think that those new people are better educated and are dual earners, and are therefore busy with their lives, children and work. Besides, they have to keep contact with their families as well, so no, I do not believe in it.”

- Interviewee ten: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

Interviewee ten indicates that the differences between her and youngsters therefore are too substantial and therefore better contact is impossible. She believes that the difference in life style is too extensive and that it is therefore is unbridgeable. Again the aspect of age is mentioned as a barrier for better contact. Calling the youngsters “new people” also shows a way of othering where the neighbourhood seems to be split into people who have lived there for some time and are already aged 50 or higher, and youngsters who recently came to live there. The social cohesion which presumably was there before the renovation seems to have gone away. The change in composition of the neighbourhood indeed changed the cohesion of the neighbourhood according to interviewee number eight. The neighbourhood as it was has changed:

“There are more foreigners, no longer the “volksbuurt” like before, more younger people like starters or with children from many other places. Many people do not even come from Groningen but further away like students. There are a lot of students as well.”

- Interviewee eight: 66 years old, retired, widowed woman living in Vinkhuizen for 37 years.

Volksbuurt commonly refers to a homogeneous neighbourhood when it comes to socio economic composition and ethnic background. Most of the time these are considered poor white neighbourhoods. However, these neighbourhoods generally have a strong social cohesion where everybody knows each other but are also infamous for their criminal activities. This explanation is needed since a direct translation to English is lacking or insufficient.

Interviewee eight mentioned not only the influx of foreigners and youngsters but in particular the group of students living in Vinkhuizen. More interviewees, young and old, mentioned the group of students as a group that brings a lot of trouble with it. This research was not able to interview a student in Vinkhuizen who could have reacted to this, but if most interviewees have a negative experience then also here one can conclude that the difference in lifestyle can have an impact on contacts and cohesion as well.

One can see that breaking up these neighbourhoods can be very beneficial when it comes to safety and fighting segregation but has a devastating effect on the social cohesion. The interviewees, however, do think that the neighbourhood has improved. Maybe not on the level of social cohesion but definitely when it comes to safety and physical environment.

4.3 Socio economic diversity versus social cohesion

Even though almost all interviewees conclude that Vinkhuizen has changed when it comes to the composition of the inhabitants, both groups do not seem to think that diversity has led towards an increase in social cohesion. The connection between the inhabitants who have lived there for a long time and the people who just relocated there seems to be lacking. One could wonder why this connection is lacking and if this has something to do with ethnic diversity or a large diversity in age brackets. According to interviewee number one:

“There is no multicultural friction or a friction between elderly and youngsters.”

- Interviewee one: 46 years old male living in Vinkhuizen for 2 years, but had family living in Vinkhuizen for 20 years.

This statement seems to be true after asking both groups about how they relate towards other inhabitants in the neighbourhood. Multiple interviewees claim that they have no problem with other cultures nor are they experiencing difficulties between different age brackets. Most of the interviewees claim that they do not really have any contact with another group, but they do not mind their presence either. They seem to live next to each other but not with each other. However, that leaves us with the question, why? Why do these groups not blend in and what could be a setting where this contact does happen and where cohesion does exist between these groups? Upon asking the interviewees why they do not have much contact with the other groups, the answer is generally that they do not have any similarities or are simply too busy. These answers, however, go deeper than just not having things in common. As mentioned before, it is the type of lifestyle that seems to either connect or disconnect people. Bringing in other people into a neighbourhood than the people previously living there increases the differences between the people, since middle socio economic status citizens tend to have another lifestyle than the citizens with a lower socio economic status. Lifestyle is also linked with the age of a person since different age brackets have different interest. As long as these differences in lifestyle are not too big, it is still possible to live next to each other without bothering one another. But even though these difference do not directly conflict each other, the building of social cohesion is halted. Differences between the citizens are not so substantial that people are in conflict but just large enough to halt the process of connecting. Interviewee number three endorses that these groups do not have similarities by saying:

“Look, a starter will never become best friends with an elderly. They might be friendly towards each other but the starter goes to work every day and comes home late and then goes to the pub or gym.”

- Interviewee three: 54 years old, divorced man, living in Vinkhuizen for 21 years.

With this statement, interviewee three exposes the problem which hinders the creation of social cohesion. A starter and an elderly are both in a completely different stage of their life where the former has a busy life with possibly children and a busy job and therefore is often not at home during the day. This makes the creation of social cohesion much more difficult since communication is far more complicated. However, if both the inhabitants generally have the same life stage, then there are possibilities to connect. Interviewees with children mention the contact that occurs with other parents at and around school, for example. This might also be the reason why there was a larger amount of social cohesion in the neighbourhood of Vinkhuizen in the first place since the neighbourhood was considered homogeneous, which means that the people are more or less in the same stage or situation in their lives.

However, the group of students does conflict with the other groups in the neighbourhood. Multiple interviewees mention their negative experience and are oftentimes hostile towards this group. Even knowing the researcher is a student as well, there seems to be no hesitation to mention the nuisances that students bring to the neighbourhood. Where the groups of starters, families and elderly do at least live peacefully next to each other, the groups of students does not. Needless to say, there will be no cohesion building at all between students and other groups. But in contrast to the other groups, many interviewees claim that there will never be harmony between the students and other people living in their vicinity. The aspects which bother interviewees the most about the lifestyle of students can be found in staying up late and making a lot of noise. Some interviewees also name the disinterest in other people of the neighbourhood since the students will only stay in that neighbourhood for a relatively short time before they move again. A good relationship with the rest of the neighbourhood is therefore not of importance to them. These attributes of the student lifestyle

make conflict with other inhabitants inevitable. That the lifestyles are too much apart is best formulated by interviewee ten mentioning:

“People need to go to work, it is just as simple as that. Or you have children who wake up because of them. Because those people live here as well. This is nothing against the people but something against the student lifestyle. It is another way of life and that should not be interfering with other people or families.”

- Interviewee ten: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

But it is not only the group of students which have social distance with the other groups in the neighbourhood. As mentioned before, other groups are, according to the interviewees, not in conflict with each other, but there is still some social distance between those groups. Interviewee five, a 73 years old woman living in Vinkhuizen for 25 years, mentioned before, for example, that more people with a different skin colour came to the neighbourhood. Even before there is any contact between the groups, there is already a difference between the groups since people with another ethnic background look different and therefore cannot be considered in the same group as elderly or young white starters. But also the practises of the group consisting of foreigners are an aspect which creates social distance. Interviewee ten mentions:

“There are a lot of people living in social housing here and they suddenly got an Iranian at one side and somebody from Yugoslavia as a neighbour. And both constantly put on hard music from the balalaika and at the other side the sousaphone. That is the way it is. And people are having a hard time because of it.”

- Interviewee ten: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

The cultural practise of playing the music from the country those people originate from is apparently also a factor contributing towards a situation where people drift apart from each other and consider one another from different groups. Not only do these practises indicate differences between groups, but they can also be considered a hurdle for contact which would lead to an increase in social distance.

Another group which is mentioned before are the starters or young families which are identified by elderly as the groups with no time. Contact between elderly and starters or young families is considered lacking, preventing these groups from creating social cohesion. However, just getting those groups in contact would hardly help. Both groups mention the lack of time as the main issue here since the starters and young families are oftentimes too busy with work or family, leaving out little time for other contacts. Friendships and connections that these groups do have are mainly from work, earlier friendships and contacts from spaces which they share like a schoolyard. Because they lack of time, starters and youngsters do not see the value of getting to know the rest of the neighbourhood since that would be a large time investment.

Finally, the interviewees were also asked what their thoughts were on activities that were taking place in the neighbourhood. These activities can be described as social interventions which might contribute towards an improvement in social cohesion and a better understanding of other groups. A common answer is the usage of neighbourhood barbeques where everybody could meet one another. Interesting to note is that the usage of neighbourhoods barbeques is only helping to create contacts with people in the street since those barbeques are usually limited to the street rather than multiple streets. One could thus arguably note here that neighbourhoods barbeques will only enhance local street social cohesion but not on larger, neighbourhood scale. However, there were also other ideas for activities which could enhance connections. Interviewee four mentions:

“Activities are always fun, especially for the kids if they would initiate activities for them. It is there that you would meet other parents, and children could arrange a day to play with each other and in that way you could meet other people as well.”

- Interviewee four: 34 years old, married woman with two kids, living in Vinkhuizen for 3 to 4 years

Even though this idea is something different from the neighbourhood barbeques, it does not bring different groups in new contact. These kinds of ideas bring people together with the same kind of characteristics, and therefore are considered as the same kind of group. These activities do nothing for people without children or who have older children. The creation of social cohesion with other groups with these kinds of activities is therefore not possible. There were also interviewees who thought that activities would not help at all. They either claim that extra contact would not help or that if people really wanted to have contact with others, then they would have already done that. This argument is best described by interviewee six who mentions:

“ I think that if citizens want more contact, they would seek for that themselves. An obligatory activity would only have the opposite effect because people will reject it. Something which is voluntary would probably work better.”

- Interviewee six: 31 years old, married male with two kids, who has lived in Vinkhuizen for 2 years.

Interesting to note is the focus on the voluntary part. Apparently it would not work to bring people together if they do not want it. Reasons for that could be simple like just not having enough time or people just do not feel like it. But this reasoning can be taken one step further by including the student problem mentioned before. Interviewees claimed that they do see how contact between them and students could be improved. Some do have very negative experiences with students and if those groups are forced together, then this can have the opposite effect that interviewee six described. It is therefore important to understand which groups can work with each other and which groups do not. The creation or improvement of social cohesion can only be done if people do want to meet with one another. Groups that do not want to communicate with each other cannot be forced to grow social cohesion. Of course this trend is general and exceptions can occur, but the characteristics of groups seem to have some explaining power when it comes to whether social cohesion can occur or not.

4.4 Mechanisms to create social cohesion.

As mentioned above, the different stages of life in which people are seem to form a problem when it comes to bonding with other people. Bonding with people of the same group or life stage seems to be easier, not only because they could encounter each other at or in places which they both have to use during the day, such as schools, but also because people of the same group might have more similarities. Similarities in general seem to be one of the things which start a conversation between people. When asked with whom the interviewees had contact in the neighbourhood, interviewee two answered:

“With the people in my street and mainly the neighbours left and right of us, and the street a little bit further on as well. Besides that also some people on the street or in the park where we have a conversation about the dog or something.”

- Interviewee two: 28 years old woman, living together with her boyfriend in Vinkhuizen for 2,5 years.

It seems that having things in common, like a dog, can lead to a situation where people have a conversation. Even though this does not have to mean that the conversation leads to a friendship, this does add to the feeling of social cohesion. Interviewees also often mention their neighbours right next to them. Even though these people can be from different groups, they have at least one thing in common which is the location of their house which automatically creates a situation where these people have similarities. Even if groups do not share similarities, it does not mean that there immediately is friction between these groups, but having contact with them is not necessary either. Interviewee number seven mentions about this:

“People who have lived in this neighbourhood for longer are often elderly. So we have less contact with them but that does not mean that we have a negative experience with them.”

- Interviewee seven: 43 years old, married man with 3 children, living in Vinkhuizen for 5 years.

Even though age might not be a problem with communication, social cohesion demands something more which would result in deeper or stronger contact. People from the same age brackets generally do have more in common. Their rhythms of life are more in sync with their peers which would make contact easier. Parents with children of a certain age are also more likely to be in the same age category as well. Being in the same age therefore improves the likelihood for people to have any similarities. Age can thus be considered an important factor indirectly when it comes to the creation of social cohesion.

Age, however, not only describes possible interests but can also indicate a certain life style. As mentioned before by interviewee ten, students, for example, have a completely different lifestyle compared to other inhabitants in the street. This divergence in lifestyle can clash with each other when they are too conflicting. Yet, lifestyle is not only determined by age but can also be explained by the socio economic status of a person or group. Since socio economic status partly determines what a person can do or buy, it also restricts people in their possibilities of lifestyles. Having different lifestyles, as the results have shown before, can therefore lead to differences between groups, which in turn is leading to difficulties on the social cohesion front. Life style can therefore be an exploratory factor for differences between groups and determine whether the social distance is substantial or limited.

Another aspect which many interviewees directly or indirectly mentioned as an obstacle for social cohesion in the whole of Vinkhuizen is scope. Interviewees generally do not have contacts across whole Vinkhuizen. The interviewees who do have these contacts have already lived there for some time. Of course this is not strange because if one has lived somewhere for a long time, one will get to know more people, which increases the chances of building up a network of contacts throughout the neighbourhood. Living somewhere for a while thus seems to be a way to get to know many people but this process can be simplified. Interviewee number one hits the spot with the following comment:

“If you really want to achieve social cohesion, then you need much smaller neighbourhoods, since these neighbourhoods are far too big. Vinkhuizen has eleven thousand inhabitants, almost the same amount as the municipality of Appingedam [in the north of the province of Groningen]. To create social cohesion you need small neighbourhoods with only six hundred to a thousand people.”

- Interviewee one: 46 years old male living in Vinkhuizen for 2 years, but had family living in Vinkhuizen for 20 years.

Of course, it is impossible to shrink the population of Vinkhuizen to that amount, yet, the point of the interviewee might be still valid. Creating social cohesion for eleven thousand people on the scale where everybody knows everyone is an unattainable ambition. Another obstacle is the time that

people actually live in Vinkhuizen. Interviewees mention that people just stay for a short time, like students, and because of that do not bond with the neighbourhood at all. Admittedly, one needs to live there for a long time if one truly wants to understand every aspect of it, but if people keep coming and leaving for a short period of time, then this process will never finish since they will be gone by the time it does.

Finally, the interviewees were also asked if they knew anything that would help to connect more people with each other. Many referred here to the local community centres like 't Vinkhuys and the Goudvink of which they knew that they did some activities with neighbourhood inhabitants. However, even with those community centres, there still seems to be a hole which these community centres cannot fill. Interviewee one refers to them as:

“Room rental companies rather than real community centres.”

- Interviewee one: 46 years old male living in Vinkhuizen for 2 years, but had family living in Vinkhuizen for 20 years.

Still there are some possibilities for those community centres to do something. Multiple interviewees mention the possibility of a barbeque with the neighbourhood. Others call for an increase of the local market and for some activities for every age group. The call for some extra activities seems to be strong, which would relate to an increase in social interventions to create social cohesion. However, after observing these community centres, it seems that this call is rather unnecessary, since many activities are held there and accessible for everybody. One could wonder why these activities are not more popular when there is so much demand for them. One answer to that is that there is a small amount of activities that everybody from every group likes. The second answer is given by interviewee number nine:

“I don't know whether people really want more contact and activities. You know, if people really want that. If they do, then they would have already done that.”

- Interviewee nine: 55 years old, divorced male, living in Vinkhuizen for 1 year

Maybe reality is not that black and white and some people might need some help in the right direction, but ultimately, if the things they ask for are already there and unused, then one could wonder if they really wanted these activities in the first place.

5. Discussion

After showing the different results of the interviews, it is now time to discuss the findings in relation to the theories which are central to this research. First of all, people seem to have noticed the increase in diversity in Vinkhuizen. This diversity represents itself in the increase in differences in age brackets, ethnic background, and education level. Vinkhuizen, before the renovation, was generally considered a homogenous neighbourhood where a substantial amount of people from the same social group lived. This also means that these people had a great deal of similarities. The social distance of these groups was low but now that the renovation has changed the composition of the neighbourhood, the similarities between the groups have grown thin and therefore the social distance has grown. As one can see from the conceptual model, changes in the social distance also change the social cohesion of the neighbourhood which in this case is lowered.

From the theory, this research concluded that one way to lower the social distance is to use social interventions. These would make sure that people discover more similarities amongst each other and therefore lowers the social distance between the groups which is described in the contact theory of Allport (1954). From the interviews it became clear that the interviewees noticed these differences between the various groups as well, believing that several groups are probably not going to be best friends. They also concluded that this does not mean that people cannot live alongside each other, yet they will not live with each other either. However, the groups of students were an exception, since many interviewees complained about their presence and also saw no way of improving this contact. The social distance, as explained in the theory, was too substantial to overcome. Therefore, we can conclude that the mixing of students into Vinkhuizen did nothing to help create or improve social cohesion and that this group conflicts with many of the other groups living in Vinkhuizen since their lifestyle is too conflicting with others.

This becomes even more apparent when one looks at the differences between groups that determine to which group a person belongs. Ethnicity and age are important components, but also one's socio economic background undoubtedly decides which category someone is a part of. Wealthier people have more materialistic features in and around their houses. It is here that they show that they are different from other groups which increases social distance. It is therefore astonishing that a social mix based on socio economic background is proposed in order to increase social cohesion. Even though the spatial transformation does change liveability in a positive way by decreasing nuisances and safety issues, citizens from different socio economic backgrounds do not make contact with each other, let alone increase the social cohesion or social capital of these groups. Although the lack of social cohesion is created by the spatial transformation of Vinkhuizen, the root of the problem is mainly in the realm of sociology.

When the interviewees were asked what can be done to improve the contact between people, most interviewees answered that an increase in local activities would help to improve the cohesion. These activities could be provided by the local community centres, which would therefore act as social interventions. This would support the idea that social interventions can improve the low social cohesion. An increase of these community centres or an upscaling of their activities will result in an increase of social cohesion. This is, if we assume that people really do want these activities. One cannot assume that everybody is willing to join these activities but having activities on a voluntary basis creates the opportunity for people to connect with each other. This could in turn enhance the social cohesion.

Figure 2 shows that there are some characteristics of groups that can influence the social distance between their group and others. The conceptual model suggested that ethnicity, age, and household composition can entail fruitful concepts for investigation. Concluding from the interviews, ethnicity and age are indeed two components which can explain the social distance between people.

However, this research also argues that lifestyle can be considered as a factor that determines the social distance between groups. This not only holds true for students, but lifestyle can also be influenced by someone's socio economic background. This is an important aspect to consider when applying social mixing, which is not mentioned nor emphasised enough in literature nor policy making. If one decides to implement social mixing, then one must also realise that there will be different lifestyles that do not necessarily blend well. When one still wants to apply social mixing, one could look at the different properties of different groups and consider which groups have a low social distance towards each other. As mentioned before, those properties can be found in age, ethnicity, and the lifestyle of different groups. Those factors have a large impact when it comes to whether social mixing can become a success or a complete failure.

Worth mentioning is the use of scope in large neighbourhoods. Literature provides arguments that creating social cohesion in a neighbourhood as large as Vinkhuizen seems to be too ambitious, but it is possible to create smaller parts within a neighbourhood which could then develop social cohesion. The interviewees also mentioned that the attempt to bring social cohesion to a neighbourhood of eleven thousand inhabitants is too ambitious and demanding. One could opt for small local neighbourhoods of six hundred to a thousand inhabitants to make it possible for people to get to know a large portion of the neighbourhood, which would enhance the feeling of a community. This might be a good suggestion to use in future planning of new neighbourhoods, but it is difficult to achieve for an already existing neighbourhood. One way in which this can work is if one renovates the neighbourhood in such a way that it will consist of smaller neighbourhoods. Improving social cohesion for the entire neighbourhood of Vinkhuizen is difficult and likely unachievable. One could choose here to either split up Vinkhuizen in different parts in which this social cohesion is possible, or to reframe social cohesion into a version where people just feel satisfied and connected with other people in their street, which is easier to achieve than a deep, rooted connection with the entire neighbourhood.

Furthermore, this research has shown that the mechanics underlying the relationship between socio economic diversity can be identified when one takes a closer look at the different qualities of the different groups who live side by side in neighbourhoods such as Vinkhuizen. This study argues that the renovation has failed to bring back the social cohesion that it destroyed in the first place. The people now living in Vinkhuizen differ too much from each other in order to create one coherent neighbourhood. However, this does not mean that the renovation was a waste. People do like the changes of the neighbourhood and are satisfied with the diversity in housing and greenery. The neighbourhood has become safer and quieter as well, improving the neighbourhood as a whole. However, the people who were removed from the neighbourhood did not become better off since they cannot benefit from the changes.

In conclusion, the creation of socio economic diversity has not created new social cohesion in the neighbourhood of Vinkhuizen. The groups who came into Vinkhuizen do not blend with the already existing groups. Yet, even within specific groups, such as young starters, differences can occur anywhere. Youngster in Western Europe will have totally different interests and values than youngsters in South-East Asia. But still, in its core, the argument still holds true that every group has its own qualities which can be used to explain social cohesion. The social distance between groups within socio economically diverse neighbourhoods can help to understand why and how certain areas are cohesive, but especially why certain areas are not. Further investigation of the social distance between certain groups can help to predict whether or not an area is likely to be socially cohesive. If planners are aiming to combat this problem by its roots, then one could opt to either bring in groups with a lower social distance by doing spatial transformations that create neighbourhoods which are appreciated by those groups and therefore attract those groups to the neighbourhood, or to combat the symptoms by investing in social interventions in order to make different groups more connected.

6. Reflection

Looking back at this research, several things could have been improved. First of all, a larger sample size would have increased the possibility of identifying more groups and their qualities. This would result in more information and perspectives on the neighbourhood of Vinkhuizen. However, due to the size of this project and lack of time, this would have been too ambitious to attempt. Even though the sample size is not that extensive for an area consisting of eleven thousand, this research still manages to identify the problems which originate from the creation of socio economic diversity if its goal is to improve social cohesion. This research also managed to identify another factor which the literature does not emphasise enough, which is the scope on which social cohesion can be achieved. These results legitimise this research, or at least show that there is something amiss in the assumption that social mixing is improving social cohesion. Ultimately, this research can be used to legitimise other research into the interaction between certain groups. Perhaps this is more into the field of sociology but it has clear implications for spatial planning as well. If one of the conclusions is that the scope of the neighbourhood is too extensive, then the planning department has the task to examine ways to combat this outcome. Another aspect which could have been improved are the questions of the interviews. The amount of questions could have been increased in order to reach a deeper understanding of the group dynamics. However, large semi-structured interviews would have taken a long time and this would hurt the quantity of the interviews. Therefore, this research chose to find this balance between quantity and quality.

Literature

- Alle Cijfers (2019, June 26). Informatie Gemeente Groningen. *Alle Cijfers*. Retrieved from <https://allecijfers.nl/gemeente/groningen/>.
- Allport, G. (1954). *The Nature of Prejudice*. Boston: Addison-Wesley.
- Anderson, R. & Musterd S. (2005). Housing Mix, Social Mix and Social Opportunities, *Sage Journals*, 40(6), pp. 761-790.
- Babbie E.R. & Rubin, A. (2008). *Research methods for Social Work* (6th ed.). Belmont: Thomson.
- Beckhoven, van, E. & Kempen, van, R. (2003). Social Effects of Urban Restructuring: A Case Study in Amsterdam and Utrecht, the Netherlands, *Housing studies Journal*, 18(3), pp. 853-875.
- Benhamou, F., & Peltier, S. (2007). How Should Cultural Diversity Be Measured? An Application Using the French Publishing Industry. *Journal of Cultural Economics*, 31(2), 85-107. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/41810946>.
- Bolt, G. et al. (2010). Housing policy, (De)segregation and Social Mixing: An International Perspective, *Housing studies*, 25(2), pp. 129-135.
- Bullen, P. & Onyx, J. (2000). Measuring Social Capital In Five Communities. *The Journal of Applied Behavioural Science*, 36(1), 23-42.
- Cassiers, T., & Kesteloot, C. (2012). Socio-Spatial Inequalities and Social Cohesion in European Cities. *Urban Studies*, 49(9), 1909-1924. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/26150968>.
- DeFilippis, J. (2001). The Myth of Social Capital in Community Development. *Housing Policy Debate*. 9(4), pp. 781-806.
- Dijkema, T., & Koppens, T. (1998). *Noord-Westen-wind in Vinkhuizen*. Retrieved from https://publicaties.dsp-groep.nl/getFile.cfm?file=98_63_Noord-Westen-wind%20in%20Vinkhuizen%20Tweede%20rapportage%20wijkontwikkeling%20Groningen_1199.pdf&dir=rapport.
- Faludi, A. (2010). Centenary Paper: European Spatial Planning: Past, Present and Future. *The Town Planning Review*, 81(1), 1-22. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/40541552>.
- Forrest, R., & Kearns, A. (2001). Social Cohesion, Social Capital and The Neighbourhood. *Urban Studies*, 38(12), 2125-2143. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/43198190>.
- Fowler, E. (1987). Street Management and City Design. *Social Forces*, 66(2), 365-389.

- Frank, L. (1944). What Is Social Order? *American Journal of Sociology*, 49(5), 470-477. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/2770484>.
- Freeman, L. (2009). Neighbourhood Diversity, Metropolitan Segregation and Gentrification: What Are the Links in the US? *Urban Studies*, 46(10), 2079-2101. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/43197894>.
- Galster G.C. (2012). *The Mechanism(s) of Neighbourhood Effects: Theory, Evidence, and Policy Implications*. In: Van Ham M., Manley D., Bailey N., Simpson L., Maclennan D. (eds.) *Neighbourhood Effects Research: New Perspectives*. Springer, Dordrecht.
- Galster, G., Cutsinger, J., & Lim, U. (2007). Are Neighbourhoods Self-Stabilising? Exploring Endogenous Dynamics. *Urban Studies*, 44(1), 167-185.
- Gehl, J. (2011). *Life Between Buildings: Using Public Space*. London: Island Press
- Gemeente Groningen (2007). *Bestemmingsplan Vinkhuizen 2007*. Retrieved from <https://gemeente.groningen.nl/geldende-bestemmingsplannen>
- Gemeente Groningen. (2018). *Omgevingsvisie Gemeente Groningen*. Retrieved from <https://gemeente.groningen.nl/sites/default/files/Omgevingsvisie-gemeente-Groningen.pdf>
- Gemeente Groningen. (2008). *Groningen, Stad Op Scherp*. Retrieved from <https://www.canadalaan.nl/extra/Structuurvisie-2020.pdf>
- GIC (2019, January 1). Groningen Nu Vijfde Stad van Nederland. *Groninger Internet Courant*. Retrieved from: <https://www.gic.nl/wonen/groningen-nu-vijfde-stad-van-nederland>.
- Jacobs, J. (1961). *The Death and Life of Great American Cities*. New York: Vintage Books.
- Kleimans, R.(2004) Social Implications of Housing Diversification in Urban Renewal: A Review of Recent Literature, *Journal of housing and the built environment*, 19(4), pp. 367-390.
- Klenke, K. (2008). *Qualitative Research in the Study of Leadership*. Bingley: Emerald Group Publishing.
- Lees, L. (2008) Gentrification and Social Mixing: Towards An Inclusive Urban Renaissance?, *Urban studies*, 45(12), pp. 2449-2470.
- Lewis, J. & Ritchie, J. (Eds.) (2003). *Qualitative Research Practice: A Guide for Social Science Students and Researchers*. London: Sage Publications.
- Miciukiewicz, K., Moulart, F., Novy, A., Musterd, S., & Hillier, J. (2012). Introduction: Problematising Urban Social Cohesion: A Transdisciplinary Endeavour. *Urban Studies*, 49(9), 1855-1872. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/26150965>.

- Nyström, L. (2006). Neighbourhood Centres in Europe: Yesterday, Today and Tomorrow. *Built Environment (1978-)*, 32(1), 4-11. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/23289483>.
- Onderzoek Informatie Statistiek Groningen. (2018). *Stand van Groningen*. Retrieved from <https://os.groningen.nl/StandvanGroningen2018.pdf>
- Park, R. E. (1924). The Concept of Social Distance As Applied To The Study of Racial Attitudes and Racial Relations. *Journal of Applied Sociology*, 8, pp. 339-344.
- Putnam, R.D. (2000). *Bowling Alone: The Collapse and Revival of American Community*. New York: Simon & Schuster.
- Ranci, C. (2011). Competitiveness and Social Cohesion in Western European Cities. *Urban Studies*, 48(13), 2789-2804. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/43081891>.
- Rijksoverheid. (2019). *Nationale Omgevingsvisie*. Retrieved from <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/omgevingswet/nationale-omgevingsvisie>.
- Schmeets, H., & Te Riele, S. (2014). Declining Social Cohesion in The Netherlands? *Social Indicators Research*, 115(2), 791-812. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/24720380>.
- Schnabel, P. (2018, 17 december). *Het Belang Van Wijkaanpak in Kwetsbare Wijken*. Retrieved from <https://www.platform31.nl/nieuws/het-belang-van-de-wijkaanpak-in-kwetsbare-wijken>.
- Schreifer, J. (2012). The Myth of Security. *Traditional Dwellings and Settlements Review*, 24(1), 65-65.
- Seidman, I. (2006). *Interviewing as Qualitative Research: A Guide for Researchers in Education and Social Sciences*. New York: Teachers College Press.
- Temkin, K. and Rohe, W. M. (1998) Social Capital and Neighbourhood Stability: An Empirical Investigation. *Housing Policy Debate*. 9(1),pp. 66-68.
- Thorsnes, P., Alexander, R., & Kidson, D. (2015). Low-Income Housing in High-Amenity Areas: Long-run Effects On Residential Development. *Urban Studies*, 52(2), 261-278.
- Van der Schaaf, R. (2018, April 19). Groningen Pakt De Handschoen Weer Op In De Wijken. Retrieved from <https://www.platform31.nl/nieuws/column-groningen-pakt-de-handschoen-weer-op-in-de-wijken>.
- Van der Schaaf, R. (2018, September 27). Als Je Niet Investeert In Wijken, Dreigt Segregatie. Retrieved from <https://www.platform31.nl/nieuws/als-je-niet-investeert-in-wijken-dreigt-segregatie>.

Van Kempen, R., & Bolt, G. (2009). Social Cohesion, Social Mix, And Urban Policies In The Netherlands. *Journal of Housing and the Built Environment*, 24(4), 457-475.
Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/41107483>.

Wagmiller, R. (2007). Race and The Spatial Segregation of Jobless Men In Urban America. *Demography*, 44(3), 539-562. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/30053101>.

Appendix

Transcript 1 - Interviewee: 46 years old male living in Vinkhuizen for 2 years, but had family living in Vinkhuizen for 20 years.

P: Welkom

S: Hartelijk dank dat u deel wilt nemen aan dit interview. Mijn onderzoek gaat over inclusiviteit, de gemeente heeft dit als doelstelling opgenomen in de omgevingsvisie die ze in 2018 hebben gepubliceerd. Inclusiviteit is een beetje vaag omschreven, en ik heb daar naar gekeken, en ik wil nu graag ontdekken hoe de bewoners daar naar kijken en hoe de wijk en wijkorganisatie er naar kijken. Maar allereerst is mijn vraag of u uzelf even wilt introduceren.

R: Eh dat is goed, mijn naam is [noemt naam respondent op], ik ben wijkbewoner sinds het jaar 2017. Maar ik ken de wijk al wel langer van Vinkhuizen. Mijn zus woont daar sinds 2004 en wij zijn ingetrokken in het huis van mijn schoonouders, die daar woonachtig waren sinds 2002. Ik ben vrij snel, in ieder geval meteen heb ik me opgeworpen als lid van wijkoverleg Vinkhuizen. Dat is de.. de Stad heeft eigenlijk en dat is eigenlijk vrij bijzonder in de stad Groningen dat alle wijken eigenlijk wel een soort wijkvertegenwoordiging, wijkorganisatie, bewonersorganisatie hebben die hier een officiële status hebben binnen de gemeente. maar toen ontdekte ik ook al snel dat die wijkorganisatie nogal op zijn kont lag. En dat toen nou binnen de kortste tijd was ik ook gebombardeerd tot secretaris en samen met de nog fungerende penningmeester het enige bestuurslid, toen hebben we dat het afgelopen jaar proberen uit te breiden en dat is goed gelukt. dus dat eh dat vind ik een prettig gebeuren. Ik kwam zelf uit de [noemt vorige woonplaats], dus nouja dat was ook wel een bepaalde cultuurshock om eh in Vinkhuizen terecht te komen. ookal kende ik die wijk dan van buiten om er dan van binnen in te zitten is toch wel anders dan, dan in de [noemt vorige woonplaats], ook anders in de beleving van mensen die daar wonen, maar ook hoe de gemeente de wijk behandelt.

S: Oke.

R: En daar zitten nog hele grote verschillen tussen de stadsdelen heb ik gemerkt en niet verwacht. Dus stadsdeel Oost heel anders fungeert dan stadsdeel west. Dat was wel een ervaring.

S: Oh oke.

R: Zelf werk ik niet in de wijk. Ik werk 3 dagen per week bij de belastingdienst, dus bij de rijksoverheid. verder ben ik een beetje beeldende kunstenaar, dichter en actief in de wijk tegenwoordig als bestuurslid voor wijkoverleg vinkhuizen.

S: was u dat ook al in de [Noemt naam van vorige woonplaats]?

R: Ja. Daar was ik ook al secretaris van ehm bewonersorganisatie [Noemt naam van vorige woonplaats]. Dus al vrij lang betrokken bij de laagste vorm van openbaar bestuur is het eigenlijk.

P: Was voor u de reden om naar Vinkhuizen te gaan puur alleen omdat dat huis vrijkwam van uw schoonouders of had u het ook gedaan als die niet vrij kwam in die zin?

R: nou de reden was mijn vrouw, die die had het huis in [Noemt naam van vorige woonplaats] en die heeft ook dit huis geërfd en zij was slecht ter been en nou goed het huis in [Noemt naam van vorige woonplaats] was vrij groot met een trap dus dat werd voor haar heel onhandig en in dit huis is alles gelijkvloers met voorzieningen nou écht om de hoek want we wonen aan het winkelcentrum dus dat was gewoon een handiger huis en meer levensduurbestendiger dan zo'n huis in een buitenwijk. Want dat is natuurlijk [Noemt naam van vorige woonplaats], dat is ja echt een slaapwijk zonder voorzieningen, wel ideaal voor kinderen, ja alleen voor een gezin met kinderen, maar voor oudere mensen is het gewoon niet handig, dus dat was de reden, ja gewoon een medisch-praktische reden

P: een medisch-praktische reden.

S: En wijkoverleg Vinkhuizen. Voordat u kwam lag het behoorlijk op zijn gat zei u, kunt u een beetje vertellen waar zij zich de laatste tijd mee bezig hebben gehouden? Daarvoor en misschien nu op dit moment?

R: Daarvoor hebben ze, nou sinds 2002 is eh was natuurlijk de wijkvernieuwing in vinkhuizen een grote issue, toen leefde wijkoverleg ook nog wel ook omdat er heel veel aandacht en geld ingestopt werd en heel veel bewonersavonden georganiseerd werden met heel veel leuke dingetjes voor de mensen met optredens, worstjes en barbecues en weet ik niet allemaal om die mensen mee te trekken.

Daarna is dat wat ingezakt, maar ook de aandacht, een soort schijnwerper vanuit de gemeente die is hoop van die wijk afgehaald en daarmee zakte wijkoverleg ook in. Want ja de buurtcommissie zijn ook allemaal stuk voor stuk overleden, ehm er zat een kleine opbloei in 2017 toen was er het idee dat kwam eigenlijk meer uit de korrewegwijk wat eerst een vogelaar prachtwijk was, kracht pracht weet ik veel hoe.. En daar was een budget voor uit met een bottom-up idee vanuit de wijk zelf een pot met geld verdeeld kon worden. Dat is toen ook in stadsdeel west geïntroduceerd en dat heette.. is bij wijkoverleg in vinkhuizen is dat wijkbudget betiteld en in een commissie gestopt samen buurten. Voordat ik erbij kwam heeft voornamelijk wijkoverleg, dat was eigenlijk in praktijk één mevrouw, zich mee bezig gehouden.

S: oke.

R: Maar ook daar, het verdelen ging nog wel, maar daarna de uitvoering dat was toch een moeilijk proces waar zij toch op doodliep bij de ambtenarij. Dus toch dat de gemeente met toch het snel en quick met quickscans noemen ze dat dan toch minder quick zijn dan wat in het normale omgang wordt verstaan onder snel en korte termijnen. Maar goed waar eigenlijk denk ik wat voor alle wijken geld, waar reageren wijkoverleggen en wijkraden op? Op de plannen van de gemeente die soms heel snel op elkaar volgen. Dus eh, in plaats van dat er initiatieven worden ondernomen, dat is heel moeilijk. Is het voornamelijk nou de gemeente wil nu meer daar bouwen nu willen ze opeens een weg zo, nu willen ze een school opheffen. Dat zijn dingen waarop gereageerd wordt.

P: dus vooral reactionair eigenlijk?

R: Dat kun je wel zeggen ja. En dat zit natuurlijk ook in het feit dat je altijd met vrijwilligers zit ehm, dat soort zaken daar wordt gewoon actief reactie op verwacht door de gemeente, en daar ben je al heel veel tijd voor kwijt, dus dat je dan heb je bijna geen tijd meer om iets zelf van anderen op te bouwen.

S: Want is het opgericht met de gedachte om het van onderop initiatieven te ehm.

R: Voor zover ik weet is opgericht in 1984 is voortborduring op een eerdere wijkorganisatie. Bewonersorganisaties zijn vooral opgericht aan het begin dat is in Lewenborg natuurlijk ook gebeurd: De scheepsraad, om bewoners te verzamelen en ook om juist en vooral in een beginfase van een wijk komen er bepaalde dingen naar boven en is de cohesie ook sterk omdat de mensen allemaal op hetzelfde moment in die wijk zijn komen wonen. En zij hebben wat bewoners zich verenigd nou dit zijn onze belangen binnen de wijk van bijvoorbeeld er is nog geen fietspad aangelegd, de vuilnis wordt niet goed opgehaald de route loopt niet goed of er is nog geen busroute. Dat is volgens mij de oorsprong geweest, vooral Binnen Groningen dan van wijkorganisaties. en ook in het geval van Vinkhuizen. Dus en ja goed hoe meer subsidiegeld hoe meer je kunt doen er is altijd wel wat dingen met dat geld gebeurd, straatfeesten, fietsvierdaagse in vinkhuizen daar komt dan geld vanuit wijkoverleg dat gaat dan naar die fietsvierdaagse.

S: En hebben jullie daar een centrale rol in om dat?

R: Nee eigenlijk is dat alleen maar geld geven

Allen: Gelach

R: Nee in het verleden is het wel een meer centrale rol geweest, nou ja goed het is een organisatie die al langer bestaat met hoogtepunten en dieptepunten gekend en toen ik binnenkwam was het duidelijk een dieptepunt. Binnen die wijkorganisatie.

S: en nu zit het weer in de lift.

R: Nou Ja goed, ja vind ik wel, gezien het feit dat we toch weer een voltallig bestuur bij elkaar hebben kunnen weten te brengen vind ik dat toch een stukje lift en ook een stukje van heel voorzichtig begint er ook wel weer een beetje het idee te ontstaan dat je zelf weer wat kunt organiseren. Dus dat is ook lift. ja.

S: ja zeker.

R: Dat is ook weer, op een gegeven moment werd er ook niet meer gereageerd op de taak die je hebt als bewonersorganisatie namelijk reageren op plannen van de gemeente. En dan wordt op een gegeven moment gedaan van och ja die organisatie, daar doen we verder niets meer mee, die informeren we ook niet meer en er is ook een wijkconvenant geweest in 2009, ik weet niet of je daarvan weet, die is gesloten tussen de gemeente, de gebiedsteams zoals ze nu heten voorheen stadsdeel overleggen, nee niet stadsdeel, stad nou god hoe heten ze nou, ze veranderen ook erg vaak van naam, nou goed de gemeente verschillende deelgebieden van de gemeente hebben met wijkorganisaties convenanten gesloten en een van die dingen is dan dat de gemeente belooft heeft wijkorganisaties als eerste altijd te

informereren over een plan en door te spreken. Nou in de praktijk is dat helemaal niet meer zo. Dan lees je vaak eerder iets in het dagblad van het noorden dan dat je het van de gemeente te horen krijgt

S: ahh oke...

P: daar hoor je wel eens vaker verhalen over

R: ja..

S: en dat proces dat jullie reactie geven op plannen, is dat dan echt het bestuur dat dat volledige advies geeft die reactie geeft, of is dat ook met een vergadering of een algemene leden iets..?

R: Nou idealiter is dat een soort democratisch gebeuren een wijkorganisatie, ook dat lag wat op zijn kont en dat is ook zeker niet uniek in vinkhuizen dat inderdaad de achterban was afgebrokkeld en onbekend was geworden, er werd ook geen contributie meer geheven dus dan is het onbekend wat is je achterban eigenlijk. Er waren wel verouderde ledenlijsten met is wat nou echt de achterban. En op de algemene ledenvergadering van 2018 kwamen 6 mensen, dus dan zit je wel heel slecht, dit jaar was het een stuk beter. Ehm, van hoe ga je reageren, dan zeggen we nou goed er is een wijkorganisatie en de gemeente vindt het wel belangrijk en er wordt geld ingestoken. Het gaat, dat is 15000 euro, de gemeente doet alsof die wijkorganisaties die we hebben, daarin zijn de bewoners verenigd en vertegenwoordigd, daarom wordt er ook geld in gegeven. Maar de gemeente weet donders goed de meeste die hebben eigenlijk geen contact met hun achterban, het zijn vaak bestuursleden die er al 30 jaar zitten. Dat is in de tuinwijk het geval, of het is zelfs een stichting geworden, dat is in paddepoel het geval, dat is altijd al een stichting geweest, dus die hebben dan geen achterban. Dan zeg je van nou ik ben gekozen op een algemene ledenvergadering, ook al zijn er 6 mensen, dat maakt niet uit, er staat niet in de statuten dat er een minimale opkomst moet zijn. Dan voel ik mij dus ook, net als een volksvertegenwoordiger vertegenwoordigd om namens de wijk een geluid te laten horen op bepaalde plannen. Dus wat ik heb gedaan binnen wijkoverleg vinkhuizen is een verdeling in portefeuilles, je hoeft niet van alles iets te weten. Naast het dagelijks bestuur van penningmeester secretaris, voorzitter portefeuilles verkeer communicatie groen en grijs armoedebestrijding en dus dat je dat.. ook nog senioren zijn 5 portefeuilles. Dus dan ligt eraan wat de gemeente wil, gaat het over verkeer dan gaat de jongen van verkeer ermee bezig.

P: Maar u zei zelf dat er niet veel mensen meer op reageren, hoe zou u zeggen dat dat verbeterd kan worden of dat contact tussen mensen onderling misschien?

R: contact verbeteren. Nou wat wij dan proberen is inderdaad.. we hebben wel een stukje communicatie, dat bestaat dan uit een facebookpagina; binnen vinkhuizen leeft facebook best nog wel, onder jongeren is dat wat afgebrokkeld

P: wat minder

R: Ja. maar goed, onder zo'n wijk als Vinkhuizen leeft dat heel sterk, dat had ik ook niet helemaal verwacht, we hebben een website, die schijnt nog wel redelijk bezocht te worden. En een pagina in de Westerkrant, dat zijn dan mediums om mensen te bereiken. En dan heb je toch een redelijke doelgroep die je daarmee pakt en waar je mee communiceert en we proberen ook pols uit te zetten met een duidelijke korte vraagstelling/reactie op van wat vinden jullie als bewoners hiervan, A of B, het moet niet te ingewikkeld worden voor mensen, dat is wel heel duidelijk, dat je niet een daar krijg je weinig mensen voor binnen.

P: zou u zeggen dat op die manier u de organisatie ervoor zorgt dat er onderling tussen mensen, bewoners wat meer contact komt?

R: Nee, dat is alleen maar omdat je een stukje betrokkenheid zoekt naar de bewoners toe en onderling omdat ze wel, er zit toch een groot percentage op facebook en dan zien ze he er zijn mensen die reageren, dus dan hoop ik dat dat misschien ook verbindend werkt. Omdat je ziet van he ik ben niet alleen als ik reageer. Binding proberen we wel te doen bij, dan zit je toch met een stukje organisatie, we hebben namelijk wel geprobeerd dit jaar, er was geen koningsdag georganiseerd binnen vinkhuizen. Toen hebben we op het laatste moment gezegd en gezorgd dat er een stukje vrijmarkt zou komen en dat is toch een stukje verbinding naar de wijk toe. Dus dan komen we daar een aantal mensen ook op af, dus.

P: Voelt u ook omdat u die vertegenwoordigende functie vervult ook veel meer verbondenheid, u persoonlijk meer verbondenheid met de bewoners van vinkhuizen?

R: nou goed, ja ik bedoel ik ben zelf bewoner van vinkhuizen, ik ken wat mensen in vinkhuizen dus ja dat verbetert wel ja zeker wel, ook omdat je in zo'n organisatie zit voel je je meer verbonden met de mensen die daar wonen en zeker ook met de wijk omdat je ook weet van he hoe zit die wijk in elkaar

omdat je daar heel vaak over na moet denken. En dat, nou goed, ben niet altijd in wijkorganisatie geweest, dus dat merk je ook enorm verschil zoals mensen er gewoonlijk instaan, nou bijvoorbeeld een van onze bestuursleden katja die woont al 30 jaar in de wijk en die is sinds een jaar of wat bezig binnen de politiek ook, die zit bij 100% Groningen, en dat ze toen pas begon te merken he welke wijk woon ik eigenlijk in, hoe zit die wijk in mekaar? Van dat je de meeste mensen wonen in een straat en kennen die burens misschien wel een beetje maar daar houd het vaak mee op. Die hebben geen idee ik woon in die wijk, dit is mijn wijk, dit is, vinkhuizen is opzich gebouwd stedenbouwkundig gedaan vanuit de wijkgedachte gebouwd van rondom het centrum en winkels en voorzieningen, zodat iedereen daar wel samen komt. Oorspronkelijk was dat een functie bedoelt aan een groot kerkgebouw was gekoppeld die midden in die wijk stond, maar die is natuurlijk nu weg is omdat dat verbindende element helemaal niet meer bestaat binnen de samenleving. De stadskerk heeft dat een beetje overgenomen, aan de andere kant van de ringweg. Niet zoals dat bedoeld was ooit zoals van die wijkgedachte.

P: U noemde ook al uzelf als bewoner van vinkhuizen, in de tijd dat u, de relatieve korte tijd, wat vind u het meest prettig en of onprettig van Vinkhuizen?

R: Nou dat is een lastige. Want wat is het meest prettige van vinkhuizen, ehm

P: Laat ik het anders zeggen, wat is de prettigste ervaring die u heeft gehad in de afgelopen anderhalf jaar dat u hier woont?

R: Ehm, een aangename ervaring vond ik dat het toch vrij gemakkelijk is om op die manier contact te leggen binnen de wijk. Dat is wel prettig dat mensen vrij direct zijn. Ja dus op een bepaalde manier wel bereikbaar, wat minder prettig is in de wijk is ehm, ehm, Het is ook een wat volkse wijk en een beetje dat vind ik voornamelijk onprettig vanuit de gemeente gedacht, de gemeente behandeld de wijk, vind ik, vrij lang al wel een beetje als het putje van Groningen. En dat straalt ook op die wijk af, er zijn weinig mogelijkheden tot groenvoorzieningen en verbetering moeten overal om gebedeld worden, bijvoorbeeld als ik kijk naar stadsdeel oost daar staan, daar staan talloze van die blikvangers, wij hebben daar een jaar over moeten bakelein van mogen wij alsjeblieft een van die blikvangers, dus dat vind ik wel zo'n verschil van hoe de wijk ook behandeld wordt. Dat plannetjes ook voor bijvoorbeeld die ringweg, nou dat wordt dat echt afgeschoven op Vinkhuizen. Dus de gemeente denkt eh, straalt dat een beetje af en dat straalt ook een beetje terug van die wijk. Dat dat niet niet ja, het heeft ook een slechte naam natuurlijk, altijd gehad Vinkhuizen. Het is ietsje verbeterd door de wijkvernieuwing, maar goed dat vond ik als je weer terug gaat naar prettig niet prettige ervaring, praktisch vind ik dan ehm, het is een interessante wijk, ook om in te wonen, ik vind dat zeker niet onprettig, ehm, dus dat dat is een prettige ervaring, dat het een interessant gebeuren is dat wel een dynamiek heeft van zichzelf en waar mensen zich ook heel erg, en dat had ik niet verwacht, heel verbonden voelen met die wijk, omdat ze daar zijn opgegroeid. Zich echt Vinkhuizer voelen.

P: En dan als verbonden met vinkhuizen of ook met elkaar?

R: Met vinkhuizen maar ook met elkaar omdat soms van die mensen die wonen daar al generaties, dus mijn buurvrouw ook die woont er sinds, die woont er 40 jaar ofzo, ehm, dus mensen in het bestuur ook die zijn geboren en getogen, dus dat vind ik ook wel, dat had ik niet verwacht omdat ik echt het idee had dat het echt zo'n doorstroom wijk was, mensen wonen hier even, beginnen hier aan de onderkant van de huurdersmarkt en zodra ze kunnen vluchten ze

P: vluchten ze weg

R: vluchten ze weg, ja. Terwijl in [Noemt naam van vorige woonplaats] heb je dat veel meer, dat is veel meer doorstroom, dat zijn min of meer die middle class starterswoningen voor jonge gezinnen en dan is er uitbreiding en dan gaan ze weg. de gemiddelde levensduur van de bewoning is dan een jaar of 7 en in vinkhuizen is dat toch voor een heel groot gedeelte, in Noord minder dan in Zuid denk ik, langer. Noord heeft natuurlijk een hele grote studentenpopulatie

P: Los van de student gezien, daarna mag je ook weer wat zeggen hoor, maar de er is natuurlijk een grote groep die er lange tijd woont, sinds die wijkvernieuwing heb je ook in zowel noord als zuid die ook voor jongeren en starters wel interessant zijn, zouden die ook dan daar langer blijven of zouden die dan wel weer, ziet u er bijvoorbeeld ook een toestroom van bijvoorbeeld jongeren die dan bij de organisatie aansluiten

R: Nee nou goed nee, tussen jongeren en wijkorganisaties dat gaat slecht samen heb ik het idee. Zie ik er eigenlijk wat ik, we hebben ook stadsdeel overleg dan zie je ook de besturen van de andere wijken hier in west en ook in oost. Dat hebben we ook wel eens gehad toen ik daar nog zat. En jongeren zie

je eigenlijk niet in dit soort organisaties. Jongeren zijn duidelijk met andere dingen bezig in hun leven dan met bewonersorganisaties en wijkopbouw.

P: betekent dat dan dat ze niet veel contact, met oudere bewoners, maar de mensen die er al wat langer wonen of is het vooral de ouderen

R: Nou jongeren hebben als het gezinnen zijn, die hebben heel veel contact met elkaar op de school. Heel belangrijk sociaal gebeuren is het moeder- en vader netwerk rondom de schoolpleinen. Dat is een heel leven op zich en op zich is dat ook wel iets wat we wel willen aanboren omdat dat ook een hele duidelijke doelgroep is en die ook verbondenheid heeft maar niet communiceert met de andere bevolkingsgroepen. Jongere gezinnen.

P: dat is ehm interessante bevinding

R: En dat heb je in vinkhuizen natuurlijk ook best heel veel jonge gezinnen met kinderen in vinkhuizen lopen

P: jaja ik zie er altijd genoeg vooral naast die school bij de brandweer is het altijd heel druk. Hier kan ik wel wat mee.

S: Ja ik ook wel hoor, maar dat beeld dat, wat de gemeente dan projecteert op vinkhuizen, ehm, toen u er, zelf bent gaan komen, u kende de buurt natuurlijk al, maar had u zelf ook daardoor wat negatieve verwachtingen misschien?

R: Nou zeker wel, toen mijn schoonouders er kwamen wonen in 2002, toen ehm toen zeiden mijn vrouw en ik hoe kun je dat nou doen? Je gaat gewoon in de ghetto wonen.

P: gelach

S: Nu u daar zo woont, ervaart u dat dan nog steeds zo?

R: Nou het heeft wel ghetto, ghetto is een beetje een zwaar woord, maar het heeft wel zware neiging, het heeft moeilijke neigingen, vrij veel zwerfvuil, vrij veel hondenpoep overlast, jongeren natuurlijk. Ehm vernielingen. Dus het heeft elementen die gevaarlijk zijn voor eh, voor juist zo'n wijk en voor de stad. En dat elkaar kan versterken, dat zie je natuurlijk wel in Noord, als je allemaal studenten bij elkaar propt, ja goed, die straten zien er duidelijk niet beter uit. En dat doe de leefbaarheid zeker afnemen. En voorheen zaten er natuurlijk veel hele ladingen tokkies waren gevestigd in vinkhuizen. Daar stond die wijk om bekend. En nu ik er woon valt het ook wel mee moet ik zeggen hoor. Ja.

P: het is niet zo erg, Gelach

R: Het is niet zo erg, nee het is niet zo erg, maar het is wel een interessante wijk omdat het zo Gemêleerd is en dat maakt het best

S: Gemêleerd qua?

R: Gemêleerd qua bevolking zeker, je hebt hoger opgeleiden, best wel wat zitten, gemêleerd qua culturele achtergronden, ehm, bevolking dus jong en oud, studenten maar ook heel veel ouderen zitten er en veel gezinnen, dus dat maakt dat je wel een visie krijgt als je die mensen ook hoort en dat heb je binnen zo'n wijkoverleg, dan hoor je toch meer. Ook onder het idee om een beelden van hoe de stad er moet zien en wat een prettige wijk is wat mensen willen. En dat is wel verruimend, dus dat vinden wij ook zeker

S: Zorgt dat voor frictie? Dat gemêleerde?

R: Ehm. Het gemêleerde zorgt niet zozeer voor frictie binnen de traditionele bewoning, dus gezinnen, dus dan heb je gezinnen met niet westerse achtergronden tegen westerse achtergronden, eigenlijk is daar helemaal geen frictie. Frictie zit hem wel bij jongere bewoning, en dat ligt voornamelijk aan de, aan dat die aantallen te groot zijn geworden. Dus als je twee of drie studentenhuizen hebt binnen een straat dan gaat dat nog best, dan vinden mensen dat ook wel leuk en grappig, maar als jij de helft van de straat studentenhuizen hebt dan vinden mensen het niet meer leuk. En die studenten die hier wonen dat zijn vaak toch niet studenten die hier graag blijven, dus in vinkhuizen. Die hebben zoiets van nou ik begin in vinkhuizen en dan hoop ik dat er een kamer in de binnenstad krijgen, daar is het verloop vrij groot. Daar zitten ze hooguit 2 jaar en dat geeft frictie omdat je dan ook geen gevoel hebt met je wijk. Goh ik ga hier mijn hele studie wonen want het is hier leuk. meer van ik heb dit kamertje maar, liever niet.

Allen: gelach

S; en er zitten ook best wel veel senioren in vinkhuizen, vooral rond de siersteenlaan, die flats,

R: Eh ja, klopt ja

S: Veel seniorenflats volgens mij, verloopt dat allemaal, hoe verloopt dat?

R: Hoe dat gaat met de.. senioren laten zich weinig horen en daarom vond ik het ook belangrijk dat er wel een geluid van senioren kwam, omdat een flink percentage binnen de wijk is. Eh juist ook in die wijk gaan wonen omdat er best wel wat heel wat voor seniorenwoningen zijn, heel veel bejaardenwoningen, hoe gaat dat daar nou mee. Op zich is dat een stille en dankbare bevolkingsgroep natuurlijk, want ze zijn braaf, ze geven geen overlast eh en ze klagen ook weinig. Het mag wel wat meer zijn geluid laten horen. Nouja goed. We hebben nu, zijn bezig met z'n seniorenplatform om dat op te zetten en te horen wat zijn de wensen van die mensen? Maar kijk eh, zij zijn natuurlijk oude mensen hebben natuurlijk ook niet zoveel wensen, die willen toch graag een rustige omgeving wonen en dat hun tv het doet, dat zijn twee heel belangrijke dingen voor die mensen

S: Ik vraag ik expliciet naar omdat ik ook, ik had ehm, twee meisjes van 16 en 17 geïnterviewd en die waren ook opgegroeid in vinkhuizen en die benadrukten best wel dat de senioren niet super niet heel goed konden vinden met de jeugd daar. Of dat daar nogal eens, omdat het heel multicultureel is en daar, dat was dan incidenteel maar dat meisje, was dan aan het fietsen over het winkelplein, dat eh,

R: dat is een frictie natuurlijk van jongeren die eh kinderen die fietsen over de stoep en die bejaarden lopen daar met hun rollators.

S: maat dat zij nageschreeuwd krijgt ga terug naar je eigen land, is dat?

R: nee dat vind ik niet typisch vinkhuizen hoor nee, dat is gewoon een onbeschofte bejaarde.

S: Ja ik weet niet hoe representatief dit is.

R: Ja in hoeverre is het representatief ja het is een volkse wijk dus ze hebben het hart op de tong liggen, dat wel, ja.

P: Zou u kunnen zeggen dat eigenlijk niet die mix van culturele achtergronden, maar meer de mix van leeftijd dan frictie veroorzaakt? Omdat u zegt de jongeren en de ouderen hebben wat meer frictie met elkaar dan de achtergronden

R: nou frictie zit hem dan in het winkelcentrum, dat is een bekend probleem, dat winkelcentrum is naar buiten gevouwen door die wijkvernieuwing, eerst was dat naar binnen, dat was destijds in de jaren 70 het idee dat dat allemaal naar binnen moest net als paddepoel en vinkhuizen is daar een beetje, nou ja goed eh, eraf getrokken variant ervan. op een gegeven moment

P: tja tja

R: tja, op een gegeven moment was dat een iconische winkelcentrum in zoverre van treurigheid, die had je weinig in nederland, op een gegeven moment was er ook alleen nog maar een supermarkt en een chinees en voor de rest stond verder alles leeg het was heel donker en de buurt die was allemaal aan de buitenkant, maar voor bejaarden was het op een bepaalde manier interessant, want er waren wat bankjes en daar konden ze met hun rollatorpjes naar toe, dat is naar buiten gekeerd dat betekent dat de verkeersstromen dat de verkeersstromen aan de buitenkant zitten en dat is nooit goed opgelost. Je hebt eigenlijk een soort shared space gebied en shared space is altijd een hartstikke leuk, maar praktisch zie je toch dat het niet optimaal werkt. En zeker als ik kijk naar de fietsstromen binnen vinkhuizen, zoals ze geleid zijn bij het winkelcentrum zijn niet goed, niet goed gelijk. De frictie is dat bejaarden willen naar de albert heijn, dat is een, dus eigenlijk wat zijn twee dingen die bejaarden leuk vinden is de albert heijn en tv kijken. Nou Ja goed ze willen niet heel veel, die mensen zijn oud en moe dus je moet ook niet teveel van ze verwachten, maar goed ze zijn wel onbeschoft als ze meisjes naroeven met nare dingen en beetje racistisch.

S: Ja was maar een persoon natuurlijk magoed

R: het zijn wel dingen die gebeuren op straat en bejaarden zijn niet per se de aardigste mensen, dat hoeft niet, maar het is geen multiculturele frictie of ook geen frictie tussen bejaarden en jongeren.

Alleen ja op dat winkelcentrum. Als je het echt hebt over frictie dan zit het in vinkhuizen noord tussen studenten en mensen die daar eh een koopwoning hebben, daar zit echt frictie.

S: heb jij ehm?

P: Nee ehm ik had meer dan ik verwacht had.

S: oke, ja ik heb nog wel meer vragen hoor.

R: Ga gewoon door.

S: Kunt u beschrijven hoe de bewoners met elkaar omgaan, in de dagelijkse omgang?

R: Ehm, nou dagelijkse omgang dus een van die dingen heb je zelf al genoemd, dus het is wat volker dan bijvoorbeeld wat gedistingeerdere wijken, eh dus maar over het algemeen is het een redelijke omgang voor een stad, het is niet als in een dorp dat iedereen elkaar kent, zeker niet. Het is wel een grote stadswijk en ook grootstedelijk opgezet vanaf het begin en dat heeft meteen invloed op hoe

mensen op elkaar reageren. Dus het is ook een wijk waar denk ik heel veel mensen hun burens amper of misschien heel oppervlakkig kennen. En maar op zich wel omgang met elkaar is niet vijandig, ik zie geen, ik zit natuurlijk toch op eerste rang bij ons voor 't huis komt alles voorbij, iedereen gaat naar een van die supermarkten toe dus iedereen komt daar langs. Ik zie daar vaak weinig incidenteels gebeurt, moet ik zeggen. Wel zie ik bij het winkelcentrum, maar dat is ook, dat is ook in Lewenborg bezig, bij het winkelcentrum zijn ook concentratieplek van mensen die je liever niet ziet. Dus dat is met eh, een Lewenborg heb je overlast gehad van voornamelijk antilliaanse achtergronden, die daar dan wat hangen en gelukkig heb je in Vinkhuizen geen hangers maar je ziet wel jongens waarvan je denkt van met wel hele dure autos, en boem boem muziek eruit dan denk ik hoe kom jij aan die auto, goh dat zijn knulletjes van 20. dus dan denk ik... Dus nou goed, maar ik zie niet veel gewelddadige incidenten, helemaal niet, eigenlijk over het algemeen gaan we redelijk met elkaar om, maar toch het is wel een grootstedelijke wijk met wat overlast dus en zo nu en dan hoor je wel wat van overlast, maar ik vind het niet opvallend of heel onveilig.

S: Maar vroeger, was dat wel meer..?

R: Ja zeker. ja het was natuurlijk een beruchte wijk, bepaalde straten waren nogal berucht waar dan nog wel eens wat gebeurde. En de rotste appels zijn er zeker wel uitgehaald.

S: door?

R: Door die wijkvernieuwing

S: Ja?

R: Dat heeft zeker geholpen, maar er zit natuurlijk best wel volk waarvan ik denk nou ja, ja. .. Maar dat zijn dan stuk, ja plukjes huizen, het zijn niet meer hele staten zoals vroeger de Jadestraat was, een beruchte straat en dat is opgedeeld in vakken en die is echt veel beter en leefbaarder geworden. En daar zit ja her en der van nou wat is dit voor gek huis, maar de meeste mensen zijn wel normaal.. Ja..

S: Door de wijkvernieuwing denkt u?

R: De wijkvernieuwing is wel belangrijk geweest voor Vinkhuizen leefbaarder te krijgen en dat is grotendeels gelukt. Heeft ook wel zijn nadelen gehad bijvoorbeeld met de groenbeleving van de wijk.

S: Ok.

R: Heel veel groen opgeofferd voor de wijkvernieuwing. De gemeente heeft daar eigenlijk de wijkvernieuwing betaald door het openbaar groen te verkopen.

S: Dus ze hebben ook sociale huur verkocht. Ze hebben niet gesloopt?

R: Ja er is wel veel gesloopt hoor want de Siersteenlaan was een megablock zoals dat toen heette dus dat was toen, eh een vrij nieuwe ervaring in stedelijke planning. En dat moest dat een grote boulevard voorstellen maar in werkelijkheid zorgde het voor anonimisering. maar dat mega block is nu opgebroken naar de basaltstraat. Er stond daar ook een grote flat, ook afgebroken en dus zijn er hele blokken weggehaald.

S: Maar de bewoners die daar inwoonde?

R: Ja waar zijn die gebleven? Maar dat vragen wel meer wijken zich af. De Besmoerstraat was ook ene beruchte straat, dat is niet in Vinkhuizen natuurlijk, en waar zijn die mensen gebleven? Ja dat is een vraag die ik vaker hoor.

S: Misschien hebben die mensen zich wel leren aanpassen.

R: Ja natuurlijk misschien gedeeltelijk wel, want we zitten wel in een economisch beter tijdperk. Maar wat denk ik ook heeft geholpen tegen de overlast is internet. Jongeren hebben minder de neiging op straat te hangen omdat ze nu lekker kunnen gamen. Dat is mijn eigen ervaring, vroeger zag je veel meer jongeren op straat hangen. Sinds dat internet groot is geworden niet meer. Dat heeft denk ik ook meegespeeld. Maar wat ik heb begrepen worden alle ernstige gevallen naar de provincie geplaatst, naar de dorpen.

P: Nou daar ben je mooi klaar mee dan.

S: Maar er zijn ook heel wat koopwoningen en nieuwe woningen bijgebouwd. Dat trekt een ander type...

R: Zeker in Vinkhuizen zuid, Vinkhuizen zuid stond altijd bekend als heel erg. Die wijkvernieuwing is daar dan het sterkst ingezet in de koperstraat en alimuniumstraat daar zijn hele blokken gesloopt en dingen daarvoor in de plaats gezet. En dolemietstraat zijn allemaal chique woningen dus daar is een heel ander publiek voor in de plaats gekomen.

S: wat voor effect heeft dat gehad denkt u?

R: Dat heeft een heel goed effect gehad, omdat je dan ook meer inkomensgroepen hebt binnen de wijk. Waar mensen zich ook aan kunnen spiegelen. Het zorgt ook voor rust in de wijk want mensen met banen zijn vaak meer stabiele gezinnen. Dat geeft meer rust dan onstabiele gezinnen waarbij maar 1 iemand werkt of ouders gescheiden zijn en kinderen die ontsporen. Dus dat haalt de druk van de wijk en zorgt er ook voor dat ze elkaar niet aansteken. Dus dat is heel belangrijk. Dus meer gemêleerd binnen de wijk.

S: Is daar veel interactie tussen die mensen?

R: Nee dat moet je ook weer niet denken. Die interactie die heel graag gezocht wordt is haast niet te doen binnen de wijk. Wat ik ook zie binnen Vinkhuizen is dat alles wat gebeurt qua interactie gebeurt met het Wij-team ertussen. Dus dat er altijd een maatschappelijk organisatie betrokken moet zijn om iets op te zetten. En zodra die organisatie zich terugtrekt dan valt het ook weer in elkaar. Ze gaan niet zelf trekken.

P: Heeft u een idee waardoor dat zou kunnen komen?

R: Daar is de cohesie toch te klein voor. Dan moet je toch wel een heel sterke wijk hebben wil je iets organiseren. Als ik zo in de stad kijk dan zie ik maar weinig wijken die dat echt kunnen. Waar dat wel goed kan is de Noorderplantsoenbuurt waar je allemaal mensen wonen zoals advocaten die bijvoorbeeld ook voor hun werk dingen moeten organiseren. In Vinkhuizen is dat natuurlijk veel moeilijker. In Vinkhuizen wonen toch meer gezinnen met kinderen en die mis je toch meer met dat soort dingen te organiseren zoals een buurtbarbecue

S: Nou we hebben het er al even over gehad dat er bij de algemene ledenvergadering niet veel kwamen opdagen. Dit jaar was dat beter?

R: Ja dit jaar was het ongeveer 50 mensen dus dat is een redelijke opkomst zeker gezien er niets spannends op de agenda was gezet.

S: Maar er zijn meerdere organisaties binnen de buurt. Jullie organisatie is dan vooral om met de gemeente te sparren.

R: Ja

S: Zijn er ook organisaties die over de wijk gaan die dan ook die activiteiten organiseren.

R: Nou dan heb je het Wij team en voorheen had je buurtcommissies en de laatste daarvan was buurt 6. Oorspronkelijk was Vinkhuizen opgedeelt in buurten. Nou goed je had dan verschillende buurten. En buurt 6 organiseerde dan dingen uit zichzelf. Maar die organisatie bestaat sinds vorig jaar niet meer. Dus als iets wordt georganiseerd dan gaat het wij team naar die straat toe bijvoorbeeld de zandsteenlaan die dan elk jaar dingen organiseren. Er is dan nog wel de Goudlaan die..

S: Ja daar zit dan ook dat gebouw daar toch want je hebt het Vinkhuys waar...

R: De gouvink heb je daar.

S: Ja want zulke plekken, spelen die dan daar nog belangrijke rol in de buurt?

R: Je hebt 3 buurthuizen, de Wende, Goudvink en t Vinkhuys en in zuid heb je nog de speeltuinvereniging. En jouw onderzoek ging voornamelijk over zuid toch?

S: Zuid ja

R: En als je dan naar zuid kijkt dan heb je t Vinkhuys en de speeltuinvereniging en die spelen zeker een rol. Als je kijkt naar de speeltuinvereniging die doet dan een keer in de zoveel tijd een bingo. Ik ben er nooit geweest maar als ik hoor hoeveel mensen dat trekt, dat is heel groot. ja.

P: Beetje t camping effect, op de camping bingoën.

R: Ja en bingo willen ze dan, en een paar jaar geleden hebben we geprobeerd met wijkoverleg Vinkhuizen om dat met onze vergadering te combineren omdat bingo zo groot werd maar dat lukte niet.

Allen: Gelag

S: Bingo is dan toch niet het wondermiddel.

R: Nee bingo is niet de genezer van alles.

P: Dat zou een mooie conclusie zijn om te schrijven. Overal bingoën.

S: We gaan een bingo organiseren en dan sociale cohesie maken.

R: Ja dat geeft een stukje sociale cohesie.

S: Kunt u beschrijven hoe betrekken de inwoners zijn bij de maatschappij.

R: Nou uhm een aantal wel maar over het algemeen niet heel sterk. Maar dit is niet Vinkhuizen eigen. Bij vinkhuizen wel minder dan bij andere wijken minder geïnteresseerd. Als we dan kijken, we brengen wel eens nieuws naar buiten over bijvoorbeeld een bepaalde inspraak situatie over, laatst over

de acm locatie, van als ik dan zie op facebook als ik zie hoeveel mensen reageren dan zijn het er 2 ofzo. Maar als t gaat over een poes in de boom dan vinden ineens 20 mensen het leuk. De maatschappelijke betrokkenheid is toch wel vrij gering.

S: Wat zijn daar dan de voornaamste oorzaken voor?

R: Veel belangrijker voor hen is wanneer de supermarkt open is. Als je kijkt naar wat willen mensen in een wijk dan is dat een winkel, die goed bereikbaar is, dat vinden ze wel belangrijk.

S: Maar politiek gezien?

R: Nee maar het wordt wel beter. Vinkhuizen was altijd een van de dramatische wijken voor de opkomst van verkiezingen. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van de vorige keer ging het een stuk beter. Een stijging van toch wel 10%. Dat komt toch wel door de goudvink, het nest van 100% Groningen. Die zitten daar geconcentreerd en dat trekt dan toch wel volk.

P: Ja

R: Das toch wel een verbetering van de wijk als je het dan toch over politiek hebt maar het ontbreekt toch wel een beetje voor de wijken. Niet alleen voor deze wijk.

S: Uhm naja u heeft al gezegd dat dat mengen of de herstructurering of de wijkvernieuwing, dat vervangen van de sociale huurwoningen door koopwoningen dat dat heeft geholpen.

R: Ja ja dat moet je dan wel concluderen ja.

S: Ja dus meer van dat helpt wel?

R: Mengen helpt zeker ja. dat je gemêleerde wijken hebt. Vinkhuizen was wel een heel geconcentreerd idee. een bijna traditioneel idee met een centrum waar t dan moet gebeuren en aan het zuiden van de stad de rijken woningen, en dan de betere wijken doen we dan de huurwoningen dus het was wel heel erg gesegregeerd. En dat zag men aan het eind van de vorige eeuw ook wel in dat dat in Vinkhuizen volledige was doorgeslagen was, die segregatie in de stad.

S: Momenteel is Selwerd nog wel, en de Hoogte en de Indische buurt zijn wijken die ook niet heel goed scoren.

R: Nee terwijl Selwerd nog wel de wijkgedachte heeft gehouden en toch wel chiquer en beter is gebouwd dan Vinkhuizen die een beetje afgeraffeld is en eigenlijk zoets was van we hebben er niet zoveel zin in. Ja en op een gegeven moment zag de gemeenteraad in dat dit de verkeerde weg is en daaruit is Leeuwenborg ontstaan.

S: Ja

R: Een heel ander idee, heel groen en met wijkcohesie met gebieden waar mensen gaan coheseren.

S: Maar de sociale huur daar vervangen door koopwoningen in die wijken geeft dan..?

R: Ja geeft een beter beeld, geeft een rustiger beeld, en dus een beter beeld voor allemaal. Cohesie wordt niet zozeer beter maar mensen voelen zich veiliger binnen een wijk en dat is wel cohesie. Dat je je veilig voelt op straat, dat je niet hebt van ik wordt elk moment overvallen of er staan allemaal hangroepjongeren of er is een schietpartij of daar zijn ze wezen vechten. Dat je dat niet hebt dan voel je je prettig in je wijk en daardoor sta je meer open voor andere mensen en dat is de verbetering en dat is de cohesie.

P: Zou je dan zeggen dat voor echte sociale cohesie dat die wijkverenigingen essentieel zijn?

R: Als je voor echte sociale cohesie wil gaan dan zal je veel kleinere wijken moeten hebben want die wijken zijn veels te groot. De wijk vinkhuizen heeft 11.000 inwoners, net zoveel als de gemeente Appingedam. Dus wil je sociale cohesie dan moet je wijkjes hebben van zo'n 600-1000 mensen. Dan kun je de cohesie wel pakken omdat mensen elkaar allemaal kennen en de lijnen kort zijn. Niet in zo'n grote wijk van 11.000 dan moet je dat niet verwachten. Het is wel belangrijk dat je momenten biedt voor mensen om die cohesie te vinden zoals in buurthuizen. De speeltuinvereniging is erg belangrijk daarvoor en een bewonersorganisatie geeft ook stem aan de wijk omdat je dat krantje hebt. Das ook verbinding. Van hey ik hoor ergens bij, dit is de wijk en dit gaat over de aquamarijnstraat en dit over de zandsteenlaan. Dat is ook een stukje cohesie maar die diepe cohesie van naberschap is veel te hoog gegrepen voor de stad. dat is denk ik gewoon onmogelijk. Wel dat je elkaar respecteert en veilig voelt in de wijk, dat is wel iets wat je kunt bereiken. Het is beter dan vroeger maar niet optimaal.

S: Dus op schaalniveau, dan zou je niet sociale cohesie op wijkniveau moeten nastreven maar op straatniveau?

R: Nou op buurtniveau, dus het idee van die 6 buurten in Vinkhuizen was helemaal niet zo slecht. Die zijn inderdaad behapbaar. Wat je wel hebt in Vinkhuizen is dat je wat cohesie hebt rond de

zogenaamde stempels. Als je het hebt over stempels zoals de zandsteenlaan, die hebben behoorlijk wat cohesie. Die hebben uitzicht op het speeltuintje en die kennen elkaar wel.

S: Ja ik hoorde ook van 3 straten, de goudlaan en de andere 2 ben ik kwijt, maar die hebben met z'n 3en die dan barbeques organiseren en dat is dan..

R: Ja dat is dan buurtniveau en dan kun je die cohesie dan wel vinden maar het blijft dan wel bij dit soort dingen.

S: Ja en niet hoger..

R: Nee het gaat niet hoger dan een barbeque en een straatfeest.

P: Das ook wel wat waard

R: Ja zeker wel das ook wat waard. Het is mensen kennen en herkennen.

S: Maar wat Groningen wil als inclusiviteit en dat elke bewoner meedoet met de buurt en wijk, is mijn hypothese dat dit een beetje ambitieus is.

R: Dat denk ik wel. er is een hele grote groep die niet is geïnteresseerd en die zal dat ook niet zijn. Ik ben ook bezig met Peter Poot die probeert een wijk democratie op te zetten en die kwam ook met een seniorenplatform. Die zei dat als hij 50% mee laat komen dan is hij tevreden. Niet 50 mensen maar 50%. Dat is een hele andere ambitie en dat is meer aan de kant van de gemeente. Je moet wel verder dan de harde kern die er altijd wel is maar op een gegeven moment houdt het wel een keer op. Het is een stuk hobby is het voor mensen om maatschappelijk te zijn, kost ook veel tijd. Maar wat wel haalbaar is voor iedereen is respect voor elkaar, respect voor je omgeving en veiligheid, dan ook op straat voor iedereen.

S: Doet u dit vooral als hobby?

R: Hobby ja hobby wat is een hobby. Ik doe dit vrijwillig maar ik vind dit wel belangrijk en dat geeft een bepaalde gedrevenheid om mee te doen in je buurt en dat hoort ook bij een democratische samenleving. Verbetering begint klein en bij jezelf en je omgeving. Wat kan je daar aan doen wat niet goed is en beter kan.

S: Dan bent u wat dat betreft een voorbeeld burger voor wat nagestreefd... wat ze willen nastreven.

R: Begrijp ik ook wel ja, maar goed als ik dan zie van eh. Uit mijn ervaring, ook in Leeuwenborg ken ik wel mensen en t zijn altijd wel dezelfde harde kern, dezelfde koppen die we terugzien die dan inderdaad de voorbeeldburgers vormen. Dat is dan het laaghangend fruit maar er is geen ander fruit.

S: Ja, participatiesamenleving willen ze naartoe hè

R: Nou dat vind ik ook wel, er mag wel wat meer geparticipeerd worden en dat is wel de neiging in Vinkhuizen en dat probeer ik ook om te draaien dat mensen zeggen van de gemeente moet er wat aan doen. Maar de gemeente zijn we met zn alle natuurlijk dus dan moeten we zelf maar wat doen. Op een gegeven moment staat er achter goudvink staat een bankje. Die stond eerst gericht kijkend naar de ringweg. Een beetje idioot natuurlijk.

S: Met dat water?

R: Ja met dat water, en op een gegeven moment hebben we die omgedraaid met een foto erbij dat we die hebben omgedraaid. Kregen we meteen reactie op de website van hij is goor, de gemeente moet hem schoonmaken. Naja goed, dan gaan we hem toch zelf schoon maken? Dus zaterdag half 11 gaan we hem schoonmaken, stond ik in mijn eentje natuurlijk.

Allen: gelach

P: maar hij was wel schoon!

R: Ja hij was wel schoon en dat werd ook wel gewaardeerd maar de reactie was dat de gemeente hem moet schoonmaken. Dat was de eerste reactie maar nee we kunnen hem ook zelf schoonmaken.

Mensen meetrokken is toch wel lastig hoor.

S: Het is eigenlijk de mindset die moet veranderen?

R: Ja en als je het over Vinkhuizen heb zit die mindset er meer in dan in bijvoorbeeld in een hoger opgeleid vilawijk hebt. Omdat de mensen in vinkhuizen toch vanuit hun maatschappelijke positie op werk dat zij geen leidinggevende functies hebben. Dus dat ze gewoon verteld worden van je moet dit en dit en dit. Dus als zij zeggen van wij willen dit is het van nee dat willen we niet want wij zijn de baas. Dus dat een afwachtende houding en niet een actieve houding en niet van als er iets moet veranderen waarom kan ik dat zelf niet. Maar dat is een heel subtiel klein verschil. Het is niet dat dit substantieel groot verschil is maar een klein verschil tussen Vinkhuizen als je dat afzet tegen vilawijk. Maar Vinkhuizen en Leeuwenborg zijn dan wel weer heel vergelijkbaar.

S: Ja dat denk ik ook wel.. Goed..

P: Hebben we nog meer?

S: Nou we hebben het er even over gehad over wat u wel of niet prettig vindt maar kan u vertellen wat u de sterkste eigenschap vindt van de buurt?

R: De sterkste eigenschap van de buurt vindt ik eigenlijk toch de wijkgedachte zoals die is opgezet en gepland. En dat maakt een heel groot stuk van de leefbaarheid uit. Namelijk een centrum met daaromheen woonbuurten. En dan afgezet met een grote flat en dan toch groenstroken er omheen. Dus die wijkgedachte is een hele slimme gedachte waardoor de buurt alles op loop en fietsafstand heeft. En dat zorgt ook meteen voor een duidelijk centrum wat de mogelijkheid geeft tot een soort cohesie. Je ziet altijd elkaar wel bij de albert heijn of bij de lidl. Dus dat is net als in de stad Groningen, als je daar lang woont of komt dan kom je altijd op de grote markt altijd wel een bekende tegen. Dat is in Vinkhuizen ook bij het winkelcentrum. Als centrum van de wijk. Das het sterke punt van die wijk. En het slappe punt van bijvoorbeeld gravenburg. Heeft geen centrum ,maar de straten op elkaar en mensen kennen elkaar niet dus er is geen cohesie in te krijgen.

S: Oke en wat is dan het grootste verbeterpunt?

R: Het grootste verbeterpunt vind ik, groenvoorziening en uh.. en openbare afvalstromen. Groen en dan ja goed, ik zou ook verkeer willen noemen want daar zit ook een behoorlijke druk op denk ik. De verkeersafhang binnen de wijk, maar dat geldt ook voor de hele stad. Zeker ook in het noorden van de stad. In Lewenborg en Beijum is dit beter geregeld met de ringwegen door de wijken heen. De groenvoorziening in Vinkhuizen was al slap toen de wijk was opgebouwd al met het idee dat de groenvoorziening zit aan de buitenkant. Daar is al veel van afgesnoept. En de bouwplannen van de gemeente zijn op dit moment voor de wijk, van minister ollongren, voor stadsdeel west om veel woningen bij te bouwen waardoor het groenvoorziening een beetje achter blijft. Dus dat is het zwakke punt van de wijk.

S: Oké

P: Groenvoorziening als in dat grote park in Vinkhuizen noord bij de Diamantlaan?

S: Het roegerbos?

P: Nee dacht het grote park bij de Diamantlaan?

R: Ja nou groot...

P: Ja oke groot, wat is groot..

Allen: Gelach.

P; Maar meer van dat soort parkjes zou wel helpen?

R: Nou dat lijkt me wel dat je binnen buurten wel meer groen hebt. Mensen hebben daar wel behoefte aan en mensen worden er rustig van. Als je geen groen hebt, worden mensen eigenlijk... dat is buiten de menselijke omgeving. Mensen vinden dat prettig.

P: Ik ben klaar.

S: Heb je nog vragen?

P: Nee ik weet niet of jij nog vragen?

S: Nee, heeft u nog wat aan te vullen?

R: Ja wat gaan jullie precies doen met dit onderzoek? Want jullie hebben verschillende interviews gedaan en die van jou gaat over vinkhuizen zuid?

P: Nee mijne gaat over heel vinkhuizen, uhm in eerste instantie gaat het tussen het verband van sociale cohesie en de sociale mix. Ook met die hele wijkvernieuwing. Daar gaat mijn hele onderzoek en dat ga ik afspiegeling tegen oude bewoners zoals katja die u noemde?

R: Ja katja ja

P: Ja die er 30 jaar woont en dan de mensen die in de nieuwe woningen komen wonen en hoe dat allemaal met elkaar reilt en zeilt. Kijk men gaat er van uit dat je door die sociale mix sociale cohesie krijgt maar dat werkt niet altijd zo. In ieder geval niet direct. En daarom afzetten tegen mensen die er langer wonen en die er korter wonen door die te interviewen. En daar moet dan een conclusie uit komen. Dat is in ieder geval mijn insteek.

R: Ja ja maar is dat dan een kort onderzoek?

P: Nee nee niet perse korter. Het gaat er ook om dat planners bij de gemeente weten dat als ze weer een wijkvernieuwing gaan doen hoe ze dat beter kunnen doen. Kijk Vinkhuizen heeft die wijkvernieuwing ook veel gebracht. Tenminste vind ik persoonlijk. Maar het gaat me ook meer om de insteek die ze er in brachten. De veiligheid is beter maar de sociale cohesie die zou moeten volgen uit de wijkvernieuwing is er in ieder geval niet door de wijkvernieuwing gekomen. Dus in mijn

onderzoek wil ik wijzen, om sociale cohesie te creëren zal je veel meer moeten doen dan een sociale mix creëren.

R: Ja je hebt dan ook die wijkcentrum t Vinkhuys, Goudvink en de Wende zijn meer zaalverhuur bedrijven dan dat het echt wijkcentra zijn. Dat doen ze dan bijvoorbeeld aan de Korreweg beter of in de dok als we het over Lewenborg hebben.

P: Ja ik heb ook wel gevonden dat deze link niet zo werk en dat je toch wel iets op sociaal vlak zal nodig hebben en om dat te ondersteunen doe ik eigenlijk meerdere interviews.

R: Ja en wat dus interessant is, Wij proberen uit wijkoverleg Vinkhuizen de cohesie te verbeteren door een koffiekiosk en hopelijk komt die dit jaar. We proberen inderdaad met dit soort initiatieven wat bij te dragen aan cohesie.

P: Ja ik noem het dan in mijn onderzoek sociale initiatieven in plaats van dat je de ruimtelijke structuur verandert, die dan de sociale cohesie creëert. en als je dan ook de beleidsstukken er op naleest zie je daar natuurlijk de veiligheid en de naam verbeteren maar ook om de sociale cohesie te verbeteren. En dat is volgens mij grotendeels niet gelukt omdat je het ook afbreekt omdat je ze dan ook wegstuurt. Naja dat is dus wat ik doe.

R: Ja interessant, maar ik denk wel dat cohesie begint wel met een onderkant. Want je moet een wijk zo plannen dat cohesie mogelijk is. Maar dat was vinkhuizen al vanaf begin al maar niet omdat de gemeente dat zo goed had verzonnen maar vanaf de jaren 30 eigenlijk al met hoe je een wijk moet opzetten.

P: Naja dat komt ook in mijn onderzoek voor dat je eigenlijk sociale cohesie afbreekt om nieuwe weer te beginnen. maar das wat ik doe.

R: Ja en jij?

S: Ja naja het is in het kader van een masterscriptie en ik ben begonnen met de omgevingsvisie van de gemeente en ze kwamen zelf met de vraag van met welk schaalniveau we het beste kunnen doorgaan met het mengen van wijken. In het eerste blok van dit jaar heb ik literatuuronderzoek gedaan naar sociaal mixen. Mixen van hogere en lage inkomens vooral. En daar bleek wel uit dat de hele wetenschap vindt dat het niet werkt zoals het beoogd is maar toch wil de gemeente er toch mee doorgaan. Dus toen had ik zoiets van ja dat lijkt me niet the way to go. En daar heb ik een soort index gemaakt van inclusiviteit en daarin zit dan sociale cohesie, sociale engagement dus participatie in de samenleving, veiligheid van de wijk, kwaliteit van de wijk, economische status van de wijk. Ben even vergeten maar nog een paar. en daar heb ik een ranking van gemaakt van de wijken in groningen. Het slechtste scoorde de Hoogte en het beste Reitdiep. Uhm maar ik wilde kijken naar de wijken waar het beleid was toegepast al eerder, om die sociale mixing te creëren. Nou Vinkhuizen zuid, Vinkhuizen is daar een voorbeeld voor, en Lewenborg. En in Lewenborg scoorde relatief gezien waar het beleid is toegepast het beste en Vinkhuizen zuid scoorde het laagste op de index die ik gemaakt heb. En ik wil dan kijken waar dat verschil dan door komt. Hoe werkt het dan beter in de ene wijk en slechter in de andere wijk. En dan de beleidsinstrumenten die toen zijn gebruikt om te mixen wil eigenlijk een aanbeveling op maken aan de gemeente en in het algemeen aan planologen van ja die waren de eigenschappen van Vinkhuize en dit waren de eigenschappen van Lewenborg en dit beleid is hier toegepast en dit daar. Wat werkt wel en wat werkt niet en wat kan je het beste doen in toekomstige ingrepen. Dat is mijn ambitie.

R: Nou dat is een behoorlijke ambitie. Dat lijkt me nogal wat onderzoek om dat in harde gegevens te laten zien.

P: Nou daarom doen we ook deze interviews. Kijk veel data kan je halen van het internet maar het gaat er ook om wat mensen zelf vinden en zelf ervaren. En dat is moeilijk te doen via het internet.

R: Je hebt ook krantenartikels uit die tijd uit de kast getrokken?

S: Ja ik heb beleidsdocumenten uit 1998 waarin dat allemaal is uitzet.

R: Ja een interessante site waar ik altijd interessant vindt om onderzoek te doen is de krantvantoen. Dat je dan ook stukken hebt uit de gezinsbode en het nieuwsblad waar dan ook vaak wijkinterviews in staan van mensen die dan spreken en hoe ze dan die wijk voelen en ervaren.

S: Ja dat is wel interessant.

R: Ja dat is altijd wel interessant om te lezen.

S: Om ook een beeld te vormen hoe mensen in die tijd er over dachten.

R: Ja en ook om te zien hoe het standpunt door de tijd is veranderd. Dan krijg je een idee hoe dat toen is gebeurd en waarom. Goed nou dan nemen we dit papiertje mee.

S: Ja en dan stop ik de opname.

Transcript 2 - Interviewee two: 28 years old woman, living together with her boyfriend in Vinkhuizen for 2,5 years.

P: Oke, dankjewel dat je me bij wil staan met dit interview. Eerst even wat administratieve dingen bijwerken. Dit onderzoek gaat over hoe sociale menging sociale cohesie beïnvloedt. En ik wil graag door de buurten van Vinkhuizen heen onderzoek doen om te kijken of er een kern van waarheid inzit en hoe u dat ervaren heeft de afgelopen jaren. U kunt elk moment er voor kiezen om hier mee te stoppen of een vraag niet te beantwoorden. Uiteraard zal dit anoniem gaan dus alle uitspraken die u doet kunnen niet naar u teruggeleid worden dus houdt u niet in zou ik zeggen.

R: Okée [tekent het toestemmingsformulier]

P: Nou geweldig, eerst hebben we wat achtergrondvragen voordat het grote interview met de grote vragen gaan beginnen. Allereerst de meest brutale vraag. Wat is uw leeftijd?

R: Ik ben 28

P: Wat is uw gezinssamenstelling?

R: Ik ben samenwonend

P: En hoe lang woont u al in Vinkhuizen?

R:Uhh ik denk sinds februari 2017 dus 2 en een half jaar.

P: 2 en een half jaar. Uitstekend. en is dat dan alleen in deze woning of heeft u ook ergens anders in Vinkhuizen gewoond?

R: Nee alleen in deze woning.

P: Alleen in deze woning, oke. Nou dan hebben we eigenlijk de korte vragen al gehad en nu dan de wat grotere en langere vragen. U zei dat u ongeveer 2.5 jaar geleden hier kwam wonen. Wat was voor u de reden dat u vinkhuizen koos?

R: Uhh dichtbij werk, op 15 min afstand. Huizenprijzen, wel in de stad maar niet in t centrum. Het is een vrij rustige buurt zonder grote studentenfeesten maar wel rust met veel gezinswoningen en parkjes en dat soort dingen.

P: Okée maar er zijn wel studentenwoningen in Vinkhuizen. Enige ervaringen mee of nooit wat van meegekregen?

R: Heel af en toe bij een groot feestje of iets dergelijke maar over het algemeen wordt er door een buurtbewoner op aangesproken en dan is t rustiger. Wel aan de huizen omdat je het kan zien aan de huizen waar dan fietsen staan of de tuintjes slecht onderhouden maar verder niet echt last van.

P: Okée. En hoe ervaart u nou de afgelopen jaren in Vinkhuizen? Zou u een prettig en onprettig gevoel kunnen beschrijven?

R: Prettig, ik vind het een heel rustige wijk. Prima wonen en weinig overlast van burens of andere bewoners. Dus fijn.

P: En wat is de meest onprettige ervaring die u de laatste jaren heeft ervaren?

R: Meest onprettig? uhhh de een of twee keer dat er wel een luid studentenfeest was maar over het algemeen is dat wel weer gauw gedaan. Vaak zijn het vaak dan die studenten die dan weer naar huis gaan en dan luid over straat gaan maar verder heb ik daar niet echt last van.

P: Oke duidelijk en als we dan kijken naar de fysieke omgeving van Vinkhuizen bijvoorbeeld woningen of de publieke ruimte. Hoe ervaart u die?

R: In alleen mijn wijk of ten opzichte van anderen?

P: In principe die van Vinkhuizen. Dus wat vindt u van de fysieke omgeving van vinkhuizen zelf?

R: Ik vind het een veelzijdige wijk met veel rijtjeswoningen van de jaren 70 maar ook met best veel verschil in woningen met een aantal vernieuwde woningen, een aantal nieuwere appartementen zoals bij 't winkelcentrum in de buurt dus veel variatie in woningen best wel. Ik vind de wijk ook vrij ruim opgezet met relatief veel groen en ruimte voor kinderen.

P: en hoe is dat uw ervaring met de bewoners? Heeft u veel contact met de mensen in uw buurt of straat?

R: Met de mensen in mijn straat wel en dan voornamelijk de burens links en rechts van ons en de straat verderop ook nog wel. Daarnaast nog wel eens iemand op straat of in een parkje waar je een gesprek hebt over de hond ofzo. Maar verder in de wijk niet veel.

P: En zijn dat dan over het algemeen de mensen die hier al langer wonen of zijn dat dan ook mensen die dan hier 2 of 3 jaar geleden kwamen wonen.

R: Beide, in mijn straat hebben we beide wel wonen en met beide hebben we ook wel goed contact. Vooral de mensen in onze leeftijdsgroep maar ook wel eens met wat oudere burens. We hebben ook wel eens voor hun planten gezorgd.

P: voor de planten gezorgd zelfs. Zijn er dan ook activiteiten die jullie samen doen?

R: uhm nou we hebben wel eens een buurtbarbecue een keer in het jaar en we zien elkaar wel eens maar verder in de buurt niet echt.

P: Nee? er zijn niet andere activiteiten die jullie samen doen naast die buurtbarbecue?

R: Nee, er is wel een buurtcentrum in de buurt en sportfaciliteiten die we kunnen doen als buurt. Het hangt er ook van af wat er onder buurt valt maar we doen niet echt extreem veel activiteiten.

P: Nou onder buurt verstaan we Vinkhuizen en niet apart vinkhuizen noord en zuid.

R: Nee ok alleen de wijk zelf dus

P: Ja alleen de wijk ja.

R: Er zijn zeker wel activiteiten in de wijk maar we doen er zelf niet heel veel mee vanwege drukte met werk.

P: Nee oké maar u heeft wel regelmatig contact met de burens in de straat.

R: Ja dat zeker

P: En er zit geen verschil in of mensen hier al langer wonen, of korter wonen of jong of oud.

R: Nee eigenlijk niet, zeker ook in de supermarkt kom je steeds mensen tegen die je kent en ook met bijvoorbeeld koningsmarkt kom je ouders en buurtkinderen tegen die je spreekt.

P: Zou je in die zin ook spreken over het winkelcentrum dat dan een centrale plek is waar je mensen tegenkomt uit vinkhuizen.

R: Ja en ook het park waar je mensen tegenkomt met honden en ouders van kinderen die we kennen dus het zijn vooral het park en het winkelcentrum.

P: En in hoeverre voelt u zich dan verbonden met Vinkhuizen en haar inwoners? Zegt u dan daar voel ik wat mee of daar distantieer ik me van?

R: Nou ik woon er nu 2.5 jaar en in het begin had ik die verbondenheid niet zo en nu is het ook omdat je meer mensen leert kennen zoals je in de supermarkt steeds meer mensen herkent. Dus je hebt nu steeds meer contact met de bewoners en dat maakt dat je meer met de wijk bindt. En het idee is nu ook om langer in de wijk te blijven wonen ook met kinderen enzo. Dus we willen ook steeds meer 1 met de wijk worden. Dus wel steeds meer ja.

P: Denkt u dat dat meer verbinden dat zich dat strekt over heel Vinkhuizen of alleen uw straat of lokale buurt waar u zit?

R: Nou op dit moment alleen de straat. Ik kom maar af en toe Vinkhuizen dus vooral de straat, winkelcentrum en de buurt. Op weg naar werk ook wel in andere straten maar heb niet echt contact met mensen uit Vinkhuizen zuid.

P: En heeft u daar dan wel behoefte aan dat u contact heeft met andere delen van Vinkhuizen?

R: Vinkhuizen is wel groot maar ik vind het wel fijn om de nabije buurt te verkennen. maar ik kan me wel voorstellen dat met kinderen je in contact komt met andere mensen omdat je in contact komt met schoolkameraadjes en dan wordt de binding met de wijk ook breder denk ik.

P: En wat zou volgens u dan helpen om de contacten met de buurt te bevorderen? En dan bedoel ik zowel bij u in de straat als in de rest van Vinkhuizen.

R: Wat ik zelf echt heel leuk vond was de buurtbarbecue en dat je wat meer spreekt dan alleen de mensen die naast je wonen maar ook meer te weten komt over de rest van de mensen die in je straat wonen die dezelfde hobby's hebben. Ik vind de markt die hier 1 keer in de week is ook heel erg leuk waar je gewoon alles kunt halen aan groente en fruit en het zou leuk zijn als ze daar een uitbreiding op kunnen verzinnen met andere kraampjes of een rommelmarkt waar kinderen dan ook zitten. Dat maakt dan ook dat de buurtbewoners met de markt betrokken zijn. Dan kom je ook wat meer in contact met hen. Ja en ik denk misschien meer uitlaatplekken met honden omdat dat nu in het parkje niet echt gepast is met zo'n zakje. En misschien kom je dan bij zo'n uitlaatplek andere mensen met honden tegen.

P: Tot slot is Vinkhuizen que inwoners samenstelling vrij gevarieerd, je vindt hier van alles wel wat. Denkt u dat u dat sinds u hier bent gaan wonen dat u meer contact heeft met mensen van andere mensen met andere sociaal economische achtergronden of denkt u dat u daar geen contact mee heeft?

R: Mijn vorige woning was nogal op het platteland dus de etnische groep daar was voornamelijk de originele bewoners van meerdere generaties terug zeg maar. En dat in de wijk vinkhuizen dat meer

gespreid zowel etnisch als alle niveaus van de samenleving in die zin. Je komt zeker veel mensen van verschillende culturen en achtergronden tegen. Ik ervaar dat als positief omdat je dan meer andere mensen kent en meer ervaringen kan opdoen.

P: Heeft u in die zin ook direct een band met elkaar? Dus in luxe termen, zou u zeggen dat u een bepaalde cohesie met hen heeft. Of zegt u van ik vind het niet onprettig met ze samen te leven maar ik heb verder ook niks met deze mensen.

R: Als ik zou op straat kijk zie ik veel variatie in bewoners en ik denk dat ik met alle bewoners goed contact heb. Ik zou niet zeggen dat we langs elkaar heen leven op basis van etnische groepen ofzo dus ik denk dat mensen goed met elkaar samen leven.

P: Nee oke maar laat ik t anders zeggen. Met de vriendengroep die u in de straat heeft, zijn dat dan voornamelijk mensen met dezelfde sociaal economische achtergrond en cultuur of heeft u daar meer variatie in?

R: Das zeker gevarieerd. ik denk zeker dat een derde niet van origine van nederlandse afkomst is. Ik weet niet of dat 1e 2e of 3e generatie is, maar er zijn zeker een paar van marokkaanse afkomst en een paar van aziatische afkomst. Maar dus wel variatie in die zin. Etnisch en waarschijnlijk ook religieus maar daar hebben we het vaak niet over.

P: Okée prima, nou hartelijk bedankt voor het interview, mocht u vragen hebben dan kunt u me altijd bereiken.

R: Dat is goed!

P: Dan zal ik nu de opname stoppen.

Transcript 3 - Interviewee three, 54 years old, divorced man, living in Vinkhuizen for 21 years.

P: Bedankt dat u mee wilt doen aan dit onderzoek. Het gaat dus, zoals ik al vertelde, over vernieuwingen in de wijk Vinkhuizen. Tussen 2000 en 2007 zeg maar. En de bedoeling van het onderzoek is om inzicht te krijgen, of vooral een beeld te krijgen, van hoe bewoners van de wijk deze vernieuwingen hebben ervaren. En óf ze die vernieuwingen überhaupt hebben gemerkt. Even wat zaken vooraf. Ik zal u zo het formulier ook even laten zien, dan kunt u het rustig doorlezen, maar gaat u akkoord met het deelnemen aan het interview en heb ik voor u het onderwerp en doel van het onderzoek goed uitgelegd?

R: Ja.

P: En begrijpt u dat het interview vrijwillig is en ten alle tijden kan worden stopgezet. Zonder dat hier consequenties aan hangen natuurlijk.

R: Ja.

P: Begrijpt u dat er u ervoor kunt kiezen om een vraag niet te beantwoorden?

R: Ja, ook.

P: Begrijpt u dat de antwoorden anoniem en vertrouwelijk zijn en dat u naam of identiteit niet genoemd zullen worden in de resultaten noch het rapport?

R: Ja.

P: Gaat u ermee akkoord dat het interview wordt opgenomen en uitgeschreven?

R: Jazeker.

P: Begrijpt u dat uw identiteit uit de uitgeschreven versie niet te achterhalen zal zijn en dat enkel de onderzoeker met uw toestemming tot de geluidsopname heeft tenzij meer toestemming door u wordt verleend?

R: Ja.

P: En als laatste: gaat u akkoord dat de geanonimiseerde data uit dit onderzoek gebruikt zal worden in een schriftelijke publicatie van het onderzoek en dat u ten alle tijden en kopie kunt opvragen bij de onderzoeker?

R: Ja, ook.

P: Okée, top! Dan zou ik u willen vragen om hier een handtekening te zetten en de datum. Het is vandaag de 10e.

R: Natuurlijk [ondertekent het toestemmingsformulier]

P: Helemaal top! Ik zal straks even een kopie geven. Dan kunt u hierboven ook mijn telefoonnummer en e-mail vinden. Mocht u nog vragen of iets hebben. Dan stel ik u eerst een paar korte achtergrond vragen die eigenlijk gaan over u als bewoner. Als eerste: wat is uw leeftijd?

R: Ik ben 54 jaar.

P: En hoe zou u uw gezinssamenstelling beschrijven? Alleenstaand, samenwonend, getrouwd, gezin met kinderen, alleenstaand met kinderen?

R: Alleenstaand met kinderen denk ik. Ik ben gescheiden en de kinderen zijn in het weekend soms bij mij, maar 2 zijn het huis al uit. Dus alleen mijn dochter is eigenlijk elk weekend hier.

P: Okee. En hoe lang woont u al in deze wijk?

R: Wij zijn hier komen wonen toen onze 2e zoon geboren werd. En hij is van '98, dus zo'n 21 jaar nu denk ik.

P: En hoe lang woont u al in deze woning?

R: Naja, ook 21 jaar.

P: Okee, dus u woont nu eigenlijk 2 decennia in Vinkhuizen?

R: Ja, dat klopt. We hebben de woning eigenlijk goedkoop gekocht, en in de loop der tijd hebben we het naar eigen smaak aangepast. De keuken verbouwd. Badkamer verbouwd. En recentelijk ook een uitbouw eraan. Dat soort dingen.

P: Dat is mooi. Daarmee hebt u eigenlijk zelf aan wat vernieuwing van de woning gedaan.

R: Ja, inderdaad.

P: Maar u bent hier dus komen wonen voor het jaar 2000, en dat is eigenlijk voor het begin van de wijkvernieuwingen. Even wat vragen over hoe u de wijk Vinkhuizen ervaart. Wat vindt u over het algemeen van wonen in Vinkhuizen? Prettig of onprettig?

R: Zeker prettig. Anders was ik denk ik ook wel verhuisd inmiddels.

P: En waarom vindt u het hier prettig wonen?

R: Nou, ik denk eigenlijk meerdere factoren. Toen mijn vrouw en ik gingen scheiden, is zij weggetrokken naar het Westen van het land, en hoewel ik er over na hebt gedacht om kleiner te gaan wonen, hebben we al veel in deze woning geïnvesteerd en dat maakt ook dat ik hier nu heel prettig woon. Eigenlijk heeft de wijk vooral veel rust, goede infrastructuur qua wegen. Eigenlijk ben je heel makkelijk in en uit de wijk en heb je geen overlast van verkeer zeg maar, maar tegelijkertijd is alles wel goed bereikbaar. En ja, de afstand tot werk is prima. Ik werk zelf aan de rand van de stad, richting Hoogkerk en dat is vanaf hier prima te doen.

P: okee en u gaat naar uw werk per fiets of openbaar vervoer? Of eigen auto?

R: Eigenlijk altijd met de fiets, als het qua weer te doen is, maar ik pak ook wel eens de auto. Zeker als ik weet dat ik voor m'n werk ook nog ergens anders heen moet voor een meeting of iets dergelijks.

P: En wat vindt u van de fysieke ruimte in Vinkhuizen? Daarmee bedoel ik de huizen bijvoorbeeld die hier staan.

R: Ik denk dat daar veel verschil in zit. Er zijn best wel wat straten met verouderde huizen en met vervallen tuinen, maar ook zeker wel wat ruimere wijken, zeker in de richting van Zuidhoorn met die nieuwe woningen waar er veel ruime huizen staan met ook een derde verdieping bijvoorbeeld.

P: En heeft u het idee dat dit een goed iets is, de verschillen in de straten en hoeveelheid of soorten huizen?

R: Ja, ik denk dat elke wijk dat eigenlijk wel heeft. Kijk, als alle huizen hetzelfde zijn wordt je ook zo'n één-pot-nat-wijk en dat vindt ik ook niks. Dit biedt wel een breed beeld en zorgt er ook voor dat er veel verschillende mensen in de wijk kunnen wonen. Want zo zijn er goedkopere en duurdere woningen. Of je kunt net als ik en mijn ex-vrouw hebben gedaan een goedkopere woning nemen en deze verbouwen. Er zijn zeker huizen in de wijk die die potentie ook hebben.

P: En heeft u het idee dat veel mensen dat doen?

R: Nou dat vind ik moeilijk inschatten. Veel mensen stoppen natuurlijk een nieuwe keuken of badkamer in hun huis, maar dat is van buiten moeilijk in te schatten. Ik weet wel dat 2 mensen in de straat hier ook hun woonkamer hebben uitgebreid door een serre toe te voegen aan de achterkant. Dan ben je wel wat tuin kwijt maar als je zoals hiernaast zelf al met pensioen bent, dan heb je geen grote tuin nodig. Dan is een zonnige woonkamer ook lekker.

P: Dat is zeker waar. En wat vindt u van de publieke ruimte in Vinkhuizen? Daarmee bedoel ik de parken, speeltuinen, voorzieningen enzovoorts?

R: Daar ben ik redelijk neutraal over. In het begin maakten we daar echt wel veel gebruik van. Zeker toen mijn jongste nog klein was, want die vond de speeltuinen echt geweldig. Maar het is niet zo dat ik daar nu nog heen ga met ze. Dat is echt wel veranderd. En ik ben zelf niet iemand die op een bankje in het park zomaar gaat zitten. Dus in die zin maak ik daar niet echt gebruik van.

P: Maar qua groen in de wijk bent u wel tevreden?

R: Ja, dat zeker. Ik vind het heel prettig dat die parken er zijn, ondanks dat ik er geen gebruik van maak, want het zorgt er wel voor dat er minder inkijk in je woning is en dat groen heeft ook wel een rustige uitstraling.

P: En qua voorzieningen, bent u tevreden over de hoeveelheid hiervan?

R: Ja, dat wel. Kijk een groter winkelcentrum is altijd prettig, en een HEMA of een wat meer kledingwinkels, maar het is ook niet zo dat ik die enorm mis. Ik koop veel van mijn kleding online, of als ik echt wat nieuws nodig heb dan ga ik graag naar een wat duurdere winkel in het centrum van de stad. Dan ga ik ook echt een middag daar heen. Het is op zich wel jammer dat qua supermarkten eigenlijk de keuze is de Lidl of de Albert Heijn, iets er tussen zou ook wel fijn zijn. Maar ik snap ook wel dat dat elkaar natuurlijk al beconcurrereerd, dus dat het lastig is voor een andere supermarkt om daar nog tussen te komen.

P: En hoe zou u de bewoners van de wijk Vinkhuizen beschrijven? Wonen er vooral een bepaald type mensen, is het heel wisselend, veel mensen van een bepaalde afkomst of veel studenten, of is het een heel gevarieerd beeld?

R: Dat is best lastig. Ik vind dat zelf per straat nogal verschillen. Sommige straten worden massaal opgekocht door huisjesmelkers voor mijn gevoel. Zeker degene richting het noorden van Vinkhuizen, in de buurt van die flats daarzo. Dat is natuurlijk makkelijk verdienen. Je stopt er 5 of 6 studenten in en je haalt zo 1500 of 2000 euro per maand eruit. Maar voor de wijk vind ik dat echt wel zonde. Als je daarnaast woont keldert je woningprijs zo. En je moet ook nog tegen die fietsen aan kijken. Dat vind

ik echt wel zonde. En ook voor starters maakt dat het moeilijk want die huisjesmelkers kopen veel op. Maar goed, er zijn ook wel wijken waar dat veel minder is hoor. En zoals ik zal zei, doordat er verschil zit in de huizen zijn er buurten waar rijke en minder rijke mensen wonen en ook van verschillende niveaus zeg maar.

P: En zijn er naar u mening veel mensen die van en naar Vinkhuizen verhuizen? Is er veel omloop in de bewoners denkt u?

R: Naja, met die studenten erbij wel. Maar in de andere huizen een tijdje wel, nu wat minder. Even was de markt natuurlijk heel goed, en nu ook wel, maar mensen vinden het ook moeilijker om ergens anders een huis te kopen. Dus er is wel omloop denk ik, want als iets te koop staat is het vaak wel zo weg, maar niet zoveel dat er nu overal nieuwe mensen wonen denk ik. Zeker mensen met kinderen blijven hier wel langere tijd wonen. Die gaan niet zomaar weg ofzo.

P: En heeft u veel contact met de bewoners om u heen? Nieuwe en oude bewoners?

R: Ja best wel, zeker omdat ik hier natuurlijk al zo lang woon. En veel van de bewoners in deze buurt wonen er ook al vrij lang. Dus die ken ik ook wel al langere tijd. Er zijn ook wel wat nieuwe burens maar dat zijn vaak starters en die zijn druk met werk. Maar ook die groet ik wel als ik ze tegenkom op straat ofzo.

P: Okee. En als het gaat om activiteiten in de wijk. Heeft u het idee dat er veel in de wijk wordt ondernomen?

R: Nou, dat vind ik wel tegenvallen. Nou ben ik ook niet echt van de markten en braderieën. Maar ik heb niet het idee dat er nou enorm veel in de wijk gebeurt. Ja, misschien voor kinderen of voor oudere mensen wel. Dat kan hoor. Maar daar ben ik zelf ook niet zo erg mee bezig. Ik ga zelf meer naar verjaardagen, de voetbalclub of andere plekken, niet per se naar activiteiten in de buurt.

P: Ik snap het. En hoe vindt u dat de wijk Vinkhuizen in uw ogen veranderd is sinds u hier bent komen wonen?

R: Nou, best wel. Naja, de tijd is natuurlijk vooral veranderd. Ik bedoel 20 jaar terug zag de wereld zelf er heel anders uit. Nu zie je mensen voorbij fietsen met oortjes in en een telefoon in de hand, maar de wijk zelf is denk ik vooral qua bewoning veranderd. Gezinnen waar de kinderen van uit huis zijn en waarvan de ouders verhuisd zijn naar een appartement en veel nieuwe bewoners natuurlijk.

P: En heeft u ook het idee dat er vernieuwingen in de wijk zijn geweest qua bebouwing, wegen, parken dat soort dingen?

R: Nou qua bebouwing wel, er zijn wel huizen gesloopt heb ik het idee en herbouwd. Ten minste als je hier zo rond kijkt in de wijk dan zijn er wel oude jaren '80 huizen maar zoals die huizen met die doorlopende daken aan de voorkant bij die straat aan de diamantlaan. Parallel aan dat parkje daarzo, die zijn zeker wel allemaal nieuw neergezet. En qua wegen hebben ze het ook wel verbeterd met fietspaden en nieuw asfalt enzo, dat doen ze best wel goed vind ik.

P: En vind u dat er meer van dit soort vernieuwingen moeten zijn? Zoals een hele rij huizen vernieuwen, of niet?

R: Naja, als dat dingen oplevert dan wel. Kijk als het oude huizen zijn of huizen die verpauperen dan kan dat best de wijk wat verbeteren denk ik. En huisjesmelkers zullen zo'n nieuw huis niet kopen, want dat zal toch duurder zijn. Dan gaan ze daar niet studenten in stoppen. Dat kan niet uit. Dus dat is wel een oplossing daarvoor denk ik.

P: En in hoeverre voelt u zich op dit moment verbonden met de wijk Vinkhuizen en haar bewoners?

R: Tja, heel erg, denk ik? Ik weet niet zo goed hoe je verbonden met een wijk. Als je er lang woont?

P: Ja, maar vooral of u iets met de wijk heeft, of u zich er thuis voelt bijvoorbeeld? Graag wilt dat het goed gaat met de wijk enzo.

R: Ja, dat zeker. Bedoel als ergens woont wil je toch dat de buurt netjes is en dat mensen elkaar normaal behandelen. Dus dat zeker. Maar ik woon hier nu al 20 jaar, dus ik voel me wel verbonden met Vinkhuizen ja. Ik denk niet dat ik heel gauw ga verhuizen. Op dit moment voel ik mij hier prima thuis.

P: En eerder had ik het over contact tussen bewoners. Zowel tussen oude als tussen nieuwe bewoners. Wat zou volgens u helpen om het contact tussen de bewoners te bevorderen?

R: Nou dat is best lastig. Kijk een starter zal nooit met een oud iemand beste vrienden worden.

Misschien wel vriendschappelijk omgaan ofzo, maar die starter gaat toch elke dag naar zijn werk en is laat thuis en gaat dan naar de kroeg of sportschool en zo'n ouder iemand zit de hele dag thuis, en gaat naar boekenclubjes enzovoorts. Dat is echt wel een groot verschil. Maar ik denk dat contact wel zeker

kan met buurtacties ofzo? Misschien zo'n gezamenlijke schoonmaak of opknop-actie? Ouderen mensen weten bijvoorbeeld wel veel over tuinieren, dus misschien kunnen zij starters daarbij helpen, bij hun nieuwe woning zeg maar, en dan starters hun helpen met iets digitaals?

P: En wat zou volgens u nodig zijn om dat soort acties op gang te krijgen?

R: Ik denk dat dan wel iemand initiatief moet nemen. Ik denk dat er best wel animo voor zou zijn, maar dan moet wel iemand dat organiseren. En bijvoorbeeld een zaterdag in de zomer kiezen ofzo, dat iedereen daar de tijd voor heeft en dat iedereen dat met elkaar kan doen.

P: En heeft u het idee dat de gemeente nog dingen kan ondernemen om contact tussen bewoners te versterken?

R: Naja, zij hebben daar wel ook belang bij lijkt me. Als bewoners goed met elkaar omgaan in plaats van van elkaar af groeien, dan heb je ook minder criminaliteit en burenruzies. Dus ik denk dat het wel mooi zou zijn als de gemeente bijvoorbeeld plekken maakt waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Zeker voor ouderen. Die zijn natuurlijk eenzaam en hebben ook behoefte aan een plek om samen te zitten. Kijk, een overdekt winkelcentrum zou bijvoorbeeld kunnen helpen. Dan kunnen ze op zo'n pleintje koffie drinken. Nu gaan ze niet daar buiten bij de Albert Heijn zitten als het hard waait ofzo. Dat zou denk ik wel werken. En ja, ik weet niet of contact tussen verschillende burgers heel makkelijk te doen is. Mensen met een andere culturele afkomst doen natuurlijk ook andere dingen en daar weten wij soms niks vanaf.

P: Maar u zou daar wel meer over willen weten?

R: Ja, dat wel. Lijkt mij heel interessant om te weten hoe de dingen bij hun bijvoorbeeld gaan, of om eens bij een moskee een dienst bij te wonen. Ik weet daar niks van, en dat maakt denk ik ook andere mensen wel eens bang. Want wat je niet kent dat is natuurlijk toch vreemd of beangstigend. Dat zou wel denk ik een oplossing zijn voor dat soort dingen. Nou weet ik niet of Vinkhuizen een moskee heeft. En ik zou ook niet weten wat ik daar dan moet doen als ik aan kom, maar dat lijkt mij wel iets wat misschien andere bewoners een beetje met elkaar in contact zou brengen. Of natuurlijk zij een kerkdienst laten bijwonen. Al ga ik zelf persoonlijk ook niet naar de kerk, dus dat zou wel een beetje vreemd zijn.

P: Misschien. Maar u denkt dus wel dat het mengen van verschillende culturen en in het in contact brengen van mensen met verschillende culturele achtergronden kan helpen?

R: Ja, dat denk ik wel. Kijk, kennis over andere culturen kan denk ik helpen om meningen een beetje verzachten. Mensen hebben tegenwoordig een heel uitgesproken mening over andere groepen. En ikzelf misschien ook wel, maar ik denk dat dat ook komt omdat we niks van hen weten en zij niks van ons.

P: Ja. En denkt u dat het contact tussen buurtbewoners in de toekomst beter of slechter zal worden?

R: Nou beter weet ik niet. Als de gemeente dingen gaat doen, zoals ik eerder al zei, dan misschien wel. Maar de samenleving groeit toch wel wat uit elkaar, en ik denk dat je dat niet tegenhoudt. Iedereen doet toch meer zijn eigen ding zeg maar.

P: Okee. Nou dat was het. Hartelijk bedankt voor het meedoen. En voor de antwoorden. Dat is zeker heel bruikbaar. Dankuwel.

R: Graag gedaan, en veel succes met het onderzoeken.

P: Dankuwel.

Transcript 4 - Interviewee: 34 years old, married women with two kids, who has lived in Vinkhuizen for 3 to 4 years.

P: Allereerst natuurlijk bedankt voor uw deelname aan het onderzoek.

R: Graag gedaan.

P: Even wat informatie over het onderzoek zelf. Ik heb u zojuist al wat verteld. Over het onderzoek en waarom ik dit uitvoer. Maar bij deze nog wat informatie. Het onderzoek gaat over Vinkhuizen als wijk, en dan dus Vinkhuizen Zuid en Noord samen. En over de vernieuwingen die in deze wijk hebben plaatsgevonden tussen 2000 en 2007. Dus eigenlijk om te kijken wat voor effect deze vernieuwingen hebben gehad en of deze ook merkbaar zijn voor nieuwe en voor oude bewoners. Dan nog even wat zaken vooraf. Die kunt u hier ook lezen. Gaat u akkoord met deelnemen aan het interview en heb ik alles goed genoeg uitgelegd qua onderwerp en het doel van het onderzoek?

R: Ja. Ik snap waar het over gaat en waarom het wordt uitgevoerd. En het is voor de universiteit toch?

P: Ja, voor de Universiteit Groningen. En het is deel van mijn masterscriptie van Socio and Spatial planning, dus het is echt gericht op stad- en wijkindelingen en vernieuwingen die daarin plaatsvinden.

R: Okée.

P: Even zien... Begrijpt u dat het interview vrijwillig is en dat u zich op ieder moment kan terugtrekken uit het interview zonder daarvan consequenties te ervaren of een reden te geven?

R: Ja.

P: Begrijpt u dat u op ieder moment kunt kiezen om een vraag niet te beantwoorden?

R: Jep.

P: Begrijpt u dat de antwoorden van u vertrouwelijk zijn en dat uw naam niet genoemd of gelinkt zal worden aan de onderzoeksresultaten noch the rapport dat hieruit volgt?

R: Ja. En niet anoniem is ook prima hoor, maar ik snap dat het voor het onderzoek misschien neutraler is als er geen gegevens in staan.

P: Naja, het is vooral bedoeld om een algemeen beeld te krijgen van wat bewoners in de wijk vinden en ervaren. Kijk, iemand bedenkt een theorie over wijkindelingen en vernieuwingen, en die worden door gemeenten ook gebruikt bij het verbeteren van wijken, en de vraag is of dat zo effectief is als zij denken of dat dit nog beter ontwikkeld kan worden. Dus de identiteit van bewoners is niet noodzakelijk, anders was een enquête met daarin specifieke vragen zoals opleidingsniveau enzovoorts ook beter geweest. Het gaat echt om uitgebreide antwoorden en ideeën over zaken die buurtbewoners ervaren. Dus niet zoals bij een enquête eens of oneens, of een beetje eens, maar vooral een mening met daarbij een uitleg. Om te zien hoe bewoners dingen zien en waar zij verbeterpunten zien.

R: Okée, dus dingen die beter kunnen of slecht zijn kan ik zeker noemen?

P: Ja, dat is alleen maar goed. Dan kan ik die meenemen in de analyse en de adviezen van bewoners.

R: Okée.

P: Even zien. Gaat u akkoord dat het interview wordt opgenomen en dat de opname wordt uitgeschreven voor analyse?

R: Ja, dat is prima.

P: Begrijpt u dat uit de uitgeschreven versie van het interview uw identiteit niet op te maken valt, en dat behalve de onderzoeker, tenzij u verdere toestemming verleent nadat hiernaar gevraagd is, er niemand toegang heeft tot de geluidsopname zonder uw toestemming?

R: Ja.

P: En als laatste, gaat u akkoord dat de geanonimiseerde data die volgt uit het interview gebruikt zal worden in een schriftelijke publicatie van het onderzoek en dat u ten alle tijden een kopie hiervan kan opvragen bij de onderzoeker.

R: Ja dat is prima.

P: Okée, dan wil ik u vragen of u hier wilt tekenen. Dan krijgt u ook een kopie hiervan mee. Daar staan ook mijn gegevens op mocht u nog vragen of iets hebben.

R: Prima. [tekent het toestemmingsformulier]

P: Dankuwel. Eens even zien. Het interview begint eigenlijk met een aantal korte vragen over uzelf.

R: Okée.

P: Vraag één is wat is uw leeftijd? Misschien wat brutaal om te vragen, maar misschien wel relevant.

R: Ik ben 34.

P: En hoe zou u uw gezinssamenstelling beschrijven?

R: Ik ben getrouwd, en ik heb 2 kinderen. Twee meisjes, eentje van 6 en eentje van 8. En we hebben een hond en een kat.

P: Aha. Dus ook twee huisdieren.

R: Ja, dat is voor de kinderen wel heel leuk. En ze laten hem vaak zelf uit, dus dan zijn ze meteen lekker buiten.

P: Dat is altijd goed. Eens even zien. En hoe lang woont u al in de wijk Vinkhuizen?

R: Ik denk 3 of 4 jaar? We zijn hierheen verhuisd vanuit Selwerd.

P: Okee, dus nog niet zo lang?

R: Nee, ik denk toen [noemt naam dochter] naar de basisschool ging. Vlak daarvoor eigenlijk. Want we willen eigenlijk niet verhuizen nu ze daar eenmaal opzit. Vanwege vriendjes en vriendinnetjes. Dus destijds wilden we toen van een huur naar een woonhuis. Zodat ze ook dichtbij een school kon wonen en [noemt naam andere dochter] daarna ook daarheen kon.

P: Ik snap het. En u woont dus ook die 3 of 4 jaar al in deze woning? Of heeft u nog ergens anders gewoond in Vinkhuizen?

R: Nee, alleen in deze woning.

P: Okée. Dan nu even wat andere vragen over de wijk zelf. Vinkhuizen is een jaar of tien, vijftien gerenoveerd, of deels vernieuwd eigenlijk. En ik ben dus aan het kijken of die vernieuwingen het gewenste effect hebben gehad. Of ze dus bereikt hebben wat degene die ze bedacht heeft had voorzien. Nou ben ik allereerst benieuwd wat voor u de redenen waren om te verhuizen naar Vinkhuizen. U heeft de voornaamste redenen al genoemd, de kinderen en school, maar zijn er andere redenen of kunt u deze nog wat toelichten?

R: Ja, natuurlijk. Nou de kinderen zijn eigenlijk de reden geweest dat we een koophuis wilden. We woonden eerst in een huur huis, maar dat werd met z'n vieren wel wat krap, en we wilden ook graag voor [noemt namen kinderen] een tuin om in te spelen. Dus toen zijn we eigenlijk in het noorden van Groningen stad gaan kijken. Mijn man werkt op het [noemt naam middelbare school], dus we wilden wel in Selwerd, Paddepoel, Vinkhuizen of de Concordiabuurt blijven, beetje het noorden van de stad zeg maar. En ikzelf werk in het centrum van de stad, bij [noemt naam bedrijf] dus dat is op de fiets nog prima te doen. Maar het centrum is niet te betalen. En groen en rust in de wijk is voor ons met de kinderen ook wel belangrijk. Dus dat voornamelijk. Een huis in het noorden van de stad voor de kinderen.

P: En hoe zijn jullie dan uiteindelijk in Vinkhuizen terecht gekomen in plaats van Paddepoel of Selwerd waar jullie al woonden?

R: Naja, we zijn niet helemaal aan Selwerd gebonden, dus we hebben eigenlijk koopwoningen gezocht en bekeken in meerdere wijken. En uiteindelijk zijn we hier uitgekomen vanwege de prijs van het huis, dat viel toen eigenlijk heel erg mee, qua vierkante meters en vraagprijs, en hier zitten we aan een speeltuintje voor de kinderen, hebben we goede parkeerplekken en dicht bij de basisschool. Dus als ze wat ouder zijn kunnen ze daar straks ook zelf naar toe lopen.

P: Okée, en hebben daarin voorzieningen of buurtactiviteiten of andere faciliteiten ook nog een rol gespeeld?

R: Nou, de basisschool is wel belangrijk geweest dat dat een goede school is. En verder dus speelplaatsen en parkjes. En ja, we wilden vooral een rustige buurt. Dus geen skatebaan of hangplek in de buurt. Dat je niet de hond aan het uitlaten bent en je dan rare types tegenkomt. Dus ook wel verlichting in de wijk. En parkeerplaatsen, voor wanneer je je verjaardag viert. Dat mensen ook hun auto kwijt kunnen. En voorzieningen, ja weetje, we hebben vooral een supermarkt nodig, en andere dingen kopen we toch veel online. Zeker voor de kinderen kun je nu zo gemakkelijk online kleertjes bestellen en thuis passen, dat scheelt een hoop tijd. Of zelf ga ik dan nog wel gewoon naar het centrum en dan in de Herestraat een paar winkels af. Dus dat is niet echt doorslaggevend geweest.

P: Okée. En als u een algemeen gevoel of beeld moet geven van hoe u het wonen in Vinkhuizen ervaart, hoe zou u dit dan beschrijven? Prettig of onprettig, of neutraal?

R: Prettig denk ik.

P: Kunt u dat toelichten?

R: Ja, ik denk dat we gewoon heel bewust voor deze woning gekozen hebben en de ligging. Ik bedoel, zoals ik al zei, we wilden een woning die voor de kinderen goed gelegen is en rustig en aan een pleintje en parkeergelegenheid en daar voldoet deze woning ook aan. Dus anders waren we hier ook niet komen wonen.

P: Ik snap het. En als u naar Vinkhuizen kijkt als wijk, en uw ervaring met het wonen in de wijk, wat vindt u dan van de fysieke ruimte. Dus de woningen en gebouwen die in de wijk staan?

R: Mooi?

P: Naja, vindt u het een goede verdeling qua type huizen, dus rijtjeshuizen, vrijstaand, flats, nieuwe en oude woningen?

R: Oh zo. Ik denk dat Vinkhuizen ook in dat opzicht prima is. Ik bedoel, er is best wel wat variatie in huizen. Dit deel is dan wel wat meer rijtjeshuizen, maar je hebt nog wel wat verschil in hoe groot ze zijn. Sommige zijn wat breder en hoekhuizen hebben natuurlijk sowieso wat meer ruimte. Maar je hebt zowel straten met huizen als hofjes met een pleintje in dit deel van de wijk.

P: En de rest van Vinkhuizen, als u zeg maar zuid en noord samen neemt, dus vanaf zeg maar de studentenflats en moestuinen in het noorden tot de voetbalvelden in het zuiden, richting Hoendiep?

R: Ik denk dat heel Vinkhuizen dat wel een beetje heeft. Straten en hofjes. En soms van die buurten waar je tussen de huizen door nog looppaden hebt. En inderdaad zijn er ook wel wat flats voor studenten in het noorden en bij de Albert Heijn heb je natuurlijk ook wel wat meer hoogbouw, met die flat voor senioren, of voornamelijk senioren, en daar tegenover die woningen van 3 hoog. Maar over het algemeen vind ik het wel goed verdeeld over de hele wijk.

P: Okée, en als we kijken naar de publieke ruimte. Dat klinkt heel moeilijk, maar daarmee worden de parken, infrastructuur, wegen en fietspaden dus, en speeltuinen, voorzieningen etcetera bedoeld. Wat vindt u daarvan? Zijn er genoeg voorzieningen en parken bijvoorbeeld? En zijn de wegen goed aangelegd qua verkeer?

R: Ja dat vind ik wel. De oprit naar de ring kan soms druk zijn natuurlijk. Als het regent en mijn man een keer de auto pakt, dan kan hij daar wel even vast staan, maar verder vind ik het verkeer best goed. De diamantlaan die er doorheen loopt neemt natuurlijk het grootste deel van het verkeer op, en die is breed aangelegd, dus dat loopt wel goed door.

P: Ja precies, en qua voorzieningen en parken enzovoorts?

R: Ja, dat vind ik wel goed geregeld. Ik denk dat er altijd wat meer zou kunnen zijn, maar ik weet niet of daar echt vraag naar is. Het winkelcentrum met de Blokker en fietsenmaker en apotheek en 3 supermarkten is denk ik wel genoeg. En je hebt daar ook nog de Zeeman, en een dierenwinkel. En etos volgens mij ook nog.

P: Ja en een kruidvat en snackbar, enzo, ja klopt.

R: Ja, dus ik heb wel het idee dat dat genoeg is voor de wijk. Anders kun je altijd dingen online halen of in een andere buurt. Als mijn man uit zijn werk komt haalt hij ook wel eens iets op bij het winkelcentrum van Paddepoel als ik daar iets nodig had of besteld had. Dus dat is ook prima denk ik.

P: Okée, en als we kijken naar de bewoners. Wat vindt u van de verdeling van de bewoners. Heeft u het idee dat de wijk heel gevarieerd is of dat er alleen een bepaalde groep mensen woont?

R: Nee, ik heb wel het idee dat de wijk gevarieerd is in de bewoners die er wonen. Ik denk wel dat er veel blanke mensen wonen om het zo maar even te zeggen. Maar ik heb het idee dat zeker in deze buurt ook best veel marokkaanse en turkse bewoners zijn. En daar bedoel ik niks negatiefs mee.

P: Nee, natuurlijk niet, maar er is dus meer verdeling in deze buurt denkt u dan in andere delen van Vinkhuizen. En dan bedoel ik qua verdeling onder bewoners zeg maar, verschillen in afkomst tussen bewoners?

R: Ja, dat denk ik wel. Bij onze kinderen op school is er ook veel verschil in afkomst, en laatst hebben ze ook uitgebreid aandacht besteed aan de Ramadan want die is natuurlijk net geweest en dat vind ik wel leuk dat ze daar iets op school ook mee doen. En ik weet natuurlijk niet zoveel van de andere kant van Vinkhuizen. Ik kom daar zelf eigenlijk ook veel minder, meer deze kant en richting het winkelcentrum, maar zo lijkt het een beetje.

P: En heeft u ook het idee dat er dan in deze kant van de wijk, of misschien wel in heel Vinkhuizen, veel omloop is, qua nieuwe bewoners en verhuizingen?

R: Nee, dat valt wel mee denk ik. Naja, de huizenmarkt is vrij krap op dit moment, dus het is wel zo dat wat te koop staat zo verkocht is, maar ik heb niet het idee dat nou opeens iedereen zijn woning te koop heeft staan. Dat valt echt wel mee. Ik denk dat ze er wel wat meer voor krijgen. De woningen die bij ons in de straat stonden, ik kijk wel eens op funda dan als er een bordje stond, die zijn wel meer waard geworden. Ik denk dat we onze woningen ook wel echt voor hetzelfde of misschien iets meer kunnen verkopen als een paar jaar terug. Gewoon omdat de markt is aangetrokken.

P: En heeft u het idee dat nieuwe bewoners die hierheen verhuizen dan ook een bepaald type kopers zijn of dat niet? Zoals de mensen die nu wonen waar dat te koop bordje stond?

R: Nou dat zijn twee starters, gewoon ex-studenten denk ik, maar ik kan niet zeggen of dat nou voor alle mensen geldt die hier komen wonen. Daar weet ik eigenlijk te weinig vanaf van deze buurt. Ik denk wel dat sommige woningen wat meer gezinnen trekken, zoals wij hier eigenlijk ook voor de school zijn komen wonen, maar ik weet niet hoe dat in andere delen van de Vinkhuizen is.

P: Nee, precies. En als we kijken naar activiteiten in de buurt, of eigenlijk in de wijk, dus Vinkhuizen als geheel, heeft u het idee dat er veel wordt ondernomen of georganiseerd?

R: Wisselend denk ik. Hier wel, soms in ieder geval. Maar dat komt ook omdat de basisschool dan dingen organiseert. Zoals een pleinfest of koningsmarkt. Dus dat zijn activiteiten die uit de school vandaan komen. En het is wel zo dat we soms met de burens samen een keer eten, of dat we een keer iets organiseren dat we met z'n allen buiten koffie drinken met een stoeltje erbij als de kinderen op de klimspullen spelen. Maar dat is niet echt organiseren, meer dat er iemand een stoel buiten heeft gezet om wat toezicht te houden en dat dan een buurvrouw erbij komt zitten met een koppie koffie. Maar echt georganiseerde activiteiten merk ik nooit zoveel van.

P: Maar een kopje koffie is natuurlijk al gezellig.

R: Ja, dat zeker.

P: En u woont hier nu een paar jaar. In hoeverre voelt u zich verbonden met de wijk Vinkhuizen en haar inwoners?

R: Nou verbonden. We zijn vooral gebonden aan de school en de kinderen. Ik denk dat als we nu zouden verhuizen onze oudste dat zeker niet leuk zal vinden. Dus we zitten daar wel een beetje aan vast. Maar zolang we allebei ook een baan in de stad hebben wonen we hier denk ik nog wel een tijdje.

P: Maar u voelt zich ook wel verbonden met de bewoners die in uw buurt wonen?

R: Ja, dat ook wel. We hebben veel contact met de burens hiernaast, omdat zij ook twee kleine kinderen hebben en die veel met [noemt namen twee dochters] samen spelen, dus die hebben ook veel contact en wij dus ook. En dat merk je wel als je hier langer woont dat je steeds meer mensen kent en hier tegenover hebben we ook wel contact mee, als hun zoontje, [noemt naam zoontje van de overburen], buiten speelt en die van ons ook buiten spelen dan hebben we daar wel gezellige gesprekken mee. Dan ga je toch even buiten kijken of alles goed gaat en dan kom je elkaar zo ook tegen. Dus we hebben wel goed contact met hen.

P: En aan de wijk zelf, voelt u zich daar ook mee verbonden, dat u een echte Vinkhuizer bent als het ware?

R: Nou een echte Vinkhuizer denk ik niet. Wij komen ook van origine niet uit de stad, dus dat voelt wel echt anders, maar je voelt je wel steeds meer thuis. In je huis maar ook in de buurt dat je meer delen kent en meer mensen.

P: Okée, dan de laatste vraag: wat zou er volgens u kunnen helpen om meer contact te krijgen tussen buurtbewoners of om het bestaande contact te bevorderen? Dus contact creëren waar dat er nog niet is of slecht contact verbeteren?

R: Dat is een lastige vraag. Moet de gemeente dat doen of wij zelf?

P: Naja, hoe kan bijvoorbeeld de gemeente of een andere organisatie daarbij helpen? Of wat kan er helpen om jullie als bewoners meer in contact te brengen?

R: Ik weet niet of daar heel erg behoefte aan is. Ik heb zelf eigenlijk prima contact met de burens, rondom deze straat en richting school. Dus echt slecht contact verbeteren speelt hier niet zo erg denk ik. En ja, activiteiten zijn natuurlijk altijd leuk. Zeker voor de kinderen als ze een feest of iets zouden organiseren. Dat je dan toch weer wat andere ouders spreekt of kinderen speelafspraken maken en dat je dan weer nieuwe mensen leert kennen.

P: Dus u heeft wel het idee dat de kinderen een beetje een verbindende factor zijn?

R: Ja dat denk ik wel. Voordat wij kinderen hadden, hadden we wel contact met de burens, in Selwerd toen, maar daar woonden we toen ook heel anders. Dan woon je met meerdere mensen in een appartementengebouw, dus dan zijn je burens degene die je op de galerij tegenkomt in plaats van buiten. Maar heb ik wel echt het idee dat je door de kinderen meer buiten komt en dat je dus dan ook meer ouders spreekt. Als je toch staat te kijken bij een speeltuintje, dan kun je ook even gezellig kletsen als het iemand is die je kent. En de kinderen worden nu wel ouder en gaan wat meer zelf, maar ik vind het zelf wel fijn als ze wat verder weg willen spelen dan hiervoor dat ik dan even mee ga.

P: Okée, dus eigenlijk activiteiten gericht op kinderen zou u heel fijn vinden?

R: Ja, dat lijkt mij wel heel mooi als ze dat zouden kunnen opzetten in de week. Vooral met mooi weer ofzo.

P: Ja, inderdaad. Nou mag ik u dan bij deze heel hartelijk bedanken voor het interview. Heeft u nog vragen of toevoegingen over dingen die genoemd zijn?

R: Nee, eigenlijk niet.

P: Okée, top. Nou dan rond ik het hierbij af. Nogmaals heel erg bedankt voor uw medewerking.

R: Geen probleem.

Transcript 5 - Interviewee: 73 years old,retired, married woman living in Vinkhuizen for 25 years.

P: Eens even zien, nou als eerste hartelijk dank dat u mee wilt werken aan dit interview.

R: Natuurlijk.

P: Zoals ik u al vertelde is mijn naam Pim Terpstra, ik ben student aan de Universiteit Groningen en ik studeer Sociale Geografie en Planologie. En dat is onder andere gericht op hoe mensen wonen, waar ze wonen, hoe steden ingedeeld zijn, dat soort zaken. Dus mijn onderzoek voor mijn masterscriptie gaat daar eigenlijk ook over, en is gericht op hoe wijken ontwikkelen. Of eigenlijk hoe wijken vernieuwd worden. Vinkhuizen, bijvoorbeeld, is in de afgelopen jaren, of decennia, wel veranderd, en ik ben aan het kijken hoe dat is gebeurd zeg maar.

R: Dus welke gebouwen nieuw zijn gebouwd?

P: Ook, maar vooral bestaande gebouwen of huizen die vernieuwd zijn en hoe bewoners dit hebben ervaren. Dus vooral wat mensen in de wijk hebben gezien, en hoe zij dit vonden, en of ze nu prettiger of minder prettig in de wijk wonen na deze vernieuwingen.

R: Minder prettig denk ik, met al die drukte die er nu in de wijk is.

P: Naja, daar gaat het onderzoek dus over. Wat het effect is geweest van die vernieuwingen. Maar eerst even wat zaken vooraf. Het interview is dus gericht op de wijk Vinkhuizen en de ontwikkelingen in die wijk, en het doel is het effect daarvan te bepalen. Voordat het onderzoek start zou ik u een aantal dingen willen vragen om te vragen of u hier akkoord mee bent. Als eerste: gaat u akkoord met het deelnemen van het onderzoek en heeft de onderzoeker het onderwerp en doel van het interview goed genoeg uitgelegd?

R: Jazeker.

P: Begrijpt u dat het interview vrijwillig is en dat u ten alle tijden zich kan terugtrekken uit het interview zonder dat hier consequenties aan verbonden zijn of dat u een reden hiervoor moet geven?

R: Ja

P: Begrijpt u dat u er op ieder moment voor kunt kiezen om om een vraag niet te beantwoorden?

R: Dat begrijp ik.

P: Eens even zien. Begrijpt u dat uw antwoorden alleen vertrouwelijk zijn, dus dat ze van uzelf zijn, en niet door anderen zullen worden ingezien. En dat uw naam dus niet genoemd zal worden in de onderzoeksresultaten of het rapport dat hieruit voortkomt?

R: Dat begrijp ik.

P: Gaat u ermee akkoord dat het onderzoek wordt opgenomen en de opname wordt uitgeschreven voor analyse?

R: En wat voor analyse?

P: Nou, het interview wordt dan getranscribeerd, dus de tekst wordt uitgeschreven, zodat ik verschillende interviews kan vergelijken. Dus kan zien of verschillende mensen dingen genoemd hebben, die dus door meer mensen worden ervaren of gevoeld. Dus de analyse is meer kijken naar verschillen en overeenkomsten.

R: Ja, precies. Ja dan ga ik akkoord.

P: En begrijpt u dat uit de uitgeschreven versie uw identiteit niet op te maken zal zijn en dat niemand behalve de onderzoeker, ik dus, toegang zal hebben tot de geluidsopname zonder uw toestemming?

R: Dat begrijp ik.

P: En dan als laatste: gaat u akkoord dat de geanonimiseerde data die uit het interview volgt gebruikt zal worden in de schriftelijke publicatie van het onderzoek en dat u ten alle tijden hier een kopie van kan opvragen?

R: En hoe doe ik dat dan?

P: U kunt hierboven [wijst naar toestemmingsformulier] mijn telefoonnummer en e-mailadres vinden. Dus als u vragen heeft of het onderzoek zou willen lezen dan kunt u mij bellen of een mail sturen.

R: Okée, ja, dat lijkt mij wel interessant om te zien wat eruit komt.

P: Nou dat kan dus zeker. Even kijken. Zou u dan hier uw handtekening willen zetten? Dan zet ik die van mij er ook onder, en de datum, dan kunnen we het interview daarna beginnen.

R: Ja. [Tekent het formulier]

P: Ah top! Nou dan ga ik als eerste wat vragen stellen over u als bewoner van de wijk. Dan kan ik namelijk kijken of er verschillen zitten in bijvoorbeeld mensen van jonge of oude leeftijd, of gezinnen met en zonder kinderen. Want misschien dat verschillende bewoners ook wel op zoek zijn naar verschillende dingen.

R: Ja, dat lijkt me wel. Ik heb zelf niet zo'n behoefte meer aan kinderspeelplaatsen, alleen voor de kleinkinderen misschien, maar dan heb ik er aan eentje wel genoeg.

P: Ja, precies. Allereerst een wat brutalere vraag, mag ik u vragen wat uw leeftijd is?

R: Ja, natuurlijk. Ik ben 73.

P: Mooie leeftijd. En hoe zou u uw gezinssamenstelling beschrijven? Alleenstaand, getrouwd, samenwonend, met of zonder kinderen?

R: Ik ben getrouwd, en wij wonen dus samen. En de kinderen zijn het huis natuurlijk uit, dus die komen alleen langs met de kleinkinderen.

P: En hoe lang woont u al in Vinkhuizen?

R: Nou, heel lang.

P: Maar enig idee qua jaren?

R: Nou wij zijn hier begin jaren '90 komen wonen, in de Briljantstraat, toen stond deze flat er ook nog niet.

P: Okée, dus een jaar of 25 zeker?

R: Ja, dat zeker.

P: Maar hiervoor heeft u dus ergens anders gewoond in Vinkhuizen, hoe lang woont u al in deze woning?

R: Nu een jaar of 3.

P: Okée, dus dat is nog niet zo heel lang.

R: Nee, we zijn eigenlijk verhuisd omdat mijn man steeds meer last kreeg van zijn rug. Hij is al wat ouder, en dan is een flat makkelijker. Geen tuin, dat soort dingen.

P: Ja precies, en was dat de enige reden om te verhuizen naar een andere woning binnen de wijk?

R: Wel de belangrijkste. Maar ook dat je hier wat meer met gelijke mensen zit. Er wonen wat meer ouderen in deze flat, en het is dicht bij het winkelcentrum. Dus dan hoeft je niet te ver te lopen met de boodschappen.

P: Okée, en waarom heeft u destijds gekozen voor een appartement in Vinkhuizen? Heeft u ook nog andere wijken overwogen?

R: Nee, we woonden al heel lang hier. En we wilden eigenlijk niet weg uit de wijk, dus zo blijf je in dezelfde buurt wonen, alleen in een flatje met minder tuin om te onderhouden.

P: Okée. Dan nu wat vragen over de wijk en de vernieuwingen die plaats hebben gevonden. Eigenlijk zijn er tussen 2000 en 2007 meerdere dingen veranderd in de wijk, dat zult u ook wel gemerkt hebben.

R: Jazeker, deze flat en dit centrum was eerst heel anders. En ook wel nieuwe woningen. Dat oude woningen werden vervangen.

P: Ja, precies, dat soort vernieuwingen. Maar om daar wat over te weten te komen zou ik u wat vragen willen stellen over hoe u het wonen in Vinkhuizen eigenlijk ervaart. Als eerste, zou u het wonen in Vinkhuizen als prettig of onprettig ervaren, en zou u hier een uitleg bij kunnen geven?

R: Prettig. Zeker prettig. Ik vind het wonen in de wijk heel rustig, al moet ik wel zeggen dat de weg hiervoor wel erg druk is als je die moet oversteken, en het centrum wel drukker is dan eerst, maar zeker prettig.

P: En komt dat prettige gevoel door de opzet van de wijk, de bewoners, de wegen, het groen, of andere factoren misschien wel?

R: Eigen door allemaal. De bewoners zijn fijn, zeker in de flat zijn veel mensen met wie we babbelen of koffie drinken, en ook wel de winkels dichtbij, dat is fijn. En de wegen hebben ze vernieuwd, sommige, dus dat is ook prettig. Dus meerdere dingen denk ik. Alles bij elkaar. Maar dat is ook waarom we hier zijn blijven wonen toen we naar een appartement gingen. Omdat we hier alles wel hebben.

P: En wat vindt u van de fysieke ruimte in het algemeen in Vinkhuizen? En met fysieke ruimte bedoelen we eigenlijk de woningen, wegen, parken, winkels, alles wat je zeg maar ziet.

R: Mooi. En ruim. Kijk ik heb die studentenflats in de Aquamarijnstraat nooit mooi gevonden, en die Fortuna flat, hierzo op de hoek, vind ik ook een doorn in het oog, maar daar woon je wel dichtbij alles.

P: Okée, dus de flats vindt u niet zo mooi, maar als u kijkt naar de huizen en de indeling van de wijk daaromheen?

R: Ja, dat is prima. Het is niet allemaal recht-toe-recht-aan, sommige huizen staan een kwartslag gedraaid, en je hebt vaak groepjes huizen bij elkaar, vaak met een andere bouw bijvoorbeeld. Dat vind ik wel leuk.

P: En het groen en de voorzieningen?

R: Ook goed. Kijk, als je hier woont dan ben je met 2 minuten bij de supermarkt. En je kunt nog kiezen ook. En groen heb je hier wat minder, maar wel genoeg om bijvoorbeeld je hond even uit te laten. Maar dat heb je in noorden van de wijk weer wat meer. Bij de kinderboerderij waar we met de kleinkinderen soms heen gaan.

P: Ja precies, en hoe is het contact tussen bewoners als u dat zou moeten beschrijven?

R: Goed, veel aardige bewoners.

P: En heeft u dan voornamelijk contact met oude bewoners of met nieuwe bewoners?

R: Beide. We hebben nog veel contact met de oude burens uit de briljantstraat, maar ook hier hebben we goed contact met de burens. Hier zijn wij eigenlijk de nieuwe burens nog een beetje, maar er zijn ook wel mensen die hier korter in de flat wonen.

P: En zijn de andere bewoners in de flat vooral mensen die hiervoor ook al in Vinkhuizen wonen?

R: Nee, sommige komen ook niet uit de stad, die komen ergens anders vandaan.

P: Dus de flat waarin u woont heeft een mix van bewoners qua waar zij vandaan komen, uit de stad, uit de wijk zelf of verder weg?

R: Ja, eigenlijk wel. Het zijn wel voornamelijk mensen uit de stad of uit de buurt, maar dus ook wel van verder.

P: En u woont hier nog niet zo lang. Toen u nog in de briljantstraat woonde, de laatste paar jaar van toen u daar woonde, had u toen het idee dat er vooral mensen woonden die er al langer woonden zoals u, of veel nieuwe bewoners?

R: Beide, ook daar eigenlijk beide denk ik. Een groep mensen die er zoals wij al langer woonden, en ook wel jongere mensen. Wel steeds meer huizen met studenten. Omdat die flats er ook staan en de universiteit natuurlijk dichtbij is. Maar ook wel ouderen.

P: En heeft u het idee, dat sinds de vernieuwingen, waarvan u zelf ook al wat voorbeelden noemde, die in 2000 tot 2007 waren, dat er ook veel nieuwe mensen zijn bijgekomen?

R: Ja, maar of dat door die vernieuwingen komt dat weet ik niet. Er zijn altijd nieuwe mensen die in een wijk komen wonen.

P: En heeft u het idee dat de vernieuwingen vooral goed zijn geweest voor nieuwe bewoners, dus nieuwe huizen, of dat ook oude bewoners hier baat bij hebben gehad?

R: Beide denk ik. Nieuwe woningen trekken nieuwe mensen, en dat zorgt ook wel voor nieuwe burens. Dat is soms leuk. Kijk als het studenten zijn dan levert dat ook wel overlast op. Maar die nieuwe huizen zijn vaak wel voor gezinnen met kinderen, zijn vaak wat groter. Maar die nieuwe wegen zijn voor iedereen fijn. En flats zoals deze zijn fijn ook voor oudere bewoners zoals wij die daar dan naar verhuizen. Dus ik denk dat iedereen daar baat bij heeft gehad.

P: En wat vindt u van de activiteiten in de wijk? Wordt er veel ondernomen in Vinkhuizen?

R: Nou, ja. Koningsdag vind ik altijd heel leuk. Alle kindertjes die hier dan op de markt zitten. En je hebt de wekelijkse markt. Met verse groentes en vis bijvoorbeeld. De viskraam staat hier heel vaak. En het Vinkhuys, dat zit hier om de hoek, die oude boerderij...

P: Ja.

R: Daar hebben ze ook cursussen. Daar heb ik wel eens geschilderd, dat vind ik zelf leuk om te doen, maar dan heb je ook iemand die dingen uitlegt, en dan doe je ook dingen samen. Dat is leuk om te doen, en ik hoorde ook van [noemt naam buurvrouw] van hiernaast dat ze ook andere dingen doen zoals iets met sport en kaarten.

P: Okée, dus bij het buurtcentrum zijn er wel veel dingen die gedaan kunnen worden.

R: Jazeker

P: En u woont hier dus nu zo'n 25 jaar, of iets langer, hoe heeft u de wijk zien veranderen sinds u hier voor het eerst kwam wonen?

R: Nou op veel manieren dus. Het centrum is veranderd. Dit was vroeger heel anders. Meer hoogbouw dus, met flats, nieuwe woningen waar oude stonden, onder de kinderboerderij bijvoorbeeld, daar heb je nu allemaal nieuwe woningen, bij einde van de barnsteenstraat daar richting

dat groengebied. Nieuwe wegen, dat ook wel. Dit hiervoor hebben ze recentelijk nog aangepast. Daarnaast zie ik ook veranderingen in de mensen die hier wonen. Je ziet dat er steeds meer mensen met een andere huidskleur zijn komen wonen. Vroeger was het veel meer een volksbuurt met vooral.. Ja blanke mensen en nu zie je veel meer variatie daarin. Een echte volksbuurt kan je t niet meer noemen. Maar ik heb daar verder geen last van hoor.

P: Maar heeft u dan ook contact met die mensen?

R: Nee niet echt. Ik heb nog grotendeels mijn eigen vriendenclub met wie nog allemaal dingen doe. Met ander volk spreek ik niet echt eigenlijk.

P: En in hoeverre voelt u zich dan nog verbonden met de wijk Vinkhuizen?

R: Ik voel me nog best wel verbonden. Als je zo lang ergens woont dan weet je ook veel over de wijk, en ik wil hier ook nog wel lang blijven wonen. Ik ken hier veel mensen.

P: En de veranderingen en vernieuwingen in de wijk, dragen die bij aan die verbondenheid?

R: Nou dat weet ik niet. Kijk, de wijk verandert wel, en dat zie je als je er lang woont, dus sommige dingen zijn wel helemaal anders dan eerst. Als ik nu ergens in de wijk een rondje loopt met [noemt naam hond] dan zie ik wel huizen of dingen die er eerst niet stonden, dat is wel anders geworden. Dus op die manier ben je wel minder verbonden omdat dingen veranderd zijn, maar ik voel me hier wel nog steeds thuis en ik ken de wijk goed. Dus ik voel me wel verbonden met Vinkhuizen als wijk zeg maar.

P: Okée, en dan nu de laatste vraag: wat zou er volgens u kunnen helpen om het contact tussen de verschillende bewoners in de wijk te bevorderen? Dus hoe kunnen bewoners meer in contact worden gesteld met elkaar?

R: Activiteiten.

P: Zoals u eerder noemde of anders?

R: Ja, beide. Kijk mensen zijn allemaal druk en bezig, maar activiteiten zoals dat schilderen wat ik deed zorgt ervoor dat je andere mensen ontmoet en met dezelfde hobby's. Zo heb ik [noemt naam buurvrouw] ook ontmoet, en die bleek in hetzelfde gebouw te wonen. En daar spreek ik nu ook samen mee af, af en toe. Dus ik denk zeker dat als mensen meer dingen zouden doen in de wijk dat dat helpt om mensen meer te verbinden.

P: Dus activiteiten gericht op de hobby's van mensen?

R: Ja, of iets wat ze leuk vinden om te doen.

P: Okée, nou dat is duidelijk. Dan wil ik u hartelijk bedanken voor het deelnemen aan het onderzoek. U heeft een heel duidelijk beeld geschetst van de wijk en hoe u het wonen hier ervaart, dus heel erg bedankt voor het meedoen.

R: Heel graag gedaan.

Transcript 6 - Interviewee: 31 years old, married male with two kids, who has lived in Vinkhuizen for 2 years.

P: Okée, bedankt voor uw deelname aan dit onderzoek. Of eigenlijk interview dat deel is van het onderzoek. U heeft het toestemmingsformulier al even doorgelezen, gaat u akkoord met de daarin aangegeven zaken zoals het kunnen terugtrekken uit het interview, het gebruik van uw antwoorden in de analyse, enzovoorts?

R: Jazeker.

P: Okée, top. Nou zou u dan hier willen tekenen, dan krijgt u ook een kopie straks van mij waarop dus bovenaan ook mijn telefoonnummer en e-mailadres staat, dan kunt u mij eventueel nog bereiken mocht u vragen hebben of iets willen weten.

R: Ja, is prima.

P: Okée, uw handtekening kan hier, en de datum zal ik zelf even invullen. Het is de 14e vandaag.

R: [ondertekent het toestemmingsformulier]

P: Goed. Heel hartelijk bedankt alvast voor het meedoen. Zoals ik al had aangegeven vooraf is dit interview dus deel van een onderzoek naar de wijk Vinkhuizen, de bewoners daarvan en de vernieuwingen die in de afgelopen jaren in de wijk hebben plaatsgevonden. Daarbij is vooral het doel van het onderzoek om te uit te vinden wat bewoners van die vernieuwingen vinden, hoe ze deze hebben ervaren en hoe zij de wijk op dit moment zien.

R: Okée, nou woon ik hier nog niet zo lang, ik weet niet of dat uit maakt?

P: Nee, dat is prima. Het gaat eigenlijk zowel om oude als om nieuwe bewoners van de wijk. Om zo een breed beeld te vormen als het ware. Dus juist verschillende bewoners is alleen maar fijn voor het onderzoek. Want uw mening is misschien heel anders dan iemand die hier al 30 jaar woont, of misschien juist hetzelfde. Beide is interessant. Even zien. Het interview begint eigenlijk met wat achtergrondvragen. Wat is uw leeftijd?

R: 31.

P: En wat is uw gezinssamenstelling?

R: Ik ben getrouwd, met twee kinderen. Eentje van anderhalf en eentje van 2 maanden.

P: Oh dat is nog jong. Dat is altijd leuk. En hoe lang woont u al in de wijk Vinkhuizen?

R: Nu 2 jaar.

P: Dus u bent hier komen wonen voordat u kinderen kwamen?

R: Ja, dat was eigenlijk ook de reden dat we verhuisden, toen mijn vrouw zwanger was. Want met een baby verhuizen is niet ideaal, nu konden we het klussen nog rustig zelf doen.

P: Okée, en u woont dus dan denk ik even lang in deze woning als in Vinkhuizen? Of heeft u hiervoor ook nog ergens anders in Vinkhuizen gewoond?

R: Nee, hiervoor woonden we richting het centrum, dus we wonen in dit huis ongeveer 2 jaar.

P: Okée, prima. Even kijken. In de wijk Vinkhuizen zijn in de afgelopen jaren veel vernieuwingen geweest. En met name tussen 2000 en 2007 is de wijk aangepast. Nou woonde u hier toen nog niet, maar ik vermoed dat u ook wel dingen in de wijk heeft gezien die dit aangeven.

R: Ja, de nieuwere huizen lijkt me? Zoals ook onze woning?

P: Ja, bijvoorbeeld. Nou het onderzoek is dus gericht op het effect van die vernieuwingen op de bewoners, zowel nieuw als oud. Zou u kunnen vertellen wat voor uw redenen zijn geweest om naar Vinkhuizen te verhuizen?

R: Huizenprijs. Dat zeker. In het centrum is niet te betalen, qua geld per vierkante meter zeg maar, en we wilden voor de kinderen ook meer ruimte. Dat ze een eigen slaapkamer hebben, maar ook speelruimte, en dat hebben ze hier voor de deur. En de kinderboerderij vlakbij, dus dat is ideaal.

P: En hebben er ook nog andere zaken een rol gespeeld?

R: Misschien ook wel het type woning. Wij waren echt op zoek naar een gezinswoning waar we makkelijk in konden. Mijn vrouw was toen al een aantal maanden zwanger, en we houden wel van klussen en verven, maar het moest ook niet een huis zijn waar gigantisch veel aan moest gebeuren.

P: En heeft u aan dit huis veel gedaan?

R: Nee, eigenlijk niet. We hebben geschilderd, de tuin wat aangepast zodat de kinderen daar ook in kunnen spelen, en binnen natuurlijk wat kleine dingen, maar echt veel kluswerk hebben we hier niet aan gehad nee. Dat was ook wel één van de redenen dat we uiteindelijk voor dit huis kozen, want we

hebben nog getwijfeld met een ander huis verder op in de wijk, maar dit huis konden we zo in en was qua locatie ideaal met veel groen en weinig wat er aan moest gebeuren.

P: En wat voor type was het andere huis waar u over twijfelde?

R: Dat was wel een ouder huis ik denk jaren '80 of '90, en dat huis stond erg dichtbij de kinderopvang van onze kinderen, dus dat leek ons wel ideaal. Maar daar moest dan wel veel aan gebeuren om het naar onze smaak te maken, dus een nieuwe keuken en badkamer, en dan kwam het qua prijs toch wel echt boven ons budget uit.

P: Okée, snap ik. En was u specifiek op zoek naar woningen in de wijk Vinkhuizen?

R: Nee, nou een beetje. Eigenlijk wilden we vooral in de stad wonen in een huis met ruimte voor de kinderen en een wijk waar zij ook lekker kunnen opgroeien en in het centrum is het zo druk daar kan dat gewoon niet. Daar kunnen ze niet rustig op straat spelen later. Dus we hebben eigenlijk via een makelaar gewoon naar meerdere huizen gekeken in de wijken rondom het centrum. Dus we hebben ook nog wel naar huizen gekeken in de Oranjebuurt en de Korrewegwijk, maar zijn gewoon uiteindelijk bij dit huis uitgekomen.

P: Dus het huis zelf speelde een belangrijker rol dan de wijk of locatie?

R: Nou de locatie is wel belangrijk, zoals ik al zei heb je hiertegenover gewoon heel veel groen om in te wandelen en is de straat rustig, maar een rustige straat met groen in een andere wijk had ook gekund als daar een woning stond zoals deze.

P: Ja, precies. En hoe ervaart u het wonen in de wijk Vinkhuizen? Kunt u omschrijven wat u prettig of onprettig vindt aan het wonen in de Vinkhuizen?

R: Prettig is denk ik de rustige straat, het Roege Bos hiertegenover, waar je lekker kunt wandelen of hardlopen, de kinderboerderij, het winkelcentrum dichtbij met de grote Albert Heijn en ook nog wat kleinere winkels zoals de Zeeman en Blokker, en de chinees. Ook wel de verschillende scholen, dus de opvang, basisscholen, maar ook een middelbare school en sporthal. En dichtbij de meubelboulevard ook nog.

P: En onprettig?

R: Nou, ik vind tijdens het hardlopen de manage nog wel wat veel stankoverlast hebben. En de paardenpoep die soms op de wandelpaden ligt. En de brandweer en politie dichtbij zijn prettig, maar geven wel ook veel geluidsoverlast, dus dat vind ik wel soms vervelend. En qua voorzieningen denk ik dat er nog wel wat winkels bij zouden kunnen, misschien wat kledingwinkels of iets dergelijks.

P: En als u kijkt naar de fysieke ruimte in de wijk Vinkhuizen, dus de huizen, gebouwen, wegen, parken en speelplaatsen? Wat vindt u daarvan qua indeling, kwaliteit, hoeveelheid?

R: Goed. Ik denk dat dat er wel een goede verdeling is van huizen. Wij wonen zelf in een nieuw huis, maar zoals je in deze buurt ziet zijn wel veel huizen verschillend. De burens hebben wel soortgelijke huizen, maar een blokje verder hebben ze weer een heel ander type huis. Dat vind ik wel mooi, dat het wat verschilt in de wijk.

P: En de wegen en parken?

R: De wegen zijn prima. Ik vind dat de ring goed te bereiken is, eigenlijk ben je zo in en uit de wijk, dus dat is fijn. Dat je zo bij de ring bent en de snelweg op en naar je werk. Ik werk zelf namelijk in Assen, dus dan is het prettig dat je via de ring dat goed kunt bereiken. En het is 's ochtends wel druk, dat is soms wel onprettig, dan kan de rotonde bij het kruispunt van Vinkhuizen en Paddepoel wel vastlopen, dus dat is wel lastig soms. En ze zijn ook bij de ring met werkzaamheden bezig, dus dat maakt ook dat het soms file oplevert. Maar qua wegen in Vinkhuizen is het prima. En wat noemde je nog meer, parken en..?

P: Ja, parken en speelplaatsen en andere zaken in de publieke ruimte.

R: Nou parken en groen hebben we hier genoeg, omdat we daar dus op uitkijken. En speelplaatsen in de wijk zijn ook wel goed. Veel kleine speelplaatsen voor de kinderen waar we soms al heen gaan, maar voor de oudste zijn sommige klimtoestellen nog wel wat te groot, maar daar kan hij later wel goed op spelen. Dus daar ben ik wel tevreden over.

P: Nou, top. En wat vindt u van de bewoners in de wijk? Heeft u veel contact met de andere bewoners?

R: Ja, best wel. Voornamelijk met de burens naast ons, eigenlijk, maar ook wel met wat andere gezinnen in de wijk.

P: En zijn dat met name mensen die hier al lang wonen of kort?

R: Vooral kort wonen, eigenlijk net als wij, vaak hier komen vanwege de kinderen.

P: En heeft u het gevoel als nieuwe bewoner dat u ook welkom bent in de wijk toen u hier kwam wonen?

R: Ja, dat zeker. Maar dat is ook omdat hier veel nieuwe mensen wonen.

P: En wat vindt u van de activiteiten in de wijk?

R: Prima. Ja, ik weet niet echt over veel ondernomen wordt. Ikzelf ben daar ook niet echt mee bezig, dus prima.

P: Okée, dus u heeft niet echt een beeld van of er buurtfeesten of cursussen of barbeques georganiseerd worden?

R: Nou, niet echt. Of we worden niet uitgenodigd dat kan ook [lachend], maar ik denk niet dat in onze buurt tot nu toe echt buurtbarbecues gehouden zijn, dat soort activiteiten heb ik niet echt meegekregen. Ik denk dat de activiteiten meer richting het centrum zullen gebeuren, daar heb je ook een plein om dat te doen. Maar misschien is een buurtbarbecue wel leuk om een keer te organiseren. Dat wel.

P: Dat zeker. En in hoeverre voelt u zich als bewoner verbonden met de wijk Vinkhuizen? Heeft u veel binding met de wijk?

R: Een beetje. Ik woon hier heel prettig, maar het is niet zo dat het vreselijk zou zijn als ik vanwege mijn werk zou moeten verhuizen. De kinderen zijn nog jong dus die zijn ook nog niet gebonden aan vriendjes en vriendinnetjes.

P: Okée, en denkt u als u hier langer woont dat u dan wel meer verbonden zou zijn met de wijk?

R: Ja, dan denk ik wel. Als je ergens langer woont bouw je ook meer contacten op.

P: Ja dat is wel waar. Vinkhuizen staat inmiddels ook wel een beetje bekend om de variatie in sociaal economische achtergronden in de wijk. Kunt u mij misschien eens wat vertellen wat u daarvan merkt?

R: Nou waar wij wonen zie je daar niet veel van. Die huizen zijn daar ook veel te duur voor hier bij t Roegebos. Maar als ik naar het winkelcentrum ga zie ik daar wel etnische variatie. Maar dat heb je dus niet bij mij in de buurt.

P: Heeft u daar dan ook contact mee?

R: Nee eigenlijk niet.

P: Okée, de laatste vraag dan: wat zou volgens u helpen om het contact tussen bewoners van de wijk te bevorderen?

R: [lachend] Buurtbarbecues?

P: Bijvoorbeeld. Maar ook nog andere zaken?

R: Nou op zich denk ik dat de bewoners zelf wel meer contact zullen zoeken als ze daar behoefte aan hebben. Een verplichte activiteit zal denk ik meer een tegenovergesteld effect hebben, dat mensen zich daartoe gaan afzetten. Iets kleinschaligs en vrijwillig lijkt mij dat dat beter werkt. En eigenlijk iets wat spontaan ontstaat nog beter.

P: Dus u heeft niet behoefte aan activiteiten die georganiseerd of opgezet zijn door een organisatie of een gemeente?

R: Nee, ik persoonlijk niet. Maar ik heb zelf met twee jonge kinderen en een full-time baan daar ook weinig tijd voor. Mijn vrouw werkt 3 dagen in de wijk, maar ook zij heeft met een baby in de luiers en een rondrennende peuter haar handen wel vol. Om dan elke week een middag iets te moeten ondernemen met de buurtbewoners komt dan niet echt uit.

P: Maar iets wat 1 of 2 keer in het jaar gebeurt?

R: Ja, dat misschien wel. Hangt er vanaf dus of het iets leuks is wat een beetje spontaan ontstaat en niet te veel gepland en gestructureerd is. Iets gezelligs vooral.

P: En waar denkt u dan aan?

R: Nou, iets van een buurtfeest, of een gezellige borrel op een zaterdagavond om wat mensen te leren kennen. Of eigenlijk liever een zaterdagmiddag, anders zitten we weer met oppas, maar iets casuals waarbij je wat meer mensen uit de buurt ontmoet. Dat lijkt mij wel prettig.

P: Nou, dankuwel. Dat was namelijk de laatste vraag. Dus wil ik u van harte bedanken voor uw medewerking. U heeft heel veel uitgelegd en dat is zeker bruikbaar voor het onderzoek.

R: Graag gedaan.

P: Dan zal ik nu de opname afsluiten.

Transcript 7 - Interviewee: 43 years old, married man with 3 children, living in Vinkhuizen for 5 years.

P: Goed. De opname is gestart. Als eerste wil ik u nog even vragen om nogmaals naar het toestemmingsformulier te kijken. We hebben het al even doorgesproken, de afspraken rondom het opnemen van het interview, het uitschrijven van uw antwoorden, het gebruiken hiervan voor een analyse, etcetera. Bent u het daar nog steeds mee eens?

R: Ja.

P: En heeft u nog behoefte aan een verdere uitleg over het onderzoek zelf of was mijn introductie daarover duidelijk genoeg?

R: Nee, het onderzoeken van de wijk Vinkhuizen en de bewoners daarvan toch? Na de vernieuwingen van een tijd terug?

P: Ja, precies. Mijn scriptie gaat eigenlijk om de vernieuwingen in de wijk Vinkhuizen tussen 2000 en 2007, en dan met name over het effect daarvan. Het plan dat daarvoor bedacht is is natuurlijk opgezet met een bepaalde visie, en ik wil gaan kijken naar hoe die visie is uitgepakt en of bewoners de effecten ervaren die waren bedacht. En dus ook of het een positief of negatief effect heeft gehad. Of in ieder geval, zeg maar, een beoogd effect heeft gehad of ook onvoorziene effecten.

R: Okée, duidelijk.

P: Zou u dan het toestemmingsformulier nogmaals even willen lezen en dan onderaan ondertekenen, dan kunnen we daarna het interview starten.

R: Prima. [Leest het formulier door + ondertekent dit ook]

P: Top! Dan kunnen we van start. Oja, mocht u nog vragen hebben of meer willen weten dan is dit [geeft kopie van het toestemmingsformulier + wijst bovenaan de gegevens aan] een kopie van het formulier en bovenaan staan mijn contactgegevens.

R: Okée, maar ik denk niet dat ik die nodig heb.

P: Naja, misschien dat u later toch nog vragen heeft of meer zou willen weten over het onderzoek of de uitkomsten, dan kunt u mij later alsnog bereiken.

R: Okée.

P: Eens kijken, juist, eerst wat vragen vooraf. Dit zijn eigenlijk vragen om even te zien, zo globaal mogelijk, wie u als bewoner bent. Dus als eerst: wat is uw leeftijd?

R: 43.

P: En wat is uw gezinssamenstelling?

R: Ik ben getrouwd, met 3 kinderen.

P: Al oudere kinderen, of nog schoolgaand?

R: Schoolgaand nog. De oudste is 15 en gaat naar het Leon van Gelder, hier iets verder op, en de tweede is 12, gaat na de zomer daar ook heen, en de jongste zit op De Sterrensteen.

P: Okée, en hoe lang woont u al in de wijk Vinkhuizen?

R: Zo'n 5 jaar, of naja, in deze woning nu 5 jaar, maar hiervoor hebben we in de [noemt straat in het noorden van Vinkhuizen] gewoond, dus daar al wat langer.

P: Okée, en als u de tijd dat u in die straat woonde optelt bij die 5 jaar?

R: Pfoe, even denk hoor, een jaar of 13 of 14?

P: Okée, maar dus een jaar of 5 in deze woning. Kunt u aangeven, waarom u destijds verhuisd bent?

R: Ja, natuurlijk. Voornamelijk de ruimte. Zoals je ziet is dit een ruime twee-onder-één-kap woning, en onze vorige woning was een rijtjeshuis met eigenlijk 2 ruime kamers voor de kinderen en 1 kleinere kamer. En nu ze alle drie wat ouder zijn willen ze alle drie natuurlijk een grotere kamer voor zichzelf. En ik wilde zelf ook gewoon wat meer woonruimte. En deze woning had een nieuwe keuken, badkamer, aangelegde tuin, en was van alle gemakken voorzien. En nog wel in de buurt van dezelfde basisschool, dus dit was een gemakkelijke stap.

P: Ik snap het. Even kijken hoor. U bent dus een jaar of 14 terug in de wijk komen wonen, dus dat zou rond 2005 zijn zo ongeveer?

R: Ja, ik denk 2005 inderdaad. Rond kerst weet ik in ieder geval, toen zaten we namelijk net in ons toen nieuwe huis in de [noemt straat in het noorden van Vinkhuizen].

P: Okée, dus u bent eigenlijk oorspronkelijk in Vinkhuizen komen wonen toen ze bezig waren met het vernieuwen van de wijk. Ze zijn namelijk tussen 2000 en 2007, zoals ik eerder al zei, begonnen met het vernieuwen en aanpassen van de wijk en ik ben heel benieuwd of en hoe bewoners dit hebben

ervaren. U heeft al aangegeven waarom u naar deze woning bent verhuisd, maar wat waren destijds de redenen om in Vinkhuizen te komen wonen of, waarschijnlijk ook, de redenen waarom u in Vinkhuizen bent gebleven toen u weer een woning zocht?

R: Destijds zochten wij voornamelijk een gezinswoning, en daar waren er op zich in het noorden van de stad genoeg van. Of in ieder geval in die stijl. Het standaard rijtjeshuis zou je kunnen zeggen. Maar we wilden wel ook in de buurt van voorzieningen zitten en wel ook qua prijs natuurlijk goed. Dus het moest niet het duurste huis zijn, of zoiets, een klushuis was prima. Dus dat hebben we in de jaren erna ook gedaan. Kleine stukjes. Maar echt een nieuwe keuken of zoiets hebben we niet gedaan, toen zijn we eigenlijk gaan kijken naar dus een ander huis. Met meer ruimte en nieuwer.

P: Okée, en wat waren voor u redenen om in Vinkhuizen te komen wonen en niet één van de andere wijken in de stad? Of misschien wel een andere stad?

R: Nou dat is meer toevallig geweest. Ik werk zelf in het zuid-oosten van de stad bij [noemt autobedrijf] en mijn vrouw bij [noemt meubelzaak bij de meubelboulevard], dus zowel oost als west groningen was prima, en dat geldt voor noord en zuid eigenlijk ook. Dus we hebben toen breed gezocht. En eigenlijk gewoon een paar huizen bekeken. En ook gekeken naar scholen en dat soort zaken. En uiteindelijk qua prijs op die woning toen uitgekomen. En onze nieuwe woning wilde we gewoon in dezelfde wijk. Vanwege de kinderen en school.

P: Ja, precies. Goed. En hoe ervaart u het wonen in de wijk Vinkhuizen? Kunt u aangeven wat u zoal prettig of onprettig aan de wijk vindt?

R: Ja, prettig... ik denk de voorzieningen. Veel scholen, winkels in de buurt, geen lange doorgaande straten, op de Diamantlaan na natuurlijk. Maar ik bedoel de straten in de buurten zijn steeds kort en dan gaan ze weer een hoek om, dus je kunt als kind rustiger op straat spelen, geen hard rijdend verkeer zeg maar. Maar dat vooral. En ook wel groen in de wijk. Als je 's ochtends aan tafel zit kijk je uit op een mooi grasveld en wat bomen, en ook als je verder over de daken heen kijkt zie je bomen in de wijk, dus dat geeft wel een landelijk gevoel. En dempt ook wel verkeersgeluid denk ik. En geen wateroverlast.

P: En zijn er ook onprettige zaken of dingen die u mist?

R: Onprettig. Ja, dat is lastiger. Ik heb wel gehoord dat er de laatste tijd wat inbraken zijn geweest in Vinkhuizen. En we hebben wel een buurtpreventie app, maar dat kan natuurlijk niet alles voorkomen. Maar dat maakt me altijd wel wat ongerust. Kan natuurlijk zijn dat het geruchten zijn of dat ze echt gewoon elke maand een andere wijk pakken. Maar is wel zorgelijk denk ik. Dat ze zomaar een huis midden in de nacht binnenvallen als ze weten dat er niemand is. En dan ook met 10 minuten weer buiten staan. Dat hoorde zei de buurman verder op die ik vorige week sprak, daar was bij zijn zoon aan de andere kant van Vinkhuizen toen ingebroken. Dus dat. En tja, misschien hondenpoep? Als je over stoep wandelt en iemand dat niet heeft opgeruimd, maar dat is meer kleine ergernissen. En, misschien een enkele keer als het heel hard regent dat het riool het niet aankan en er flinke plassen blijven staan bij de rioolputten, maar dat komt niet vaak voor.

P: Duidelijk. En als u kijkt naar het fysieke deel van de wijk, de woningen, de parken, de gebouwen, wat vindt u daarvan?

R: Prima. Ja, daar ben ik wat neutraal in. De huizen zijn prima. Veel verschillende huizen. Zo konden wij dus ook in dezelfde buurt blijven wonen maar wel in een nieuw huis. En parken zijn ook prima. Veel groen zoals ik al zei.

P: En zou u ook voor het idee zijn om meer huizen in de wijk te vernieuwen, of vindt u dat er genoeg nieuwe huizen in de wijk staan?

R: Nee, ik denk dat er zeker meer huizen vernieuwd kunnen worden. Zeker de oudere jaren '70 rijtjeswoningen, kunnen een opknapbeurt krijgen. En als ik zie hoe gauw de huizen in onze straat verkocht zijn dan zijn twee-onder-één-kap-woningen ook wel in trek. Dus dat kan zeker uit voor een investeringsmaatschappij of iets dergelijks om iets mee te doen.

P: En qua bewoners? Vindt u dat er een goede verhouding is tussen oude en nieuwe bewoners? Is er veel, positief of negatief contact?

R: Ja, er is zeker wel contact tussen de bewoners denk ik. Ik denk niet dat daar echt onderscheid is tussen oude en nieuwe bewoners. Oude bewoners zijn vaak ook oudere mensen, dus daar heb ik wat minder contact mee, maar het is niet zo dat we daar negatief mee omgaan of iets dergelijks. Ik denk dat iedereen in de wijk prima met elkaar omgaat. Ik weet niet van echte burenruzies af. Voor zover ik zo gehoord heb.

P: En merkt u dat de woningen om u heen voornamelijk door nieuwe of door oude bewoners bewoond worden? Want het zijn wel wat nieuwere woningen, maar ze staan er al wel een paar jaar nu lijkt me?

R: Ja, dat zeker. Maar, ik weet niet, ik heb het idee dat er zowel nieuwe bewoners als bewoners in zitten die er in kwamen toen het huis net gebouwd was. Dat is denk ik een mix van beide.

P: Okée, en vinden er ook activiteiten in de buurt plaats?

R: Criminele activiteiten?

P: Nee, [lachend] ik bedoel buurtactiviteiten, dus een barbecue of een pleinfoest, of clubjes die samen dingen ondernemen?

R: Naja, de sporthal zit hier vlakbij, dus daar gebeuren wel dingen, en rondom de diverse scholen natuurlijk ook. En het Vinkhuys hier [geeft richting / afstand vanaf huis aan] doet ook activiteiten. Onze oudste is daar een tijdje geweest voor huiswerkbegeleiding, en dan kwam daarvoor of daarna vaak ook wel een groep oudere dames voor een cursus of een kaartclubjes of iets dergelijks.

P: Dus voornamelijk activiteiten rondom de voorzieningen in de wijk?

R: Ja, ik denk het wel.

P: En als u nadenkt over hoe u en de wijk. Voelt u zich dan verbonden met Vinkhuizen?

R: Ik voel mij wel verbonden met de wijk ja.

P: En op welke manier?

R: Nou, als je hier al wat langer woont, dan ken je de wijk op een gegeven moment heel goed. En dan krijg je ook wel een soort verbondenheid. Dat het je thuis is als het ware. Dat gevoel heb ik wel ja.

P: En denkt u dat dat echt komt door de wijk zelf, of door de bewoners, wat zorgt er naar u mening voor die verbondenheid?

R: Ik denk meerdere dingen. Het huis zelf, waar ik nu in woon, is heel prettig wonen, dus je komt echt thuis op een plek waar je je thuis voelt. Omdat je het hebt ingericht met dingen van jezelf. En de wijk zelf ken je goed, dus het voelt vertrouwd zeg maar. En je weet wie er naast je woont, dus je bent ook bekend met de mensen. Dus bekendheid denk ik met iets.

P: Okée, en dan de laatste vraag. Als u kijkt naar de bewoners in de wijk, en het contact ook tussen die bewoners, hoe zou dit contact dan verbeterd kunnen worden?

R: Om ruzies te voorkomen?

P: Nou in het algemeen, om meer contact tussen mensen in de wijk te krijgen.

R: Tja, meer dingen ondernemen? Ik kom mensen toch meestal tegen op straat of als de oudste bij één van de burens oppast. Of in de supermarkt ofzo. Dus als mensen meer in de wijk gaan doen dan is er ook meer contact.

P: En zouden er ook dingen zijn die dat contact of die activiteit van mensen zouden kunnen helpen?

R: Naja, als er misschien een tweede buurtcentrum is zoals het Vinkhuys met wat meer activiteiten voor ook volwassen mensen. Of interessante activiteiten. Niet alleen boekenclubjes voor ouderen, maar misschien ook cursus fotografie of een hardlooptroep ofzo? Ik vind het wel leuk dat ze dingen organiseren, maar heb nu het gevoel dat het wel erg gericht is op oudere mensen die veel vrije tijd hebben. Dus als ze daar wat ander aanbod in zouden hebben zou dat wel helpen.

P: Okée, nou dat klinkt als een goed idee. En dat was de laatste vraag. Dus daarmee wil ik het interview ook afsluiten. Heel hartelijk bedankt voor het willen meedoen met het interview.

R: Graag gedaan.

P: Even kijken of hij het wil doen. Ja, goed. Dan stop ik hierbij de opname.

Transcript 8 - Interviewee: 66 years old, retired widowed woman living in Vinkhuizen for 37 years.

P: Nou, bedankt dat u mee wilt deelnemen aan het onderzoek, het interview dat deel daarvan is bedoel ik. Zoals ik al aangaf, is mijn naam dus Pim Terpstra. Ik doe onderzoek naar de wijk Vinkhuizen en de vernieuwingen die daarin hebben plaatsgevonden.

R: Ja.

P: En richt zich op de vernieuwingen in de wijk tussen 2000 en 2007 en de effecten daarvan. Dus ik ben eigenlijk aan het kijken of de visie die achter die vernieuwingen zat ook klopt en of ze het gewenste effect hebben gehad. En daarvoor is natuurlijk de mening van bewoners het belangrijkste. En om wat meer diepgang te krijgen, ben ik dus interviews aan het doen met bewoners om te zien wat hun ervaringen en meningen zijn.

R: Echt de meningen van mensen horen.

P: Ja, inderdaad. Even zien, en voordat we met het interview kunnen beginnen even wat zaken vooraf. Dit gaat vooral over het toestemmingsformulier dat bij het interview formulier hoort.

R: Is goed.

P: Zou u voor de volgende zaken willen aangeven of u ermee akkoord gaat. Allereerst: gaat u akkoord met het deelnemen aan het interview en is het doel en onderwerp van het onderzoek goed genoeg uitgelegd?

R: Ja, ik begrijp waar het over gaat.

P: Begrijpt u dat het interview vrijwillig is en dat u zich op ieder moment zou kunnen terugtrekken. Als u dat wilt natuurlijk. En dat u dan geen consequenties zult ervaren of een reden hoeft te geven?

R: Dat snap ik.

P: En begrijpt u dat u op ieder moment een vraag niet hoeft te beantwoorden?

R: Zijn het heel persoonlijke vragen dan?

P: Nee, dat valt wel mee. Het gaat meer over wat u als bewoner van de wijk vindt. Het is anoniem, dus echt persoonlijke vragen zitten er in die zin niet in.

R: Okée, dan is het prima.

P: Nou, daar past de volgende ook goed bij: begrijpt u dat uw antwoorden enkel vertrouwelijk zijn en dat uw naam niet genoemd zal worden of te linken zal zijn aan uw identiteit uit de onderzoeksresultaten noch het rapport dat daarover gemaakt zal worden?

R: Lange zin, maar ja.

P: Gaat u ermee akkoord dat het interview wordt opgenomen en dat de opnames worden uitgeschreven voor analyse?

R: Ja, dat is goed.

P: Begrijpt u dat uit de uitgeschreven versie uw identiteit niet op te maken zal zijn en dat niemand, zonder uw toestemming, op de interviewer na natuurlijk, toegang zal krijgen tot de geluidsopname?

R: Ja.

P: En als laatste gaat u akkoord dat de geanonimiseerde data uit het interview gebruikt zal worden in een schriftelijke publicatie van het onderzoek en dat u ten alle tijden een kopie kunt opvragen via de onderzoeker?

R: En komt u dan nog een keer langs?

P: Nee, naja, tenzij u dat misschien prettig vindt. Maar u krijgt van mij een kopie [geeft een kopie van het toestemmingsformulier] en daar vindt u, bovenaan, mijn telefoonnummer en ook e-mailadres. Dus als u vragen heeft of een kopie zou willen, dan kunt u op die manier contact opnemen. Mocht u dat willen.

R: Okée, ook op papier?

P: Ja, ik kan eventueel een kopie op papier opsturen of langsbrengen. Dat kan ook. Maar de echte versie is pas eind juli af.

R: Okée.

P: Even zien. Dat waren vrij veel vragen vooraf, maar dan kan nu het interview zelf beginnen. Dat begint eigenlijk met een aantal vragen over u als bewoner. Om een beeld te krijgen van uw achtergrond situatie. Niet té persoonlijk hoor. Wat algemene vragen.

R: Geen naam toch?

P: Nee, geen naam of andere terug te traceren informatie. Alleen bijvoorbeeld: wat is uw leeftijd?
R: 66.
P: En wat is uw gezinssamenstelling. Alleenstaand, samenwonend, getrouwd, gezin met kinderen, alleenstaand met kinderen? Of misschien nog anders?
R: Alleenstaand.
P: En hoe lang woont u al in de wijk?
R: In de wijk Vinkhuizen?
P: Ja.
R: Sinds '82.
P: En altijd in dezelfde woning?
R: Nee, ik woon hier sinds 2010. En hiervoor heb ik in de [noemt straat in het zuiden van Vinkhuizen] gewoond, sinds 2002, en daarvoor het hoekhuis op de kruising van de [noemt straat in het zuiden van Vinkhuizen] en de [noemt straat in het zuiden van Vinkhuizen].
P: Okée, dus u bent wel echt een Vinkhuizenaar? Om het zo maar te zeggen.
R: Ja, dat kun je wel zeggen [lachend]. Ja, ik woon hier eigenlijk al heel lang.
P: Nou dat is mooi. Even zien. Tja, de volgende vraag heeft u eigenlijk al beantwoord: hoe lang woont u al in deze woning, en dat was sinds 2010 zei u?
R: Ja, sinds februari 2010. Daar had ik laatst nog met een vriendin, [noemt naam vriendin] over, hoe lang ik hier nu woonde, en toen hebben we het nog even opgezocht. Dus februari.
P: Nou, de maand maakt niet heel veel uit, maar het jaar is wel goed om te weten. Maar kunt u aangeven waarom u binnen Vinkhuizen naar deze woning bent verhuisd? Of eigenlijk waarom u 2 keer binnen Vinkhuizen bent verhuisd?
R: Ja, ik ben naar deze woning verhuisd omdat alles wat beter bereikbaar is. En omdat ik eigenlijk sinds het overlijden van mijn man in het andere huis niet prettig meer zat. Daar zaten heel veel herinneringen en dat maakte het verhuizen ook moeilijk. Maar dat huis was ook te groot, en daar voelde ik me 's avonds alleen dan ook minder veilig. Hier heb je wat meer mensen om je heen, en wat meer aanspraak. Het voelt alsof er wat meer leven is en wat meer mensen om mee te praten. Dus dat was eigenlijk de reden om hier naar toe te gaan.
P: Dat kan ik goed begrijpen. Dat moet ook wel zwaar geweest zijn.
R: Ja, dat was het zeker. Dan sta je er toch alleen voor. En ik heb er nog wel een jaar of iets langer gewoond daarna, maar dan is een huis toch extra leeg. Dus ik wilde toch wel een nieuwe start. Dat was eigenlijk wel de voornaamste reden. En met foto's en meubels neem je dan de herinneringen mee die je mee wilt nemen, maar daar werd ik er elke dag aan herinnert en hier heb je dat toch minder. En je hebt aanspraak. Dus dat was ook heel fijn toen ik hier kwam wonen, dat ik meteen elke dag wel iemand tegen kwam en een praatje had. En dat voelde heel welkom.
P: Okée, dat is heel fijn. En toen u in Vinkhuizen kwam wonen, in de jaren '80 zei u geloof ik, waarom bent u daarna verhuisd naar een andere woning? Naar de tweede woning bedoel ik?
R: Nou toen wilden we eigenlijk een wat grotere woning. Met een mooie tuin, dus dat was toen eigenlijk een goede stap, maar later dus niet echt meer, als je er in je eentje in zit.
P: Ja, precies.
R: En het tuinen mis ik wel. Dat wel. Maar ik zit hier nu wel echt op m'n plek. En ik heb hier ook wel een balkon met planten en in huis ook, dus op die manier heb ik het nog steeds wel een beetje. Het tuinieren.
P: Ja, inderdaad. En aangezien u hier zo lang woont, heeft u vast ook wel gemerkt dat er in de wijk vernieuwingen hebben plaatsgevonden. Daar gaat eigenlijk het tweede gedeelte van het interview over. Zou u kunnen aangeven hoe u het wonen in Vinkhuizen in het algemeen ervaart? Dus kunt u omschrijven of u het hier prettig vindt wonen of juist onprettig? En waarom?
R: Ja, natuurlijk. Ik vind het hier heel prettig wonen. Ik heb een beetje uitzicht over de buurt en straat, en heb dus op m'n balkon een heerlijk plekje om te zitten. En ik zit dichtbij de winkel. Dus als ik 's middags visite krijg dan ga ik even wat gebak of wat lekkers halen. En dat zeggen anderen ook als ze langskomen, dat ik hier een mooi plekkie heb. Dus ja, prettig wonen.
P: En wat zou u eventueel als onprettig beschrijven in de wijk?
R: Nou ik vind het wel jammer dat sommige oude woningen nu allemaal weg zijn. Dat daar allemaal jonge mensen in zitten nu en een groot aantal buitenlanders ook. Veel mensen die ik ken wonen er niet meer. En in die nieuwe woningen zitten toch vooral veel jonge mensen. Met een nieuwe keuken.

Dat trekt natuurlijk jonge gezinnen. En oversteekplaatsen mis ik ook wel. Als ik hier wil oversteken moet ik soms wel echt wachten. En soms rijden ze bij de zebra's gewoon door. Dat is ook echt schandalig. Maar je moet hier wel echt altijd goed kijken. En verkeerplaatsen zouden ook wat meer kunnen. Want je hebt hier natuurlijk veel mensen die parkeren voor boodschappen en die hier eigenlijk niet mogen staan. Of mensen die hun boodschappenkar mee naar huis nemen. Dat is helemaal schandalig. Dat ze die kar me nemen en dan later weer naar die supermarkt meenemen. Dan blijft er geen kar voor niemand over.

P: Nee, dat kan inderdaad niet. Daar heeft u zeker gelijk in. En als u kijkt naar het fysieke deel van de wijk. Dus de gebouwen en inrichting van de wijk?

R: Nou zoals ik al zei, waar ik nu zit is een mooi plekkie. Dit is wel echt fijn wonen. En ik vind het winkelcentrum ook mooi. Met die woningen erboven. Dus de inrichting is prima. Wat meer groen kan ik hier wel vinden. Of een plekje om te zitten hier tegenover. Nu waait het daar zo.

P: En wat vind u van de bewoners in de wijk? En het contact tussen oude en nieuwe bewoners?

R: Prima. Ja, dat is in dit gedeelte wel heel fijn. Iedereen is altijd in voor een praatje. Dat was in het andere gedeelte wel minder. Wel de burens en sommige huizen, maar met sommige burens sprak ik daar nooit. Hier wonen toch meer dezelfde mensen en hier heb ik met iedereen wel goed contact.

P: En zijn de mensen hier mensen vooral oude of nieuwe bewoners?

R: Dat hangt er vanaf wat nieuw is. Ik ben zelf een nieuwe bewoner, maar inmiddels woon ik hier al een paar jaar, en nu zijn er allerlei andere nieuwere bewoners. En ik woon zelf al heel lang in Vinkhuizen, dus ik voel me toch meer een oude bewoner. Maar ik denk dat er wel een goed contact is tussen alle mensen hier.

P: En wat vind u van de activiteiten in de wijk Vinkhuizen? Wordt er veel ondernomen in de wijk?

R: Dat kan wel meer denk ik. Er zijn wel buurthuizen en daar kom ik ook wel. Daar ondernemen ze wel dingen. Maar verder is er niet zoveel om te doen. Geen leuk koffiehuis ofzo, of andere dingen waar je echt iets kan doen. Dat mis ik wel een beetje. Een plek om lekker de krant te lezen of om met andere samen iets te doen. Dat heb je hier in het centrum niet echt. Dat kan wel meer.

P: En als u zou moeten beschrijven hoe de wijk Vinkhuizen is veranderd sinds u hier voor het eerst kwam wonen?

R: Dan zeg ik veel. Heel veel nieuwe huizen en nieuwe wegen. De wijk is echt heel anders sinds wij hier in '82 kwamen. Centrum is nieuw, nieuwe huizen, nieuwe flats, ook nog wel oude huizen, maar die kijken nu wel uit op nieuwe huizen.

P: En hoe zijn de bewoners sindsdien veranderd?

R: Wel meer buitenlanders. Niet meer die volksbuurt zoals vroeger. En veel meer jonge mensen. Starters. Of met kinderen. En veel meer uit andere gebieden. Best veel niet eens uit Groningen, maar verder weg. Of studenten. Ook veel studenten natuurlijk.

P: En in hoeverre voelt u zich verbonden met de wijk Vinkhuizen en haar inwoners?

R: Ja, wel verbonden.

P: En waar komt dat door denkt u?

R: Dat ik hier al lang woon. Dan ken je de buurt op je duim, dus dan ben je overal wel eens geweest.

P: Ja, precies. En dan nu de laatste vraag: wat zou er volgens u gedaan kunnen worden om het contact tussen bewoners te bevorderen?

R: Nou meer activiteiten dus, dat we meer dingen als bewoners samen kunnen doen. Of een ontmoetingsplek. Maar dan wel een mooie waar je dus de krant kunt gaan lezen en wat lekkers kunt eten. Een stukje gebak kunt eten. Ik mis wel wat gezelschap. Dat je met andere bewoners wat samen kunt doen.

P: Oké. Nou dat klinkt zeker als een goed idee. Dat zal ik zeker mee gaan nemen in het onderzoek. Mag ik u dan bij deze nogmaals hartelijk bedanken voor het deelnemen aan het interview?

R: Ja, natuurlijk. Heel graag gedaan.

P: Dan stop ik hierbij het opnemen.

Transcript 9 – Interviewee: 55 years old, divorced male, living in Vinkhuizen for 1 year

P: Goed. Hij doet het. Ja, hij werkt. Goed. Ik heb u dus gevraagd of u mee wilde doen aan een interview over de wijk Vinkhuizen. En ik ben uiteraard heel blij dat u dit wilt.

R: Geen probleem.

P: Zoals ik al even vertelde zojuist, gaat het interview over de wijk Vinkhuizen, de bewoners en de vernieuwingen die in de wijk hebben plaatsgevonden. Dus de bedoeling van dit interview, en van andere interviews die ik in de wijk heb gedaan en ga doen, is om de mening van de bewoners van de wijk Vinkhuizen te krijgen over hoe zij het wonen in de wijk ervaren en of de vernieuwingen en veranderingen in de wijk positief zijn geweest.

R: Okée.

P: Even wat dingen vooraf. Zoals ik al heb laten zien heb ik hier een toestemmingsformulier met wat zaken over het interview. Die zal ik even met u doornemen. Als eerste: klopt het dat u akkoord gaat met het deelnemen aan het interview en heb ik voor u het onderwerp en het doel van het interview en onderzoek goed uitgelegd?

R: Ja.

P: Begrijpt u dat het interview vrijwillig is en dat u op ieder moment kunt stoppen met het interview, zonder te hoeven uitleggen waarom en zonder consequenties hiervan te ervaren?

R: Ja.

P: Begrijpt u dat u op ieder moment ervoor kunt kiezen om een vraag te weigeren. Om dus geen antwoord te geven?

R: Ja.

P: Begrijpt u dat uw antwoorden vertrouwelijk zijn en dat uw naam niet genoemd of gelinkt zal worden aan het onderzoek, en dat uw identiteit niet op te maken zal zijn uit het onderzoek?

R: Ja.

P: Gaat u ermee akkoord dat het interview wordt opgenomen en dat deze opname zal worden uitgeschreven voor analyse?

R: Ja. Alleen, wat voor analyse? Wat houdt dat precies in?

P: Dat ik wat er tijdens het interview gezegd wordt uit schrijf, of uittyp eigenlijk. En eigenlijk is de analyse om te kijken of verschillende bewoners dezelfde dingen noemen. Of bewoners dingen dus op dezelfde manier ervaren en of dat ook overeenkomt met wat de bedoeling was van degene die de wijk heeft ontworpen, of die vernieuwingen heeft gedaan.

R: Oh zo. Nee, dat is prima.

P: Dan: begrijpt u dat de uitgeschreven versie van het interview onderdeel is van het onderzoeksrapport en dat uw identiteit niet op te maken zal zijn uit deze uitgeschreven versie, en dat alleen de onderzoeker toegang heeft tot de geluidsopname, tenzij u verdere toestemming geeft? Of dat u hier later voor wordt benaderd bijvoorbeeld.

R: Ja, dat begrijp ik.

P: Gaat u akkoord dat de geanonimiseerde die volgt uit het interview gebruikt wordt in een schriftelijke publicatie van het onderzoek en dat u ten alle tijden hier een kopie van kunt opvragen? En ik zal u ook straks nog even een kopietje hiervan geven met ook mijn naam, en gegevens.

R: Ja.

P: Okée, dat was de laatste vraag. Dus dan hoeft u alleen nog even hier een handtekening te zetten en de datum zal ik zelf even invullen.

R: [Ondertekent het toestemmingsformulier]

P: Okée, top! Dan zal ik ook nog even de data invullen en mijn handtekening zetten. [Vult de resterende gegevens in op het toestemmingsformulier]. Zo, dan nu het interview zelf. Hartelijk dank nogmaals dat u mee wilt werken. Eigenlijk begint het interview met wat vragen vooraf over u als bewoner. Allereerst: wat is uw leeftijd?

R: 56.

P: En wat is uw gezinssamenstelling? Alleenstaand, samenwonend, getrouwd, met kinderen of zonder?

R: Samenwonend, maar wel met kinderen, maar die wonen niet meer thuis. Ja, de jongste nog, maar die woont bij mijn ex-vrouw in [noemt plaats].

P: Okée, dus geen thuiswonende kinderen.

R: Nee, ik woon hier alleen met mijn vriendin.

P: Okée, en hoe lang woont u al in Vinkhuizen?

R: Een jaar? Ongeveer denk ik. Naja, iets meer dan een jaar.

P: Nog niet zo lang dus?

R: Nee, nog niet heel lang.

P: En heeft u ook nog op andere plekken in Vinkhuizen gewoond?

R: Nee, alleen in deze woning.

P: Dan nu wat vragen over de wijk zelf, en over hoe de wijk ervaart als bewoner. Zoals ik vooraf al even uitlegde zijn er in de wijk Vinkhuizen tussen 2000 en 2007 vernieuwingen doorgevoerd. Toen woonde u zelf nog niet in de wijk, maar misschien dat u hier wel dingen van terug ziet in de wijk. Daar gaat dit gedeelte eigenlijk over. Even zien. Wat waren voor u redenen voor het verhuizen naar de wijk Vinkhuizen?

R: Nou, mijn vriendin en ik zochten een woning om in samen te wonen. En in de huidige markt zijn de prijzen redelijk hoog, dus een woning dicht in het centrum, waar zij oorspronkelijk huurde zat er niet echt in. En deze woning is wel van alles voorzien, omdat de vorige bewoners alles recentelijk nog opnieuw hebben vernieuwd.

P: Want uw woning ziet er vrij nieuw uit, maar ze hebben hem dus alsnog verbouwd van binnen?

R: Ja, de vorige eigenaar heeft eigenlijk de oorspronkelijke, vrij nieuwe keuken er bijvoorbeeld uitgesloopt zodat er ruimte was voor meer aanrecht, en een groter fornuis. En de vloer heeft hij ook zelf nieuw gelegd. Dus dat is voor ons heel prettig dat dat eigenlijk nog vrij recent allemaal is gedaan.

P: Ja, zeker. Dus het huis was eigenlijk doorslaggevend? Hetzelfde huis in een andere wijk had ook gekund?

R: Ja, eigenlijk wel. Qua werkafstand maakt het niet zoveel uit. Ik werk zelf verder weg, dus ik moet toch al rijden, en mijn vriendin werkt bij de [noemt bedrijf] dus dat is zowel hier als vanuit een andere wijk te doen.

P: Okée, dus zij werkt eigenlijk vanuit thuis?

R: Ja, en hier heeft ze dan ook haar eigen kantoor thuis, en dat had ze in haar huurwoning niet, daar had ze de ruimte daar niet voor. Dus dat is ook wel fijn voor d'r.

P: Ja, zeker. En hoe ervaart u tot nu toe het wonen in de wijk Vinkhuizen? Vind u het hier prettig of onprettig wonen?

R: Nou, neutraal. Ik vind het hier prima wonen. Ik heb daar niet echt een heel sterk gevoel bij. Ik vind de woning prettig, en dat is voor mij het belangrijkste. De buurt zelf is ook rustig, dus geen overlast, dat is ook fijn. En verder goede parkeerplekken enzo, dus dat is allemaal prima.

P: En als u specifiek kijkt naar de fysieke omgeving: de gebouwen, de voorzieningen, de parken, de speeltuinen, grasvelden, enzovoorts?

R: Dan vind ik dat er goed uit zien. Ik vind dat de parken goed worden onderhouden. Ik zie vaak mensen van de gemeente daarin bezig met zaken, dus dat vind ik heel goed. En ja de gebouwen ook wel. Iedereen onderhoud zijn huis goed. Nou zijn dit wat nieuwere woningen, maar ook verderop zie ik wel onderhouden tuinen en geschilderde gevels. Dus dat is wel netjes allemaal.

P: En heeft u ook meer behoefte aan dingen als parken, speeltuinen en openbare plaatsen of dat niet?

R: Nee, dat vind ik wel prima zo. Ik denk dat er wel een goede verhouding is tussen het aantal huizen en de speeltuinen en parken. Dat is ook duur als huizen daarvoor plaats moeten maken.

P: En wat vindt u van de bewoners in de wijk? Is er goed contact tussen u als nieuwe bewoner en de bewoners die er langer wonen?

R: Ja, prima contact. Ik spreek ze eigenlijk niet heel veel, maar het contact is verder prima. Geen problemen ofzo.

P: En heeft u het idee dat er ook een goede of slechte verdeling van verschillende type bewoners in de wijk is, in uw opzicht?

R: Wel een goede verdeling. Veel verschillende bewoners vind ik. Nieuwe bewoners en oude, maar ook met en zonder kinderen, en ook wel van verschillende groepen enzo. Ja, dat vind ik in Vinkhuizen wel goed verdeeld eigenlijk.

P: Maar heeft u dan ook contact met al deze groepen?

R: Nee dat niet echt. Ik ken de burens naast me maar doe daar verder ook niet zoveel mee. Ik kom nog veel in [noemt oude woonplaats] waar ik nog veel mensen waarmee ik afsprek. Zo ver is het namelijk ook niet.

P: Okée, en heeft u een idee van activiteiten die in de Vinkhuizen worden georganiseerd? Wordt er naar u weet veel georganiseerd en gedaan in de wijk?

R: Nou dat niet, ik heb niet het idee dat er veel ondernomen wordt in de wijk. Iedereen doet een beetje zijn eigen ding. Niet echt veel gezamenlijk.

P: Dus ook geen buurtfeesten of buurtbarbecues?

R: Nee, eigenlijk niet.

P: Okée. Nou de volgende vraag is misschien wat lastig, omdat u hier nog niet zo lang woont. Maar in hoeverre voelt u zich verbonden met de wijk Vinkhuizen?

R: Nou, niet heel erg. Ik woon er denk ik te kort om dat echt te hebben. Ik kom ook eigenlijk vooral in dit gedeelte van de wijk. De rest kom ik eigenlijk nooit.

P: Dus vooral deze straat en de straten er omheen?

R: Ja, mijn eigen straat en een paar hierom heen misschien, en de wegen de wijk uit natuurlijk richting de meubelboulevard en de ring. En het centrum hierzo. Maar verder kom ik niet echt vaak in andere delen ofzo.

P: Okée, nou dan nu de laatste vraag: wat zou er volgens u kunnen helpen om het contact tussen bewoners in de wijk Vinkhuizen te bevorderen?

R: Dat er meer contact is tussen buurtbewoners?

P: Ja.

R: Nou ik weet niet of dat wenselijk is. Of mensen daar echt op zitten te wachten. Anders deden ze dat al. Maar ik denk dat de meeste mensen die dat willen al wel goed contact hebben met hun burens, of zoals ik misschien de burens niet zo goed kennen, maar zolang het contact wat we af en toe hebben goed is dan is het prima. Ik hoef ook niet zo'n goede klik te hebben met mijn burens. Ik vind het zo eigenlijk wel prima.

P: Dus voor u is het niet noodzakelijk dat er meer activiteiten worden ondernomen of meer contact wordt gecreëerd tussen bewoners?

R: Nee, dat vind ik niet per se noodzakelijk nee. Zoals ik al zei, als mensen dat wilden dan deden ze dat al wel. Ik denk niet dat een georganiseerd feest of iets daar opeens verandering in zal brengen. Dan kunnen veel mensen waarschijnlijk niet of ze hebben er geen zin in en dan zitten dezelfde mensen die elkaar al spreken daar gewoon naast elkaar. Ik denk niet dat dat werkt.

P: Okée, helder. Nou dan was dat de laatste vraag. Dus dat is helemaal prima. En dan wil ik u hierbij nogmaals bedanken voor het deelnemen aan dit interview.

R: Natuurlijk.

P: En dan zal ik nu de opname afsluiten. Als dat lukt. Ja.

Transcript 10 – Interviewee: 72 years old, married woman, living in Vinkhuizen for 30 years.

P: Allereerst ik ben dus een student aan de rug universiteit en ik doe social and spatial planning wat eigenlijk inhoudt planologie studie. En ik doe nu onderzoek naar Vinkhuizen en dan specifiek naar de wijkvernieuwing die destijds in 2000-2007 gebeurt is.

R: Wacht even, zei zitten te praten en kun je dat dan nog wel horen?

P: ja hoor dat gaat goed, daar heb ik geen last van.

R: Ok

P: En ik kijk dan met name, omdat de gemeente destijds hebben gezegd: wij willen diversiteit aanbrengen en dat zal dan de sociale cohesie verbeteren in die wijk, en ik wil dan kijken of daar dan of wel of niet wat van gekomen is. En daarom wil ik mensen interviewen en dan mensen die hier net zijn komen wonen of die hier zoals u al langer wonen en of daar verschil in zit. Als ik rare vragen stel hoeft u natuurlijk niet te antwoorden en u kan op elk moment dit interview stoppen en mij het huis uit sturen.

R: [lachend] ik red me wel denk ik.

P: Nou dan is het vandaag geloof ik de 21ste geloof ik. Als u dan een handtekening zou willen zetten dat ik alles hier besproken heb...

R: Eerst even lezen.

R: Ja [en tekent het formulier]

P: Zelfs een suske en wiske collectie hier, geweldig.

R: en ook veel films zoals je ziet.

P: ja en veel films, zelfs van lucky luke.

P: Maar eerst nu wat korte achtergrondvragen en dan begin ik met de meest brutale vraag, Wat is uw leeftijd?

R: ohh, 72

P: 72 oke, en jullie wonen hier samen?

R: ik ben getrouwd.

P: en weet u ook hoe lang u al in Vinkhuizen woont?

R: 30 jaar

P: en dat al die tijd in dezelfde woning of ook nog ergens anders in Vinkhuizen?

R: Nee altijd hier, lekker standvast

P: Goed nou dat waren eigenlijk de korte vragen, en dan nu eigenlijk, hoe ervaart u Vinkhuizen?

R: Het is verschillend waar je woont in vinkhuizen. Vinkhuizen heeft verschillende types woningen, dat niet alleen maar ook qua leefomstandigheden is het verschil groot. Toen ik hier kwam wonen wist ik niet dat dit een koude kak buurt was. En mijn buurvrouw destijds legde uit, des te waardevoller de juwelen worden, des te beter de buurt. Toen dacht ik waar heeft ze het over maar aan de andere kant heb je bijvoorbeeld heb je de koperstraat en metaallaan en ik heb daar verder ook nooit bij stilgestaan maar het is wel waar. Het is heel vervelend om te constateren van het mens spoort niet. maar ze spoorde ook niet maar ze had wel gelijk want deze buurt is qua bouw beter en ook de inkomens liggen aan deze kant veel hoger van Vinkhuizen.

P: Dus u bedoelt in Noord is het beter dan zuid?

R: dit is noord toch en dat is zuid?

P: ja ja

R: Dus noord heeft meer inkomen als zuid en dus de metaallaan heeft bijvoorbeeld veel armoede. Dat is, ja, ik zit ook in een wijkraad bijvoorbeeld en in de politiek en daar is gewoon heel aantoonbaar, je kunt het zelfs zien, dat er veel armoede is.

P: Ja heb ook wel een tijdje in vinkhuizen gewoond en dingen gezien maar dan zie...

R: ja maar dan in de aquamarijnstraat zeker?

P: nee in de... ja hoe heet die flat ook alweer...

R: in die flats hierachter?

P: ja hierachter ja.

R: maargoed dan zit je dus aan de goede kant van Vinkhuizen

P:inderdaad ja. Maar sinds die wijkvernieuwing, vindt u ook dat er fysiek wat verandert is aan vinkhuizen.

R: er waren 2 straten waar altijd bijzondere taferelen waren. De jade straat en nog een straat maar die weet ik niet meer. Maar die straat die ik wilde noemde is platgegooid en er is een nieuwbouw neergezet. Daar is het rustiger van geworden maar de jade straat is nog steeds met oud en nieuw, wordt t beter en er zijn echte taferelen gehad. Niet leuk maar het wordt beter want die huizen worden verkocht bijvoorbeeld en is wel vaak van vader op zoon gebeurt maar er zit wel verandering in. Het was de meest beruchte straat van Vinkhuizen.

P: Ja dat heb ik wel voorbij horen komen ja. En is er sinds de wijkvernieuwing ook de bewoners compositie verandert?

R: ja dat denk ik wel. Ik denk dat door de verandering en platgooien mensen weg moeten en daar komen koophuizen voor terug en daar krijg je andere type mensen in.

P: zou je ook kunnen beschrijven wat dat dan voor mensen zijn en of je er ook contact mee hebt?

R: nee niet echt contact mee maar dat zijn voornamelijk tweeverdieners.

P: ik heb afgelopen tijd ook voorbij horen komen, gezien ik ook meerdere mensen al heb geïnterviewd, dat ze ook zeggen dat er meer buitenlanders zijn gekomen.

R: ja en dan arme kant. Ik loop ook mee met de bewonerscommissie van nijestee van de huurhuizen. En daar hoor ik af en toe verhalen... Dan weten ze niet wat de regels zijn in nederland want ja we hebben wel regels in nederland. Als je je vuilnis buiten het hekje gooit dat ze dan denken van dan ben ik het kwijt. Dan krijg je rare toestanden natuurlijk en dat speelt wel.

P: en is er dan ook wat frictie tussen de bewoners die daar komen en die er al leven?

R: ja ja dat merk je wel ja.

P: En is dat dan door heel Vinkhuizen of alleen daar?

R: Vooral eigenlijk in die buurt. Aan de overkant hier hebben we mensen uit voormalig joegoslavië en daarnaast iemand uit Iran. maar dat zijn allemaal hoogopgeleiden. Dus die hebben een leuke baan en een dikke auto voor de deur. Het is heel lullig maar is wel zo. En die weet precies hoe t gaat hier. er zit wel wat. Maar alles wat er is is met hun eigen zaak want het is allemaal koop. Dus daar moet je wel een bepaald inkomen voor hebben.

P: maar van die mensen heb je eigenlijk geen last?

R: Nee eigenlijk niet. maar waar wij eigenlijk last van hebben zijn studenten.

P: [lachend] Nou dan ga ik maar weer.

R: Nee ja maar er zijn veel te veel studenten hier. De helft van de straat is hier student. Het is te idioot voor woorden. Helemaal uit de hand gelopen.

P: ja je ziet dat inderdaad ook bij de Briljantstraat en...

R: ja nee maar in onze straat ook. De andere kant van die huizen die vooruit staan worden allemaal bewoond door studenten. Dus de norm van 15% is helemaal uit de hand gelopen.

P: Ja dat heb je voornamelijk hier en in Zuid niet echt.

R: het is gewoon een foute combinatie want mensen werken hier. Er zijn mensen die staan om 5 uur op omdat ze om 6 uur moeten beginnen en als er dan mensen tot 4 uur in je kamer zitten is niet gezellig en niet fijn, zal het even netjes houden.

P: je zou kunnen zeggen dat die groepen niet samen kunnen wonen?

R: nee, nee maar niks tegen studenten maar die mensen moeten gewoon aan het werk, zo simpel is het of je hebt kleine kinderen en die worden er wakker van. Want ook die groep woont hier. Dat is niet tegen studenten maar wel tegen de leefwijze. Das gewoon een andere manier van leven en dat moet ook maar niet tussen andere mensen en niet tussen gezinnen want t zijn gezinshuizen. Hier moeten kinderen buiten spelen maarja die heb je niet meer.

P: Die verschillende groepen die dan zo langs elkaar leven, die zie je dan ook niet samen met activiteiten bij elkaar komen. Het is niet dat als ik hier een buurtbarbecue zou neerzetten dat alles bij elkaar komt?

R: Het enige moment, en dat is afhankelijk per jaar, want het vervelende is dat vinkhuizen de opstaptelek is voor studenten. Die komen hier en hebben een kamer en zijn alleen maar bezig om in de stad te komen. We hebben dan hierachter, onze tuin grenst aan die van de achterburen, en daar hebben we ook gezegd dat we 11 uur naar bed gaan omdat we er om 6 uur weer uit moeten en naar het werk gaan. Dus we heb ik gezegd van luister even wees nou eens stil want mensen moeten werken maar dat boeide ze niet want over een half jaar zijn ze weg. En dat is niet leuk. De andere kant is, tot nog toe gaat het 1e huis hier goed en als het oud en nieuw is hebben we hier een vuur en dan komt de buurt bij

elkaar en drinken we wat en dan komen de studenten er ook bij. Dat moet ik ook zeggen eerlijk is eerlijk.

P: Heb je dan ook los van de studenten, sinds de wijkvernieuwing, dat er ook steeds minder activiteiten zijn en..

R: nee nee

P: zou je dan kunnen zeggen dat dat afgebroken is sinds die tijd?

R: Nee zeg ik maar sinds 2 jaar hebben we een soort van buurtbarbecue en die doen we met de overkant. Daar zijn ook mensen die wonen er al heel lang. Wij zijn eigenlijk de oudste bewoners hier letterlijk en figuurlijk. Aan de overkant hebben ze ook honden dus dan hebben we wat met elkaar. En dan hebben we nu 1 keer per jaar een barbecue. Dat doen we dan op het plein. En dat is dan heel gezellig en iedereen kan bij schuiven en je neemt je eigen dingen mee en dan krijg je niet van jij krijgt meer dan ik. Klaar en prima en dat is dan gezellig met een muziekje er bij.

P: is dat dan georganiseerd uit een wijkvereniging of doen jullie dat zelf?

R: nee dat is iets wat wij samen hebben georganiseerd.

P: Is er dan naast die, nou ja zou zeggen fysieke kant en bewoners kant, ook want anders veranderd sinds de wijkvernieuwing?

R: nou zou het niet weten. In welke zin?

P: nou heb ook wel eens gehoord: het is niet meer de volksbuurt zoals het eerst was.

R: Er was hier nooit echt een volksbuurt, dat klinkt nogal bekakt maar het is wel zo. hier in ieder geval niet. Nee, mensen hier waren eigenlijk altijd heel erg op zichzelf. Zoals dat nu heel gewoon is was dat vroeger hier altijd al. Een beetje voor op de rest. Maar vroeger als je kijkt naar de oosterparkwijk buurt krijgt dan zie je ze bij de voordeur met een potje bier erbij en dat gebeurde hier eigenlijk niet. Misschien als je verder die kant op komt dan wel maar er zit een groot verschil met de buurt hier. Er zijn echt verschillen van waar zit je in vinkhuizen.

P: Ze hebben ook in die wijkvernieuwing daar het meest gedaan. In zuid dan.

R: dat proberen ze nog steeds hoor. In Vinkhuizen wonen natuurlijk veel bejaarden hea. Veel senioren. een wijk met 4000 senioren en er zijn ook veel types huizen voor senioren. Ik heb ook wel eens een onderzoek gedaan voor een leeftijdsvriendelijke wijk en daar heb ik de wijk op de foto gezet. Eigenlijk een hele mooie wijk met veel verscheidenheid en heel veel voorzieningen. Eigenlijk sta je daar niet bij stil. Ik heb ook altijd gewerkt. Je staat op, gaat naar je werk, en komt thuis en je doet dan s avonds nog wat. En daarvoor had je dus een cafe, en dan ben je met hele andere dingen bezig. Dus oke ik wilde meedoen en ik ben echt begonnen aan het einde van de wijk en ben de hele wijk door gegaan. Dat was dan voor senioren maar we hebben eigenlijk een hele mooie wijk. Als je maar weet waar alles zit. En ja we hebben politie,brandweer we hebben scholen. We hebben ook heel veel scholen en zelfs een internationale school en dat wist ik niet.

P: weer wat geleerd dus.

R: ja dat heb ik gezien en heb gezien wat voor type woningen er zijn voor senioren en dat zijn er heel veel.

P: Ook het winkelcentrum is helemaal verbouwd en opgeknapt. Daarboven zie je een hele flat en boven het winkelcentrum ook.

R: dat zijn dat kleine bungalows. en een hele nieuwe flat. Maar dat niet alleen maar in de hele wijk is het te vinden. Overall en dat wist ik ook niet. En er zijn dus hele mooie plekjes.

P: U zei net al dat het hier meer individualistischer is. In hoeverre zou je dan nog kunnen zeggen dat je je verbonden voelt met de wijk?

R: nou kijk de man die net wegging is een naaste buurman dus die komt af en toe een bakje doen of even klussen met mijn man. Maar dit stukje toevallig. dit eerste stukje daar zijn nog veel oudere bewoners. die er nog zijn wonen in dit stukje. Ja dus die kennen elkaar ook wel en maken ook wel een praatje. Niet dat we bij elkaar koffie drinken, hij komt voor een bakje maar verder, die er 2 huizen verderop wonen wonen ook lang hier maar daar drinken we niet mee. We groeten elkaar wel maar verder..

P: Geen onvriendelijkheden verder zeg maar.

R: Nee nee maar de mensen daar verderop ken ik al helemaal niet. Maar goed nogmaals er wonen ook heel veel studenten. Dus die ken je sowieso niet.

P: nee ok maar zou je kunnen zeggen dat je je echt als Vinkhuizer voelt?

R: nou ik woon hier wel heel prettig en hoeft echt niet weg. absoluut niet en we hebben een prima winkelcentrum.

P: maar niet met de wijk of met de identiteit zelf. Het woont fijn en daar houdt het mee op.

R: Naja mensen waar je mee contact hebt of als je met de hond loopt en dan woon je hier prima.

Vroeger wilden we niet naar vinkhuizen want vinkhuizen heeft een slechte naam maar we zijn voor het huis gegaan.

P: is die naam nou na al die jaren verbeterd?

R: ik dacht een poosje wel, maar laatst was er weer iets van er wonen zoveel arme mensen en dan heb je ook zoiets van daar gaan we weer. Ik weet niet. Het is geen slechte wijk, het is geen lelijke wijk en er is veel groen. Er zijn parkjes en zit vlakbij het roege bos dus eigenlijk vind ik t hier wel prima.

P: hoe zou het dan komen dat er dan zoveel negatieve aandacht is in die zin.

R: naja als er wat gebeurd is het meestal aan de andere kant en dat komt dan meteen in de krant.

Alhoewel er hier 1 straat verder ook eentje is neergeschoten met drugs in zn kamer. maar echte excessen komen tot nu toe hier niet voor.

P: Ik heb ook gehoord over de wijkcentra bijvoorbeeld het vinkhuys en de goudvink geloof ik. Die buurtcentra, is dat een beetje representatief voor de wijk en wordt er veel mee gedaan met de wijk?

R: de goudvink is niet zo specifiek meer als buurtcentrum en is een beetje afgezwakt maar hebben een prachtige tuin. Dat heeft een goede functie en daar komen vrijwilligers en die mogen het verbouwde spul meenemen en de rest gaat naar het free café, ik weet niet of je daar bekend mee bent?

P: Ja ken het wel maar zelf niet geweest.

R: zou ik wel doen want is best leuk. Maar alles wat dus over is gaat naar free cafe en dus gebeurt er best veel in de wijk. Het Vinkhuys wordt wel goed benut maar is meer een zalencentrum en niet een gemeenschapshuis waar je bij elkaar komt voor de wijk. Het is meer zalen verhuur. Maar bijvoorbeeld de platina flat heeft de Huiskamer van vinkhuizen en die wordt ondertussen, maar die is vorig jaar gestart, en die worden goed bezocht. Tussen 10 en 11 krijg je gratis 2 muntjes en dan kan je kopjes koffie drinken. Vanuit het wijkoverleg proberen we dan ook bij te dragen een de armoede in vinkhuizen want er is wel veel armoede in vinkhuizen en dat is wel heel erg. Ik heb net, en dat heeft niks met wijkraad te maken maar omdat ik in de politiek zit heb ik veel connecties, maar ook connectie gelegd met iemand uit hoogezand nota bene en met haar kunnen afspreken dat 10 kinderen uit de wijk gratis op vakantie mogen voor een week. Daar ligt mijn hart ook heel erg. Senioren en de armoede en daar ben ik in de politiek ook mee bezig. Maar goed in deze wijk gaan 10 kinderen op vakantie naar wedderbergen. Dus daar is wel heel veel cohesie in de wijk zo van wat kunnen we het beste doen. Veel burgerinitiatieven worden daar ook beloond. Geld vanuit wijkraad wordt daar ook ingezet. Ik zit nog niet zo lang in die wijkraad, half jaar ofzo, maar vind wel dat ze heel, het lag op zn kont, maar er zijn nu 9 mensen die heel gemotiveerd zijn. En ja ik vind dat ze heel erg hun best doen om dingen te doen in de wijk en te doen ontstaan. We hebben ook in de wijk de roege boys. Dat zijn allemaal mannen die vroeger ook wel eens een foutje gemaakt hebben en dan nu hangjongeren proberen op het rechte pad te houden. En niet zo van er moet een wijkwerker of er moet een sociaal gebeuren, en dat vind ik prachtig. Een mooie toestand en er gebeurt veel. Bij free café kunnen mensen elke dag gratis brood halen. Dat wordt ingezameld bij de bakkers en dat komt ook van paddepoel van bakker bart en dat wordt daar neergelegd en mensen uit de wijk mogen dat halen. Dus er zijn heel veel initiatieven en dat vind ik veel belovend.

P: zou je zeggen dat die initiatieven die verschillende groepen, bijvoorbeeld arme of jongeren, wat dichter bij elkaar brengt?

R: nou of je ouderen en jongeren kan mixen weet ik niet maar ik ben ook samen met andere een seniorenplatform op te zetten en met name de verbinding is dan heel belangrijk. Dat is onze opzet. Dus we gaan na de vakantie gaan we overal flyer en een oprichtingsvergadering houden en dat is voor individuele mensen maar ook voor groepjes zodat we tafels krijgen. Dus de ene groep gaat haken en de andere heeft het over politiek en die wil klaverjassen en maakt niet uit maar elk groepje heeft een contactpersoon die verbonden is met seniorenplatform dus als er nieuws is of een nieuwe subsidie maar wat belangrijk is, is dat we dat kunnen delen. Ik vind dat er best wel cohesie is in de wijk.

P: Anders dan de cohesie dan de cohesie voor de wijkvernieuwing?

R: Ik weet niet of dat met de wijkvernieuwing te maken heeft. Want het heeft te maken met de mensen te maken die er mee verbonden zijn en die er voor opstaan en zeggen dat ze iets willen doen. En ik denk dat dat belangrijk is, en de wijkvernieuwing...

P: naja door die wijkvernieuwing komen natuurlijk wel ander soort mensen in de wijk.

R: ja maar of dat die mensen echt uit de wijkvernieuwing komen weet ik niet. Je had het over de goudvink en daar zit ludwig. en ludwig is een duizendpoot en heeft heel veel lijntjes en werk veel met hem samen. Zulke mensen zijn belangrijk voor de wijk. Dat is gewoon zo. Ludwig is altijd aan het netwerken. Wat die man allemaal weet te versieren en wat hij gratis krijgt dat wil je niet weten. Sinds kort hebben we een weggeefwinkel in de wijk en dat is ook niet voor niks natuurlijk. Er is veel armoede in deze wijk en dat is gewoon zo. En het is gewoon wel fijn dat er mensen zijn die dat oppakken en die daar hun energie in steken en er iets mee doen.

P: Zijn die armoede groepen zo gezegd erg opzichzelfstaand? Ze zijn wel afhankelijk van die initiatieven maar hebben die ook veel connectie buiten hun armoede groep, zo noem ik het even.

R: Heel veel mensen gaan natuurlijk naar de voedselbank en dat is gewoon zo. Ik hoop dat mensen dan inderdaad ook oppakken dat er gratis brood is. Wij hebben hier dan een winkel in het winkelcentrum en die is van saïd en die zit ook in het wijkoverleg. en die heeft een box en die staat bij de kassa en als je dan daar bent en je koopt iets en dan kan je iets doneren. Dus elke week wordt er een box verloot onder mensen die het niet zo goed hebben. Dus dat is heel bijzonder.

P: maar waar ik ook op doelde, is als je de beleidsdocumenten leest zie je ook vaak beleidsvoering om een middenklasse en een hogere klasse de wijk in te krijgen ter ondersteuning van de armere groepen. En er is ook een groep middenklasse gekomen bij die wijkvernieuwing. Maar hebben die mensen er ook aan gehad?

R: Welke mensen?

P: De arme mensen. of hebben die niet veel contact met elkaar?

R: Nee denk het niet. Er is een prachtig buurtje opgezet in het midden van de wijk. Maar ik denk dat het vanaf de metaallaan allemaal armoede is. Ik heb ook voor de politiek deze wijk geflyerd, doe ik nooit meer maar dat is een ander verhaal, maar dan schrok ik van al die pleintjes en je ziet, het komt je tegemoet, van wat is dit, dit kan toch niet de armoede ligt op straat en je ziet het. Afgebladderde deuren en onderhoud is minder en je ziet het gewoon. Ja lap voor de raam en dat doen studenten ook maar ik schrok er van. het was mij niet zo opgevallen als ik niet geflyerd had. Echt de armoede straalt je tegemoet. Ik vond het erg om te zien.

P: ja dat wel erg ja. Maar dan als laatste vraag eigenlijk. Zou u suggesties hebben of ideeën hebben om het contact tussen de verschillende groepen te verbeteren?

R: Nee, ik denk dat die nieuwe mensen, die zijn beter opgeleid, en die zijn tweeverdieners en die hebben het druk met leven, kinderen en werk. En daarnaast moeten ze familiebelangen onderhouden dus ik geloof er niet in?

P: dus die hebben een heel ander ritme zo gezegd?

R: Ja dus het is jammer en zou heel mooi zijn maar ik geloof er niks van. Ik weet wel dat er voor die groep veel gedaan wordt. Dus achteraan is een speeltuinvereniging en die doen nogal veel voor kinderen en evert nog iets die is hier de buurtwerker en die doet ook echt veel met name met die groep. n die kijkt of elk gezin iets nodig heeft en die heeft ook contact met jeugdzorg enzo en dat is ook bekend daar natuurlijk. Maar hoe verbind je die groepen? ik zou het niet weten. het zou prachtig zijn als ze samen konden optrekken. Maar denk dat de verschillen zo groot zijn dat ik er niet in geloof.

P: maar die verschillen had je dan eerst niet in vinkhuizen? tenminste minder in die zin?

R: Ik denk altijd al wel. Maar aan deze kant is geen speeltuin. Onze kleinzoon heb ik toen hij klein was naar de kinderdisco gebracht. Maar er waren ook kinderen van de school aan de andere kant en toen hij ouder werd ging hij door ook wel samen heen of ze kwamen hem halen tot hij zei van ik ga daar niet meer heen want die jongens deden zoveel rozigheid. Dus er zit wel een ander soort leven en een andere kijk op dingen. Hij zei ik wil geen bushokjes inschoppen. dus snap je het verschil? Hij zei dus van ik wil daar niet meer heen terwijl ik dacht van nou ze zitten bij elkaar op school en het moet samen kunnen maar hij zei van dat hij daar helemaal geen behoefte aan had. Kijk iedereen doet wel eens kattenkwaad, dat is het punt niet, maar hij was duidelijk en wilde er echt niet heen.

P: nou dat was mijn vragenlijst zo gezegd. Als u nog vragen heeft dan kan u deze zeggen.

R: nee hoor. Ik vind het een prima wijk. Kijk weetje overal is wel eens rozigheid. Maar laatst vergeet ik wel eens mijn raam dicht te doen van de auto en daar liggen papieren in of ik vergeet mijn sleutelbos uit de deur te halen en op een of andere manier kan dat toch. En er gebeurt natuurlijk genoeg, begrijp me niet verkeerd. Maar het is afhankelijk van waar woon je. Het is lullig dat ik het zeg maar het is gewoon zo.

P: ja heb ook wel eens mijn portemonnee in het mandje van de fiets laten liggen en de volgende dag lag deze er gelukkig nog.

R: naja dan woon je aan deze kant. Betekent niet dat er niet ingebroken wordt hoor maar anders dan daar. En dat is natuurlijk wel moeilijk want er zijn heel veel mensen van de woningbouw en die zijn hier komen wonen en je krijgt ineens een iraanse buurman en aan de andere kant een uit Joegoslavië. En die heeft de hele dag de muziek aan met de balalaika en de andere kant van de sousafoon. Maar zo is het wel. En daar hebben mensen moeite mee en dat merk ik heel duidelijk. Eigenlijk zou je daar eens bij moeten zijn of een interview moeten afnemen bij viktor, die is van nijestee en hebben heel veel woningen. en die hebben elke 2 of 3 maanden een bewonersoverleg en dan kun je inbrengen wat je dwars zit en dan hoor je van alles. Schimmelwoningen en dan gaan ze heen van nijestee en zetten ze meters in. En wat gebeurt er dan, de ene woning heeft het wel en de andere niet. Maar de ene woning wordt gelucht en de ander niet. Bij de een hangen er zware gordijnen waardoor het niet gelucht wordt en ja dan krijg je schimmel. Maar goed die mensen met schimmel worden helemaal boos want ze hebben en schimmel woning. dat is een hele andere wereld als hier en eigenlijk zou je daar eens een keer bij moeten zijn of met hen gesprek voeren.

P: Ik heb wel eens interviews gedaan met iemand uit een sociale huurwoning en nou is dit niet specifiek voorbij gekomen maar het brengt wel weer een interessante kijk natuurlijk.

R: ja das echt dat kan je niet vergelijken. Het is alsof je in een andere wereld terecht komt. Daar krijg je gewoon ratten omdat de burens het eten naar buiten gooien. Het is zo'n andere wereld maar wel in dezelfde wijk.

P: Nou dan stop ik de opname want ik heb genoeg.